

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

donderdag

jeudi

28-11-2002

28-11-2002

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
MONDELINGE VRAGEN	1
Regeling van de werkzaamheden	1
<i>Sprekers: Yves Leterme</i> , voorzitter van de CD&V-fractie, Paul Tant , Francis Van den Eynde	
Samengevoegde vragen van	2
- de heer Guido Tastenhoye aan de eerste minister over "het pleidooi van de eerste minister in Brugge om Turkije op te nemen als lidstaat van de Europese Unie" (nr. P077)	2
- de heer Pieter De Crem aan de eerste minister over "zijn visie op de toekomst van de Europese Unie en de plaats van Turkije hierin" (nr. P078)	2
<i>Sprekers: Guido Tastenhoye</i> , Pieter De Crem , Guy Verhofstadt , eerste minister	
Samengevoegde vragen van	6
- de heer Guido Tastenhoye aan de eerste minister over "de problematiek van de Islamitische privé-milities in Antwerpen" (nr. P079)	6
- mevrouw Yolande Avontroodt aan de eerste minister over "de problematiek van de privé-milities in Antwerpen" (nr. P080)	6
- de heer Marc Van Peel aan de eerste minister over "de rellen in Antwerpen na de dood van Mohamed Achrak" (nr. P087)	6
<i>Sprekers: Guido Tastenhoye</i> , Yolande Avontroodt , Marc Van Peel , Guy Verhofstadt , eerste minister	
Vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de eerste minister over "de nieuwe federale "portalsite"" (nr. P082)	11
<i>Sprekers: Frieda Brepoels</i> , voorzitter van de VU&ID-fractie, Guy Verhofstadt , eerste minister	
Vraag van mevrouw Michèle Gilkinet aan de eerste minister over "het standpunt van België in verband met de onderhandelingen over de TRIPS-akkoorden in de WTO" (nr. P081)	13
<i>Sprekers: Michèle Gilkinet</i> , voorzitter van de ECOLO-AGALEV-fractie, Guy Verhofstadt , eerste minister	
Vraag van mevrouw Els Van Weert aan de eerste minister over "de defederalisering van ontwikkelingssamenwerking" (nr. P094)	15
<i>Sprekers: Els Van Weert</i> , Guy Verhofstadt , eerste minister	
Vraag van de heer Richard Fournaux aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "de informatiecampaagne Ecolo-	16

SOMMAIRE

Excusés	1
QUESTIONS ORALES	1
Ordre des travaux	1
<i>Orateurs: Yves Leterme</i> , président du groupe CD&V, Paul Tant , Francis Van den Eynde	
Questions jointes de	2
- M. Guido Tastenhoye au premier ministre sur "le plaidoyer développé par le premier ministre à Bruges en faveur de l'adhésion de la Turquie à l'Union européenne" (n° P077)	2
- M. Pieter De Crem au premier ministre sur "son point de vue à propos de l'avenir de l'Union européenne et de la place de la Turquie au sein de celle-ci" (n° P078)	2
<i>Orateurs: Guido Tastenhoye</i> , Pieter De Crem , Guy Verhofstadt , premier ministre	
Questions jointes de	6
- M. Guido Tastenhoye au premier ministre sur "le problème des milices privées islamiques à Anvers" (n° P079)	6
- Mme Yolande Avontroodt au premier ministre sur "le problème des milices privées à Anvers" (n° P080)	6
- M. Marc Van Peel au premier ministre sur "les émeutes à Anvers après la mort de Mohamed Achrak" (n° P087)	6
<i>Orateurs: Guido Tastenhoye</i> , Yolande Avontroodt , Marc Van Peel , Guy Verhofstadt , premier ministre	
Question de Mme Frieda Brepoels au premier ministre sur "le nouveau portail du site internet du gouvernement fédéral" (n° P082)	11
<i>Orateurs: Frieda Brepoels</i> , présidente du groupe VU&ID, Guy Verhofstadt , premier ministre	
Question de Mme Michèle Gilkinet au premier ministre sur "la position de la Belgique quant aux négociations sur les accords ADPIC au sein de l'OMC" (n° P081)	13
<i>Orateurs: Michèle Gilkinet</i> , présidente du groupe ECOLO-AGALEV, Guy Verhofstadt , premier ministre	
Question de Mme Els Van Weert au premier ministre sur "la défédéralisation de la coopération au développement" (n° P094)	15
<i>Orateurs: Els Van Weert</i> , Guy Verhofstadt , premier ministre	
Question de M. Richard Fournaux à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "la campagne d'information Ecolo-	16

NMBS" (nr. P083)

Sprekers: **Richard Fournaux, Isabelle Durant**, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer

Samengevoegde vragen van 17
 - de heer Daniel Féret aan de minister van 17
 Binnenlandse Zaken over "de opkomst van
 "islamitische brigades" in Antwerpen" (nr. P088)
 - mevrouw Marie-Thérèse Coenen aan de 17
 minister van Binnenlandse Zaken over "de moord
 op Mohamed Achrak in Antwerpen" (nr. P089)
 - de heer Richard Fournaux aan de minister van 17
 Binnenlandse Zaken over "de activiteiten van de
 Arabisch Europese Liga te Antwerpen" (nr. P090)
Sprekers: **Daniel Féret, Marie-Thérèse
 Coenen, Richard Fournaux, Antoine
 Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Paul Tant aan de minister van 23
 Binnenlandse Zaken over "acties bij de Civiele
 Bescherming" (nr. P091)
Sprekers: **Paul Tant, Antoine Duquesne**,
 minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Claude Eerdekenes aan de 25
 minister van Binnenlandse Zaken over "de
 budgettaire omzendbrief voor de begroting 2003
 van de politiezones" (nr. P092)
Sprekers: **Claude Eerdekenes**, voorzitter van
 de PS-fractie, **Antoine Duquesne**, minister
 van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Denis D'hondt aan de minister 27
 van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en
 Participaties, belast met Middenstand, over "de
 regelgeving inzake de openings- en sluitingsuren
 van megadancings" (nr. P093)
Sprekers: **Denis D'hondt, Rik Daems**,
 minister van Telecommunicatie en
 Overheidsbedrijven en Participaties

WETSONTWERPEN EN -VOORSTELLEN 29
 Regeling van de werkzaamheden 29
 Wetsontwerp houdende instemming met het 29
 samenwerkingsakkoord van 24 mei 2002 tussen
 de federale overheid en de Gewesten met
 betrekking tot de oprichting van een Agentschap
 voor Buitenlandse Handel (overgezonden door de
 Senaat) (2092/1 en 2)

Algemene bespreking 29
Sprekers: **Bernard Baille**, rapporteur, **Robert
 Denis, Joke Schauvliege, Frieda Brepoels**,
 voorzitter van de VU&ID-fractie, **Koen
 Bultinck, Annemie Neyts**, minister
 toegevoegd aan de minister van Buitenlandse
 Zaken

Bespreking van de artikelen 37
 Wetsontwerp tot wijziging, wat de wedden van de 37
 magistraten van de rechterlijke orde betreft, van

SNCB" (n° P083)

Orateurs: **Richard Fournaux, Isabelle
 Durant**, vice-première ministre et ministre de
 la Mobilité et des Transports

Questions jointes de 17
 - M. Daniel Féret au ministre de l'Intérieur sur 17
 "l'apparition à Anvers de «brigades islamistes»"
 (n° P088)
 - Mme Marie-Thérèse Coenen au ministre de 17
 l'Intérieur sur "l'assassinat de Mohamed Achrak à
 Anvers" (n° P089)
 - M. Richard Fournaux au ministre de l'Intérieur 17
 sur "les activités de la Ligue arabe européenne à
 Anvers" (n° P090)
Orateurs: **Daniel Féret, Marie-Thérèse
 Coenen, Richard Fournaux, Antoine
 Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Paul Tant au ministre de 23
 l'Intérieur sur "les actions à la Protection civile"
 (n° P091)
Orateurs: **Paul Tant, Antoine Duquesne**,
 ministre de l'Intérieur

Question de M. Claude Eerdekenes au ministre de 25
 l'Intérieur sur "la circulaire budgétaire pour le
 budget 2003 des zones de police" (n° P092)
Orateurs: **Claude Eerdekenes**, président du
 groupe PS, **Antoine Duquesne**, ministre de
 l'Intérieur

Question de M. Denis D'hondt au ministre des 27
 Télécommunications et des Entreprises et
 Participations publiques, chargé des Classes
 moyennes, sur "la réglementation concernant les
 heures d'ouverture et de fermeture des méga-
 dancings" (n° P093)
Orateurs: **Denis D'hondt, Rik Daems**,
 ministre des Télécommunications et des
 Entreprises et Participations publiques

PROJETS ET PROPOSITIONS DE LOI 29
 Ordre des travaux 29
 Projet de loi portant assentiment à l'accord de 29
 coopération du 24 mai 2002 entre l'autorité
 fédérale et les régions relatif à la création d'une
 Agence pour le Commerce extérieur (transmis
 par le Sénat) (2092/1 et 2)

Discussion générale 29
Orateurs: **Bernard Baille**, rapporteur, **Robert
 Denis, Joke Schauvliege, Frieda Brepoels**,
 présidente du groupe VU&ID, **Koen Bultinck**,
Annemie Neyts, ministre adjointe au ministre
 des Affaires étrangères

Discussion des articles 37
 Projet de loi modifiant le Code judiciaire en ce qui 37
 concerne les traitements des magistrats de l'ordre

het Gerechtelijk Wetboek (1911/1 tot 11)		judiciaire (1911/1 à 11)	
<i>Algemene bespreking</i>	37	<i>Discussion générale</i>	37
<i>Bespreking van de artikelen</i>	55	<i>Discussion des articles</i>	55
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Annemie Neyts, minister toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, Fientje Moerman, rapporteur, Fred Erdman, Jo Vandeurzen, Bart Laeremans, Anne Barzin, Geert Bourgeois, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>		<i>Orateurs: Tony Van Parys, Annemie Neyts, ministre adjointe au ministre des Affaires étrangères, Fientje Moerman, rapporteur, Fred Erdman, Jo Vandeurzen, Bart Laeremans, Anne Barzin, Geert Bourgeois, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Regeling van de werkzaamheden	61	Ordre des travaux	61
<i>Sprekers: Mirella Minne, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>		<i>Orateurs: Mirella Minne, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
<i>Bespreking van de artikelen (voortzetting)</i>	61	<i>Discussion des articles (continuation)</i>	61
<i>Sprekers: Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>		<i>Orateurs: Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (2044/1 en 2)	64	Projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (2044/1 et 2)	64
- Wetsontwerp tot wijziging van artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (2045/1 en 2)	64	- Projet de loi modifiant l'article 71 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (2045/1 et 2)	64
- Wetsvoorstel van de heer Vincent Decroly, de dames Martine Dardenne, Claudine Drion, Kristien Grauwels, Géraldine Pelzer-Salandra, de heer Jef Tavernier en mevrouw Leen Laenens tot instelling van een status van tijdelijke bescherming ter aanvulling van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (708/1)	64	- Proposition de loi de M. Vincent Decroly, Mmes Martine Dardenne, Claudine Drion, Kristien Grauwels, Géraldine Pelzer-Salandra, M. Jef Tavernier et Mme Leen Laenens créant un statut de protection temporaire complémentaire à la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés et modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (708/1)	64
- Wetsvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet en de heren Jacques Lefevre en Jean-Jacques Viseur tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de procedure tot verlening van de status van vluchteling te hervormen en een status van tijdelijk beschermde in te stellen (1825/1)	64	- Proposition de loi de Mme Joëlle Milquet et MM. Jacques Lefevre et Jean-Jacques Viseur modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de réformer la procédure d'octroi du statut du réfugié et de créer un statut de protection temporaire (1825/1)	64
- Wetvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet en de heren Jacques Lefevre en Jean-Jacques Viseur tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de procedure tot verlening van de status van vluchteling te hervormen (1826/1)	64	- Proposition de loi de Mme Joëlle Milquet et MM. Jacques Lefevre et Jean-Jacques Viseur modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de réformer la procédure d'octroi du statut de réfugié (1826/1)	64
<i>Algemene bespreking</i>	64	<i>Discussion générale</i>	64
<i>Bespreking van de artikelen</i>	77	<i>Discussion des articles</i>	77
<i>Sprekers: Géraldine Pelzer-Salandra, rapporteur, Pieter De Crem, Vincent Decroly, Daniel Bacquelaïne, voorzitter van de MR-fractie</i>		<i>Orateurs: Géraldine Pelzer-Salandra, rapporteur, Pieter De Crem, Vincent Decroly, Daniel Bacquelaïne, président du groupe MR</i>	

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten (1573/1 tot 10)	84	Projet de loi modifiant la loi du 18 septembre 1986 instituant le congé politique pour les membres du personnel des services publics (1573/1 à 10)	84
<i>Algemene bespreking</i>	84	<i>Discussion générale</i>	84
<i>Bespreking van de artikelen</i>	84	<i>Discussion des articles</i>	84
Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst (2046/1 en 2)	84	Projet de loi modifiant la loi du 11 juillet 1978 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats du personnel militaire des forces terrestres, aérienne et navale et du service médical (2046/1 et 2)	84
<i>Algemene bespreking</i>	85	<i>Discussion générale</i>	85
<i>Bespreking van de artikelen</i>	85	<i>Discussion des articles</i>	85
<i>Spreekers: Mirella Minne, rapporteur</i>		<i>Orateurs: Mirella Minne, rapporteur</i>	
BIJLAGE	87	ANNEXE	87
INTERNE BESLUITEN	87	DECISIONS INTERNES	87
COMMISSIES	87	COMMISSIONS	87
SAMENSTELLING	87	COMPOSITION	87
INTERPELLATIEVERZOEKEN	87	DEMANDES D'INTERPELLATION	87
INGEKOMEN	87	DEMANDES	87
INGETROKKEN	88	RETRAIT	88
VOORSTELLEN	88	PROPOSITIONS	88
TOELATING TOT DRUKKEN	88	AUTORISATION D'IMPRESSION	88
MEDEDELINGEN	90	COMMUNICATIONS	90
COMMISSIES	90	COMMISSIONS	90
VERSLAGEN	90	RAPPORTS	90
SENAAT	91	SENAT	91
AANGENOMEN WETSONTWERPEN	92	PROJETS DE LOI ADOPTES	92
EVOCATIE	92	EVOCATION	92
REGERING	92	GOVERNEMENT	92
VERSLAG	92	RAPPORT	92
UITGAVEN GEDAAN BUITEN DE BEGROTING	92	DEPENSES FAITES EN MARGE DU BUDGET	92
ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2002	93	BUDGET GENERAL DES DEPENSES 2002	93
REKENHOF	93	COUR DES COMPTES	93
OPMERKINGEN	93	OBSERVATIONS	93
OPVOLGING VAN EEN AUDIT VAN HET GOED BEHEER VAN OVERHEIDSGELD	93	SUIVI D'UN AUDIT DU BON EMPLOI DES DENIERS PUBLICS	93
VARIA	94	DIVERS	94
HOGE RAAD VOOR DE JUSTITIE	94	CONSEIL SUPERIEUR DE LA JUSTICE	94

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 28 NOVEMBER 2002

14:15 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

JEUDI 28 NOVEMBRE 2002

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.35 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.35 heures par M. Herman De Croo, président.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de ministers van de federale regering:
Ministres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance:
Antoine Duquesne, Isabelle Durant, Didier Reynders, Guy Verhofstadt.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.
Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Berichten van verhindering
Excusés

Jean-Pierre Detremmerie, François Dufour, Marcel Hendrickx, Karel Pinxten, wegens ziekte / pour raison de santé;
Gerolf Annemans, wegens ambtsplicht / pour obligation de mandat;
Simonne Leen, wegens familieaangelegenheden / pour raisons familiales;
Annemie Van de Casteele, met zending buitenslands / en mission à l'étranger;
Danny Pieters, Raad van Europa / Conseil de l'Europe.

Mondelinge vragen**Questions orales****01 Regeling van de werkzaamheden**
01 Ordre des travaux

Le **président**: Mes chers collègues, je déclare la séance ouverte. La raison du retard est que nous avons essayé à la Conférence des présidents de trouver un modus vivendi ou un modus "survivendi", comme vous voulez, pour les semaines et les jours qui viennent. Tout à l'heure, je ferai la continuation de la Conférence des présidents après les questions.

Ik zal misschien de Conferentie hervatten na de vragen.

01.01 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb op de lijst die rondgedeeld is gemerkt dat de vraag van collega Van Peel met betrekking tot de spijtige gebeurtenissen in Antwerpen gevoegd is bij andere vragen die gericht zijn aan minister Duquesne. Deze

01.01 Yves Leterme (CD&V):: La question que M. Van Peel a adressée au ministre Duquesne sur les émeutes qui ont eu lieu à

vraag was – als ik mij niet vergis – om 10.30 uur als eerste ingediend. Ik denk dat de vraagstelling en het debat met de heer Van Peel met de regering zinledig zou zijn indien dit komt na de gedachtewisseling die zal plaatshebben naar aanleiding van de vragen gericht aan de eerste minister. Wij stellen voor dat de vraag van collega Van Peel gevoegd wordt bij de vragen gericht aan de eerste minister en dat deze – gelet op de timing – ook als eerste aan bod kan komen.

Anvers peut-elle être jointe aux questions posées au premier ministre?

De **voorzitter**: Ik kan ervoor zorgen dat de vragen na mekaar komen. Ik zal het zo doen. We zullen de vragen aan de premier en aan de heer Duquesne na mekaar laten komen. Zo wordt het dan in één teug gedaan.

01.02 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de voorzitter, neen, daar gaat het niet om. Mijnheer de voorzitter, het is zeer eenvoudig. De heer Van Peel heeft als eerste een vraag ingediend over de toestand in Antwerpen.

De **voorzitter**: Neen, neen, de heer Tastenhoye.

01.03 Paul Tant (CD&V): Afgezien daarvan, hij heeft zijn vraag gericht aan minister Duquesne.

De **voorzitter**: Dat is juist.

01.04 Paul Tant (CD&V): Ondertussen zijn er andere vragen ingediend over hetzelfde onderwerp gericht aan de premier. Ik denk dat het logisch zou zijn dat de vraag van de heer Van Peel gevoegd wordt bij de reeks die aan de eerste minister gesteld wordt. Ik merk trouwens dat de eerste minister daar geen enkel probleem mee heeft. Op deze manier maakt u er een organisch geheel van. Ik denk dat zo het probleem opgelost wordt.

De **voorzitter**: De heer Van Peel heeft de heer Duquesne gekozen als de minister die zijn vraag moest beantwoorden. Andere collega's hebben de premier gekozen. Ik kan alleen maar de keuze die gedaan werd respecteren.

Le **président**: M. Van Peel a lui-même choisi d'adresser sa question à M. Duquesne mais je constate que le premier ministre est d'accord avec votre proposition.

01.05 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil alleen uw aandacht vestigen op het feit dat ik hier kan vaststellen dat de heer Tastenhoye zijn vraag reeds op 19 november heeft ingediend.

De **voorzitter**: Het spijt me, maar dat is niet juist. U moet goed leren lezen. U hebt zich vergist.

02 Samengevoegde vragen van

- de heer Guido Tastenhoye aan de eerste minister over "het pleidooi van de eerste minister in Brugge om Turkije op te nemen als lidstaat van de Europese Unie" (nr. P077)
- de heer Pieter De Crem aan de eerste minister over "zijn visie op de toekomst van de Europese Unie en de plaats van Turkije hierin" (nr. P078)

02 Questions jointes de

- M. Guido Tastenhoye au premier ministre sur "le plaidoyer développé par le premier ministre à Bruges en faveur de l'adhésion de la Turquie à l'Union européenne" (n° P077)
- M. Pieter De Crem au premier ministre sur "son point de vue à propos de l'avenir de l'Union européenne et de la place de la Turquie au sein de celle-ci" (n° P078)

02.01 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de eerste minister, u bent een intelligent man, daar twijfel ik niet aan. Ik denk echter wel dat u op de lagere school tijdens de lessen aardrijkskunde en geschiedenis een beetje geslapen hebt. Het is namelijk in het vijfde of zesde leerjaar dat men leert dat Turkije een Aziatisch land is en dat slechts 3% van Turkije in Europa gelegen is. Het is ook op de lagere school dat men leert dat de Turken in de zeventiende eeuw twee keer voor de poorten van Wenen hebben gestaan en op het punt stonden om West-Europa te overrompelen en dat het de Westerse legers zijn geweest die gelukkig de Turken daar hebben kunnen tegenhouden. Als we nu nog problemen op de Balkan hebben, dan komt dat daardoor.

Dat heeft u echter niet belet, mijnheer de eerste minister, om tijdens uw speech op 18 november voor het Europacollege in Brugge het volgende te zeggen: "Turkije regeerde 500 jaar lang over een groot deel van de Balkan tot aan het begin van de vorige eeuw. Al die tijd was het een grote Europese mogendheid. Turkije behoort tot de Europese Unie en de vraag of Turkije kan toetreden tot de Europese Unie werd drie jaar geleden al beantwoord in Helsinki". Mijnheer de eerste minister, u stapelt de blunders hier nogal op, want gisteren stond er nog op de voorpagina van de FET: "De beslissing Turkije de status te geven van kandidaat-lidstaat is naar verluidt in 1999 genomen in enkele minuten en zonder dat de meeste regeringsleiders er erg in hadden". Met andere woorden, mijnheer de eerste minister, in Helsinki – en u was daar ook – schijnt de beslissing genomen te zijn zoals men zegt tussen de soep en de patatten. Het was de ex-president van Frankrijk Valéry Giscard d'Estaing die gezegd heeft dat de beslissing van toen in Helsinki ons verder tot niets bindt.

Mijnheer de eerste minister, u weet evengoed als ik dat Turkije noch cultureel, noch geografisch, noch historisch tot Europa behoort en dan zwijgen we nog over de situatie van de mensenrechten, over het gebrek aan persvrijheid, over de onderdrukking van de minderheden, over de macht van het leger, over de corruptie, over de totale economische puinhoop.

Mijnheer de eerste minister, ik zou van u graag het volgende weten. Als u tegenwoordig pleidooien houdt om Turkije op te nemen in de Europese Unie, is dat dan een regeringsstandpunt? Is daarover op de Ministerraad een formele beslissing genomen? Waarom komt u met zo'n belangrijk standpunt niet naar het Parlement? Er wordt daarover hier in onze assemblee, die toch het hoogste orgaan is van het land, de hoogste volksvertegenwoordiging, met geen woord gerept.

U als VLD'er, mijnheer de eerste minister, die toch altijd voor referenda en volksraadplegingen pleit, wil ik het volgende voorstellen. Een formeel bindend referendum is in de huidige omstandigheden niet mogelijk maar niets belet u om een indicatieve volksraadpleging over het onderwerp te houden. Ik kan u verzekeren, mijnheer de eerste minister, dat als u dat doet, minstens 80 tot 85% van de bevolking Turkije zal afwijzen als lid van de Europese Unie.

De **voorzitter**: Mijnheer Tastenhoye, u loopt een beetje over uw tijd.

02.01 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): La Turquie est un pays d'Asie. En effet, 3% seulement de son territoire se situe sur le continent européen. Tout au long de l'histoire, il est apparu que ce pays ne fait pas partie de l'Europe. La Turquie n'a rien de commun avec l'Europe, tant sur les plans géographique, historique, culturel et économique que sur le plan des droits de l'homme.

Le 18 novembre, le premier ministre a déclaré lors d'une conférence donnée au collège européen de Bruges que la Turquie pouvait devenir membre de l'UE étant donné qu'une décision avait déjà été prise en ce sens il y a trois ans à Helsinki. Il s'agit-là d'une erreur monumentale car cette matière y avait été traitée si succinctement et superficiellement que le président de la Convention, M. Valéry Giscard d'Estaing, a déclaré publiquement que ladite décision n'était nullement contraignante.

Le premier ministre a-t-il exprimé le point de vue du gouvernement lors de son discours à Bruges? Cette question a-t-elle déjà été évoquée en Conseil des ministres? Pourquoi ce thème n'est-il pas abordé au Parlement? Pourrait-on organiser une consultation populaire à ce sujet?

02.02 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijn vraag maakte eigenlijk het voorwerp uit van een interpellatie en is door omstandigheden naar de plenaire vergadering verwezen. Ik vind de plenaire vergadering niet geschikt: noch het tijdsbestek noch de sfeer laten ons toe een goede discussie te voeren omtrent het onderwerp.

Ik zal kort zijn in mijn vraagstelling. De premier heeft in zijn toespraak op 18 november voor het Europacollege in Brugge, "L'esprit des lois" van Montesquieu parafraserend, een beetje losjes uit de pols in een vrij oppervlakkige analyse gezegd dat Turkije nu lid kon worden van de Europese Unie en dat het aan Turkije zelf was om de toetredingsonderhandelingen op gang te brengen. Er rijzen twee belangrijke vragen.

Ten eerste, verkeert Turkije reeds in de voorwaarden om de toetredingsonderhandelingen te starten? Ons antwoord is neen. Ook de Europese Commissie – belangrijk, voorzitter! – heeft de toetredingsonderhandelingen of minstens de start ervan uitgesteld.

Ten tweede is er de fundamentele discussie over de begrenzing van Europa. De vragen waarop wij een antwoord moeten geven, luiden als volgt. Heeft de Europese Unie grenzen? Evolueren wij naar een verdiepte unie of gaan wij naar een soort Verenigde Naties van Europa, een beetje een statenbond? Heel concreet wens ik daarop het antwoord van de eerste minister. Het is een soort historisch rendez-vous dat op de top van Helsinki in 1999 werd vastgelegd. Wij waren daar toen niet bij.

Slotvraag aan de eerste minister. Andere landen is toegezegd om bij de Unie te komen. De Fransen hebben toegezegd dat Marokko deel zou moeten uitmaken van de Europese Unie. Wat is het standpunt van de Belgische regering daaromtrent? Wat is het standpunt omtrent de vraag om Israël, Algerije en zoveel andere landen toe te laten?

De **voorzitter**: Vergeten we niet dat er ook nog een adviescommissie is op 4 december, waar de premier ook kan worden ondervraagd over Kopenhagen.

02.03 Eerste minister Guy Verhofstadt: Mijnheer de voorzitter, eerst en vooral wil ik zeggen dat de principiële beslissing om Turkije te beschouwen als een kandidaat-lidstaat die moet voldoen aan de criteria van Kopenhagen inderdaad een beslissing is die reeds werd genomen in de Europese Raad van Helsinki van 1999. Dat werd trouwens al besproken in het Parlement en in het Adviescomité. Ik herinner mij zeer goed dat wij daarover ook een debat hebben gevoerd in het Adviescomité. Ik citeer letterlijk de beslissing van de Europese Raad van 1999: "De Europese Raad is ingenomen met de recente positieve ontwikkelingen in Turkije. Turkije is een kandidaat-lidstaat die voorbestemd is om tot de Unie toe te treden op basis van dezelfde criteria als die welke voor de andere kandidaat-lidstaten gelden".

Ik heb dat dus in mijn toespraak in herinnering gebracht en voornamelijk gereageerd tegen de uitspraken van de voorzitter van de Conventie, de heer Valéry Giscard d'Estaing, want daarover ging immers mijn toespraak. Ik denk niet dat wij er nu in Kopenhagen zullen toe komen een datum te bepalen voor het openen van onderhandelingen. Wij zijn daarvoor absoluut niet klaar omdat

02.02 Pieter De Crem (CD&V): Ma question s'inscrivait en fait dans le cadre d'une interpellation et cette séance plénière n'est pas le moment le plus propice pour discuter de cette affaire.

Dans son discours prononcé au Collège européen à Bruges, le premier ministre a déclaré sans donner d'autres détails que la Turquie pouvait devenir membre de l'Union européenne et que la balle était à présent dans le camp de la Turquie. A notre estime, ce pays ne satisfait toutefois pas aux conditions permettant d'entamer les négociations relatives à l'adhésion.

Le premier ministre estime-t-il que la Turquie remplit ces conditions? L'UE a-t-elle des frontières ou s'oriente-t-on vers une sorte d'Etats-Unis d'Europe? Qu'en est-il des autres pays à qui l'on a promis l'adhésion, comme le Maroc qui a obtenu des promesses en ce sens de la France?

02.03 Guy Verhofstadt, premier ministre: La décision de principe d'accepter la Turquie comme candidat Etat membre a en effet déjà été prise lors du Conseil européen de Helsinki, en 1999. La procédure d'adhésion doit avoir lieu selon les critères qui s'appliquent également aux autres candidats Etats membres.

J'ai rappelé ces éléments dans mon allocution, en réaction aux déclarations de M. Giscard d'Estaing. Il ne fait aucun doute que la Turquie ne répond pas à tous les critères pour l'instant, malgré les progrès enregistrés par le pays, de sorte qu'aucune date ne pourra encore être avancée à

Turkije nog niet voldoet aan alle criteria van Kopenhagen. Dat was mijn reactie. Valéry Giscard d'Estaing zei dat de Europese Unie moet beperkt blijven tot een aantal landen op basis van christelijke waarden. Ik heb in mijn toespraak in herinnering gebracht dat Europa op meer is gestoeld dan alleen maar op christelijke waarden. Het is op christelijke waarden, op een joodse traditie en ook op een humanistische traditie en het is met andere woorden fout om het debat over de uitbreiding van de Europese Unie te voeren in het licht van wat nu de religieuze waarden zijn die aan de grondslag liggen van de Europese Unie.

Welnu, de uitbreiding van de Europese Unie moet niet in die termen worden gevoerd en wordt trouwens niet in die termen gevoerd in de Europese Raad. Dat is wat ik zei. De uitbreiding van de Europese Unie moet worden gevoerd op basis van de criteria van Kopenhagen. Dat zijn zeer duidelijke criteria, zowel op het vlak van de mensenrechten, als van democratische ontwikkeling, als op het vlak van het respect van minderheden.

Ongetwijfeld heeft Turkije de voorbije jaren vooruitgang geboekt op dat vlak, onder meer door het afschaffen van de doodstraf, wat een van de laatste beslissingen was van het vorige Parlement. Vandaag verkeren wij evenwel nog niet in de situatie – en dat zal niet aan de orde komen in die termen, ook al wordt dat van Turkije gevraagd – om toetredingsonderhandelingen aan te vatten omdat de criteria van Kopenhagen nog niet zijn vervuld.

Mijn reactie was zeer duidelijk: het is verkeerd een debat over de grenzen van de Europese Unie te voeren op basis van religies die zouden gelden binnen de Europese Unie. Immers, de waarde en de traditie van Europa is meer dan religies alleen. Er zijn een heleboel andere ontwikkelingen, voornamelijk de criteria van Kopenhagen, die de basis moeten vormen.

Ik ben uiteraard steeds bereid, mijnheer de voorzitter, om dit debat te voeren in de overlegcommissie of de adviescommissie.

Bovendien zou ik willen vragen mij voortaan correct te citeren en niet te beweren dat ik zou hebben gezegd dat Turkije moet toetreden tot de Europese Unie.

02.04 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik heb Valéry Giscard d'Estaing niet horen spreken over religie met betrekking tot Turkije. Ik heb Valéry Giscard d'Estaing horen zeggen dat Turkije noch geografisch, noch cultureel, noch historisch – over religie heeft hij niet gesproken – tot Europa behoort. Dat is ook ons standpunt en dat is eigenlijk het standpunt van zeer vele politici in West-Europa, alleen zijn er weinigen die ervoor durven uitkomen. U weet zeer goed, mijnheer de eerste minister, hoe die beslissing in Helsinki tot stand is gekomen. Er waren telefoontjes van de Amerikanen die de beslissing nog vlug wilden doordrukken. Het zijn nu ook de Amerikanen – aangezien Turkije één van hun bondgenoten is en één van de steunpilaren van de Navo – die via de Engelsen, de Fransen en de Italianen deze beslissing willen doordrukken. Nu hebben ze ook Duitsland achter hun kar kunnen spannen. Dat is de ware reden waarom Turkije erbij moet.

Mijnheer de eerste minister, ik ben zeer voorzichtig als ik zeg dat 80 tot 85% van de bevolking daartegen is gekant. U bent de kampioen van de referenda. Durf het dan aan en houd een volksraadpleging

Copenhague pour engager les négociations relatives à l'adhésion. Le débat sur l'élargissement de l'Union ne peut être mené sur la base de valeurs religieuses. Le respect des droits de l'homme et des minorités et le développement de la démocratie occupent une place prépondérante dans les critères de Copenhague.

Je suis disposé à poursuivre le débat au sein du comité d'avis chargé de questions européennes. Je souhaiterais toutefois que mes propos soient cités correctement.

02.04 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Je n'ai pas entendu M. Giscard d'Estaing évoquer la religion. Il a effectivement dit que la Turquie ne fait pas partie de l'Europe des points de vue géographique, culturel et historique. Nous sommes également de cet avis, de même que de nombreux hommes politiques en Europe. Le véritable nœud du problème en l'occurrence, c'est que la Turquie est l'alliée des Etats-Unis, et que ces derniers veulent imposer leurs vues. Nous demandons un referendum sur cette matière.

over de vraag of Turkije bij Europa mag of niet.

02.05 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ingaand op het voorstel van de eerste minister: absolute nood aan discussie in de bevoegde commissie van het Parlement.

Ten eerste, ik zie dat de eerste minister gas terugneemt. De grote beweging die op gang was gebracht, alsof het onvoorwaardelijk was, wordt nu gekoppeld aan vele voorwaarden. Ik denk dat de eerste minister geschrokken is van de reactie die zijn toespraak in Brugge heeft teweeggebracht.

Ten tweede, er is een ideologische strijd binnen de Belgische regering aan de gang omtrent de toekomst van Europa. Europa is een project en Europa is geschoeid op een joods-christelijke leest, of men dat nu graag heeft of niet. Er zijn een aantal principes van de Verlichting die er voor het gemak worden bijgesleurd. U kan zich niet onttrekken aan de discussie over de grenzen van Europa, de begrenzing van Europa. Vooraleer Turkije toetreedt tot Europa, zijn er nog heel veel andere Europese landen die op de wachtlijst staan. Ik noem zee u ook: Kroatië, Servië, Bosnië-Herzegovina...

(Onderbreking door de voorzitter)

Mijnheer de voorzitter, als we niet mogen interpellieren (...)

De eerste minister gaat het debat omtrent de grenzen van Europa, de rol van Europa uit de weg, gaat niet in op mijn vraag of de toezegging van de Fransen aan Marokko ook door hem zal gevalideerd worden, met andere woorden we krijgen hier eigenlijk een paar aankondigingen, maar geen antwoord op onze vragen.

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, nee, uw spreektijd is voorbij! U kan geen 35 keer de tijd gebruiken die u elders kunt gebruiken! We hebben hier 17 vragen. Als uw interpellatieverzoek is omgezet in een vraag, dan wordt het een vraag en is het geen vraag die een interpellatiekarakter krijgt. Dat weet u zo goed als ik.
(Protest van de heer Pieter De Crem)

De spreektijd is voor iedereen dezelfde!

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Guido Tastenhoye aan de eerste minister over "de problematiek van de Islamitische privé-milities in Antwerpen" (nr. P079)
- mevrouw Yolande Avontroodt aan de eerste minister over "de problematiek van de privé-milities in Antwerpen" (nr. P080)
- de heer Marc Van Peel aan de eerste minister over "de rellen in Antwerpen na de dood van Mohamed Achrak" (nr. P087)

03 **Questions jointes de**

- M. Guido Tastenhoye au premier ministre sur "le problème des milices privées islamiques à Anvers" (n° P079)
- Mme Yolande Avontroodt au premier ministre sur "le problème des milices privées à Anvers" (n° P080)
- M. Marc Van Peel au premier ministre sur "les émeutes à Anvers après la mort de Mohamed Achrak" (n° P087)

03.01 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, vooreerst zou ik namens mijn fractie, mijn partij en ook namens mijzelf mijn medeleven willen betuigen

02.05 Pieter De Crem (CD&V): Une discussion s'impose au sein de la commission parlementaire compétente.

Je constate que le premier ministre se rétracte quelque peu. Il est effrayé par la réaction suscitée par le discours qu'il a prononcé à Bruges. En outre, le gouvernement est divisé au sujet de l'élargissement de l'Union européenne qui repose, quelle que soit la façon dont on présente les choses, sur la tradition judéo-chrétienne.

Le premier ministre élude le débat sur les frontières et le rôle de l'Europe et ne répond pas à nos questions.

03.01 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Au nom de mon parti, je souhaite exprimer toute

met het drama dat zich in Borgerhout heeft afgespeeld. U weet dat mijn partij in dit verband opgeroepen heeft tot kalmte. Wij zien ook af van een aantal geplande acties. Zo hadden wij over twee weken een actie gepland tegen een Pakistaanse moskee die daar zou worden gebouwd. Wij zien daar van af om de kalmte te bewaren. Wie er niet van af ziet om de kalmte te bewaren, wie heel dit drama probeert te misbruiken en voor haar kar te spannen, dat is de Arabisch Europese Liga van de heer Abou Jahjah. Voor die Arabisch Europese Liga en Abou Jahjah hebben wij al heel lang gewaarschuwd, mijnheer de eerste minister, u weet dat. Reeds van in de lente, toen op 3 april door de straten van Antwerpen een kleine intifada trok, hebben wij herhaaldelijk gewaarschuwd voor de AEL, voor haar doelstellingen en voor het gevaar dat van deze organisatie uitging.

Al die tijd hebben de politiediensten, het gerecht, de stadsdiensten, enzovoort veel te laks opgetreden en hebben zij de AEL laten uitgroeien tot wat zij nu is geworden, namelijk een soort van paramilitaire organisatie, een soort van privé-militie die de bevolking van Antwerpen terroriseert. Dat gebeurt met oproepen tot geweld, actief aanzetten tot geweld, intimidaties, tot en met bedreigingen aan de korpschef van Antwerpen. Wij hebben allemaal op de televisiebeelden kunnen zien hoe Abou Jahjah de stadsdiensten en de politiediensten uitschold, beledigde, enzovoort.

Er zijn bewijzen genoeg, mijnheer de eerste minister, om krachtadig op te treden. Het Vlaams Blok vraagt dat het gerecht zo snel mogelijk optreedt, desnoods gebruikmakend van het snelrecht om de heer Jahjah en zijn organisatie zo snel mogelijk te veroordelen als privé-militie en om hem zijn nationaliteit af te nemen en op een vliegtuig te zetten naar Libanon.

De **voorzitter**: Mijnheer Tastenhoye, als u uw vraag stelt als uw tijd voorbij is wordt het moeilijk.

03.02 Yolande Avontroodt (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, de Antwerpse bevolking is de laatste dagen opgeschrikt, in de eerste plaats is dit gebeurd door de gewelddadige moord op een jonge Marokkaanse leraar. Maar er is meer. De Antwerpse bevolking uit het hartje van Borgerhout, jong en oud is verontrust door de gewelddadigheid van de rellen die daarop losbraken.

Gezien de nationale impact zowel in de media als in dit Parlement van deze rellen zou ik graag het duidelijk standpunt van de regering kennen. Daarom wil ik twee duidelijke vragen stellen, mijnheer de eerste minister.

Ten eerste, veroordeelt u de rellen die ontstonden ... *(Hilariteit bij het Vlaams Blok)*

Collega's, de impact en het antwoord van de eerste minister van dit land is enorm belangrijk. Ik ben begonnen met te zeggen dat de Antwerpse bevolking verontrust is en heel duidelijk wacht op een... *(Luidruchtige onderbreking van het Vlaams Blok)*

Ik stel mijn vragen aan de eerste minister en zeker niet aan jullie.

De **voorzitter**: Mijnheer Van den Eynde!

notre sympathie vis-à-vis des personnes touchées par les événements regrettables de Borgerhout. Le Vlaams Blok a lancé un appel au calme et a renoncé à différentes actions prévues.

À plusieurs reprises, nous avons lancé des avertissements à l'égard d'Abou Jahjah et du danger que représente la Ligue arabe européenne. Entre-temps, le laxisme des instances officielles a permis l'évolution de la LAE vers une sorte de milice privée qui terrorise la population anversoise.

Nous demandons la condamnation rapide de la LAE en tant que milice privée et le retrait de la nationalité belge à Abou Jahjah. Sa place est dans un avion à destination du Liban.

03.02 Yolande Avontroodt (VLD): Les actes de violence et les émeutes qui ont fait suite au meurtre d'un jeune Marocain ont effrayé et inquiètent la population anversoise. Considérant que ces événements ont des répercussions au niveau national, j'aimerais connaître la position du gouvernement.

Le premier ministre condamne-t-il ces émeutes? *(tumulte sur les bancs du Vlaams Blok)* Comprend-il les frustrations, réelles ou non, qui sont à l'origine de ces événements?

Pendant combien de temps encore le gouvernement va-t-il accepter que la LAE se comporte comme une milice privée et foment des troubles?

03.03 Yolande Avontroodt (VLD): De oplossing zal zeker niet van jullie komen. Laat dat duidelijk zijn!

De **voorzitter:** Mevrouw Avontroodt, laat u niet afleiden.

03.04 Yolande Avontroodt (VLD): Daarom, mijnheer de eerste minister, stel ik de volgende vragen.

Veroordeelt u de rellen na de moord of kan u begrip opbrengen voor de al dan niet vermeende frustratie die aan de basis ligt van deze rellen?

Mijn tweede vraag is de volgende. Hoe lang en in welke mate zal uw regering aanvaarden dat de Arabisch Europese Liga als een privé-militie optreedt en nog verdere rellen schopt?

De **voorzitter:** Mijnheer Van Peel, u krijgt nu het woord. Het is juist dat u uw vraag als eerste gesteld had, ik geef dat hoogmoedig toe. Maar ik had al een volgorde.

03.05 Marc Van Peel (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, Antwerpen leeft in angst. Helaas moeten wij dat vaststellen. Maar ik denk dat heel het land in angst dreigt te gaan leven als er nu niet ernstig wordt opgetreden.

De reacties die ik nu al las op de rellen, bevreesden mij zeer. Ze deden mij denken, in hoofde van een aantal ministers en politieke verantwoordelijken, aan de aanslagen van 11 september. Toen werd plots het proces gevoerd van het slachtoffer, in dit geval de Verenigde Staten, in plaats van van de dader. Ook nu lees ik allerlei analyses over het integratiebeleid en de werkloosheidsgraad, de scholingsgraad en de frustraties. Er is in deze maar één grote waarheid: geen enkel voorwendsel kan ingebracht worden om dat soort van straatterrorisme te rechtvaardigen. Geen enkel! Wat men dus wil, is dat de orde op de straat terug wordt hersteld.

Men doet op dit ogenblik wat men kan. Zowel het parket als de politie doen wat ze kunnen. Men is echter zwaar gehandicapt. Men weet dat heel goed, mijnheer de eerste minister. Uw eigen veiligheidsadviseur zegt vandaag in de krant: "Wat de AEL doet, heeft niets te maken met vrije meningsuiting, maar alles met het aanzetten tot geweld. We zijn redelijk braaf gebleven.". Dat zegt uw veiligheidsadviseur.

Nu is het echter genoeg. Als de wettelijke en gerechtelijke middelen niet volstaan om dit probleem te elimineren, moeten we dat arsenaal uitbreiden. Het is ontoelaatbaar dat een organisatie zoals AEL misbruik maakt van spontaan verdriet na een brutale moord om een politiek doel te dienen en dat zij daarvoor de hele Borgerhoutse en Antwerpse bevolking terroriseert. Er is dus maar één grote hamvraag in deze, mijnheer de eerste minister. Die vraag is uiteraard niet of u deze rellen veroordeelt. Daar zijn we zeker van. De vraag is echter wel of u stappen zult ondernemen om deze organisatie buiten de wet te stellen. Deze organisatie moet buiten de wet worden gesteld.

03.05 Marc Van Peel (CD&V): Si le gouvernement n'intervient pas avec fermeté à la suite des événements récents qui se sont déroulés à Anvers, un sentiment de panique risque de se répandre dans l'ensemble du pays. Les réactions qui me sont parvenues jusqu'à présent me surprennent vivement. Elles s'apparentent aux réactions que l'on a pu constater au lendemain du 11 septembre: soudain, c'est la victime, et non le coupable, qui est mise en cause.

Une seule chose est sûre: rien ne justifie de telles scènes de terreur urbaine. Il est impératif de rétablir l'ordre public. La Ligue exploite la tristesse spontanée de la communauté marocaine.

Le conseiller en matière de sécurité du premier ministre a déclaré à la presse que la manière dont la LAE avait incité à la violence à Anvers était intolérable et qu'il faudrait éventuellement renforcer les instruments judiciaires et politiques existants s'ils ne suffisaient pas à régler ce problème.

Le gouvernement est-il prêt à condamner sévèrement cette organisation et, au besoin, à la déclarer illégale?

De **voorzitter**: Mijnheer Van Peel, u moet besluiten.

03.06 Marc Van Peel (CD&V): De hoofdaanvoerder van deze organisatie moet worden aangehouden. Dat is het enige antwoord dat wij op dit ogenblik kunnen geven. Het is dat antwoord dat ik graag van u wil vernemen.

De **voorzitter**: De eerste minister zal op deze vragen antwoorden. Nadien zal de minister van Binnenlandse Zaken op andere vragen antwoorden.

03.07 Eerste minister Guy Verhofstadt: Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat de andere vraagstellers straks gewoon hun vragen stellen aan de minister van Binnenlandse Zaken. De minister van Binnenlandse Zaken zal op een aantal technische aspecten ingaan van de tweede reeks van vragen. Ik dank in ieder geval de drie interpellanten voor de vraag die zij hebben gesteld.

Mijnheer de voorzitter, als u mij toestaat, zou ik eerst even willen terugkomen op de essentie van de voorvallen die we nu meemaken. Nochtans, mijnheer Van Peel, is de problematiek van de AEL een problematiek die reeds ouder is. Ik heb trouwens vorige week een duidelijk standpunt ingenomen met betrekking tot de AEL. U zal dat ongetwijfeld gemerkt hebben. Ik heb ook acties tegen de AEL aangekondigd.

Ik wil toch eerst even terugkomen op de essentie. De essentie is natuurlijk dat een jongeman van 27 jaar gedood is. Het maakt niet uit van welke oorsprong hij is, het gaat om een mens. In een rechtsstaat zoals België moeten wij er alles aan doen om de dader van dergelijke moord zo snel mogelijk zijn terechte straf te laten ondergaan. Ik wil trouwens het leedwezen van de regering en – ik denk – ook van de hele Kamer overmaken aan de familie. Ik wil tegelijkertijd ook duidelijk stellen dat ik ook de moedige aanpak van de broer van het slachtoffer apprecieer. Ik denk dat ik dat ook kan doen namens u allemaal. De broer heeft tot kalmte opgeroepen. Ik apprecieer ook de aanpak van al degenen binnen de moslimgemeenschap en binnen de Marokkaanse gemeenschap die de voorbije uren en dagen tot kalmte hebben opgeroepen. Ik vind dit belangrijk – samen met u denk ik – omdat hieruit duidelijk blijkt dat de AEL niet spreekt voor de hele moslimgemeenschap van ons land. Ze spreekt niet voor al degenen die zich wel reeds geïntegreerd hebben in onze samenleving. Ze spreekt niet voor alle migranten die zich in ons land aan de rechtsstaat houden.

Dat is een reden te meer waarom ik op uw vragen heel affirmatief kan antwoorden. Het is niet te tolereren wat de voorbije weken – het gaat hem in feite niet over dagen – is gebeurd, namelijk dat een organisatie, zich verschuilend achter de problematiek van de migrantengemeenschap in ons land, een stad of wijken wat ik zou durven te noemen gaat terroriseren.

Het is mijn overtuiging, mijnheer Van Peel, en ik weet niet of het ook de uwe is, dat daar veel meer achter zit dan de zogenaamde politieke motieven die daarvoor gebruikt worden. We hebben zelf de pogingen al gezien in andere steden zoals Brussel en Gent, die trouwens door de politie zijn tegengegaan. Het komt mij voor dat de bedoeling van de AEL is om op een bepaald ogenblik greep te

03.07 Guy Verhofstadt, premier ministre: J'ai déjà adopté dans le passé une position claire à l'égard de la LAE et pris des mesures.

Ce qui nous occupe avant tout aujourd'hui est le meurtre d'un homme de 27 ans. L'auteur de ce crime doit être puni le plus rapidement possible. Au nom du gouvernement, je souhaite adresser mes condoléances à la famille de la victime.

Nous apprécions l'attitude courageuse du frère de la victime ainsi que celle de tous les membres de la communauté marocaine et musulmane qui ont lancé un appel au calme. Manifestement, la LAE n'est pas le porte-parole de toutes ces personnes.

Ce qui s'est passé au cours de ces dernières semaines est intolérable. Une organisation prend prétexte du problème des immigrés pour terroriser un quartier. A mon sens, ce phénomène n'est pas seulement inspiré par des motivations politiques. La LAE veut faire main basse sur certains quartiers, en chasser la police puis y laisser prospérer le crime. Le gouvernement a demandé instamment au parquet d'agir. Le procureur du Roi étudie plusieurs pistes, et la police comme le parquet prendront des mesures sitôt que possible. Il sera mis fin à la situation créée par la LAE. Si cela doit aboutir à l'interdiction de celle-ci, il en sera ainsi dans le respect des règles de l'Etat de droit.

krijgen op een aantal wijken, de politie er te verjagen, zogenaamd onder het mom van er controle op uit te oefenen, en op die manier criminele activiteiten te laten voortzetten in die wijken. Dat is de reden waarom de minister van Justitie en de hele regering trouwens ook het parket heeft aangestuurd om de nodige actie te ondernemen. Dat is niet vandaag of gisteren gebeurd, maar vorige week reeds – zoals ik trouwens heb meegedeeld na de Ministerraad van vorige week –, omdat reeds toen duidelijk bleek, zelfs zonder het drama dat wij nu meemaken, dat de AEL een organisatie is die geen politieke, humane of welke belangen dan ook te verdedigen heeft, maar wel degelijk een organisatie is die andere doelstellingen heeft.

Het onderzoek dat begonnen is en onder leiding staat van de procureur des Konings van Antwerpen is een onderzoek dat over meerdere terreinen gaat. Het gaat dus niet alleen over enkele deelaspecten, maar over alle elementen die daarmee verband kunnen houden. We hebben dus met andere woorden de politie en het parket gevraagd om zo snel mogelijk, als zij dat vinden en alle elementen in handen hebben, tot actie over te gaan. Ik heb niet de minste twijfel over de wil en de bereidheid van de procureur des Konings van Antwerpen om dat ook te doen.

Bovendien vind ik dat de lokale politie van de stad Antwerpen, tegelijkertijd ook het parket en al degenen die de voorbije dagen met de problemen geconfronteerd werden, terecht de nultolerantie hebben afgekondigd. Dat verklaart trouwens ook het groot aantal aanhoudingen dat de voorbije uren en dagen verricht werd. Ik kan u ook zeggen namens de regering, mijnheer Van Peel, dat wij alle steun geven met onze federale diensten aan het parket en aan de politie om zo snel mogelijk een eind te maken aan de toestand die door de AEL geschapen werd. Als dat zo ver moet gaan dat wij uiteraard deze organisatie moeten verbieden, dan zullen wij dat ook doen. Dat zal evenwel gebeuren in onze rechtsstaat, niet op basis van een eenzijdige actie vanwege de uitvoerende macht, maar op basis van datgene wat het parket in de komende uren en dagen zal beslissen te ondernemen. Ik zeg nogmaals, ik heb er geen twijfel over dat actie op komst is.

03.08 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de eerste minister, het is bijzonder jammer dat het zo lang heeft moeten duren voor u tot het inzicht gekomen bent dat de AEL een dergelijk gevaarlijke organisatie is. Ik herhaal het, reeds maandenlang waarschuwen wij hiervoor. Wij hebben rapporten aan het licht gebracht van de Staatsveiligheid, de dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen enzovoort waarin zwart op wit werd bewezen hoe gevaarlijk deze kerel, Jahjah, met zijn organisatie wel is. Wij hebben altijd in het ijle gesproken. Men wilde niet naar ons luisteren tot nu de bom gebarsten is en u verplicht bent te handelen. Als u eerder had gehandeld, dan was dat allemaal niet gebeurd.

Wat wij nu vragen is een zeer krachtadig optreden, waarbij u desnoods gebruikmaakt van het snelrecht. De AEL moet zo snel mogelijk ontmanteld worden en de heer Jahjah moet opgepakt en veroordeeld worden. Zijn Belgische nationaliteit moet onmiddellijk worden ingetrokken en die man moet het land worden uitgezet, hoe rapper hoe liever.

03.08 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Il est dommage que le premier ministre comprenne seulement maintenant que la LAE est une organisation dangereuse. Nous avons quant à nous lancé plusieurs avertissements à cet égard. Aujourd'hui, il convient d'agir fermement en démantelant la LAE et en expulsant M. Abou Jahjah.

De **voorzitter**: Mijnheer Van den Eynde, ik heb niets gehoord maar u hoor ik.

03.09 Yolande Avontroodt (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik dank in naam van de Antwerpse bevolking de eerste minister voor het duidelijke standpunt dat hij in deze heeft aangenomen. Ik dank de eerste minister vooral omdat hij het geïntegreerd beleid en de krachtdadige aanpak van het Antwerpse beleid in deze verder ondersteunt. Wij zijn ervan overtuigd dat hierdoor, uit de onrust die er vandaag is, geen negatieve winst zal worden gemaakt.

03.10 Marc Van Peel (CD&V): Mijnheer de voorzitter, auto's worden gemolesteerd, mensen worden aangevallen, honderden winkelruiten sneuvelen. Er is grote consensus bij alle bevoegde diensten, ook bij uw eigen adviseur, dat de aanleiding daartoe inderdaad de organisatie AEL is. Iedereen leeft in angst. Welnu, volgens mij is dit voldoende reden om op dit ogenblik op te treden en deze organisatie buiten de wet te stellen. Ofwel kan dit binnen het kader van de huidige wetgeving en dan is er geen enkele reden op basis van wat gebeurd is om dat te doen, ofwel moet er aan de wetgeving iets veranderen. Welnu, dan zijn wij bereid om tot twaalf uur vannacht te blijven zitten om dat te doen. Het kan niet dat er op dit ogenblik niets gebeurt. Ik had nog de vraag, mijnheer de voorzitter, hoeveel van de 160 administratieve aanhoudingen er gerechtelijk zullen worden aangehouden.

03.09 Yolande Avontroodt (VLD): Au nom de la population anversoise, je remercie le premier ministre pour sa prise de position sans équivoque et le soutien qu'il apporte à la politique menée par la Ville d'Anvers.

03.10 Marc Van Peel (CD&V): D'importants dégâts matériels sont à déplorer et des personnes sont agressées. C'est la LAE qui a déclenché ces troubles, ce qui constitue une raison suffisante pour déclarer cette organisation illégale. Si la législation actuelle ne le permet pas, il faut la changer, aujourd'hui même s'il le faut. Entre-temps, il a été procédé à cent soixante arrestations administratives. Je me demande combien d'entre elles auront une suite judiciaire.

De **voorzitter**: Straks hebben we de technische vragen. De minister van Binnenlandse Zaken zal daarop antwoorden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de eerste minister over "de nieuwe federale "portalsite"" (nr. P082)

04 Question de Mme Frieda Brepoels au premier ministre sur "le nouveau portail du site internet du gouvernement fédéral" (n° P082)

04.01 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik zou aan de eerste minister inderdaad een aantal vragen willen stellen in verband met de voorstelling die hij gisteren samen met de minister van Ambtenarenzaken deed van de nieuwe federale portalsite omdat dit dossier weer eens een perfecte illustratie is van het paars-groene beleid. Het kost een smak geld, heb ik begrepen, en het staat totaal niet op punt. En dan heb ik het niet of interpreteer ik het zeker niet als een eindproduct zoals u ook in uw toespraak heeft gezegd, maar als een zeer duur project.

Mijnheer de minister, het adres is eentalig in het Engels. Het adres is www.belgium.be. Zelfs als u België intikt, hebt u nog geen link naar deze website. Om over heel het taalgebruik nog te zwijgen, maar dit is slechts een punt in de rand. De webstek als zodanig is helemaal niet zoals u zegt klantvriendelijk, gebruiksvriendelijk.

Ik kan u daar veel voorbeelden van geven. Ik heb er een aantal bij. Het is toch de bedoeling dat men als burger of als ondernemer meer informatie via elektronische weg kan verkrijgen.

04.01 Frieda Brepoels (VU&ID): Hier, le premier ministre et le ministre Van den Bossche ont présenté le nouveau site portail du gouvernement fédéral. Malgré un coût très élevé, ce site n'est pas encore au point. Son adresse n'existe qu'en une seule langue, l'anglais en l'occurrence. Le site n'est ni fonctionnel, ni convivial. Son coût s'élèverait à un demi-milliard de francs par an, pour cette année et pour les cinq années à venir. Ce coût est-il exact et justifié?

Tussen haakjes, ik weet ook niet waarom er een link is naar de VLD en niet naar de N-VA, maar dat zal ook wel zijn redenen hebben.

Dan wil ik het even over de kostprijs hebben. Mijnheer de eerste minister, ik heb gehoord dat hier een fenomenaal prijskaartje aanhangt. Oorspronkelijk was de raming voor dit jaar een bedrag van een half miljard, 500 miljoen oude Belgische franken, maar dat dit in de loop van de volgende vijf jaar recurrente uitgaven zijn – elk jaar opnieuw – waardoor we tot een bedrag van 2,2 tot 2,5 miljard komen op vijf jaar.

Ik heb eigenlijk maar een vraag aan de eerste minister. Kan u dat bevestigen? Vindt u dit kostenplaatje verantwoord in verhouding tot de doelstelling?

04.02 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik had aan mevrouw Brepoels voorgesteld, mijnheer de voorzitter, om al deze punctuele vragen aan de minister te stellen die verantwoordelijk is voor dit project, namelijk de heer Van den Bossche. Minister Van den Bossche wou dat ook graag doen, maar mevrouw Brepoels had liever mij, dus ben ik uiteraard op haar verzoek ingegaan. Ze zal er natuurlijk wel genoeg moeten mee nemen dat ik maar een aantal fragmentarische antwoorden zal geven op de vragen die zij stelt. Ik stel voor, mevrouw Brepoels, dat u minister Van den Bossche eveneens interpelleert. Ik kan u zeggen dat minister Van den Bossche, die trouwens gisteren dat project samen met mij heeft voorgesteld, op al uw vragen een gedegen antwoord kan geven.

Ik heb de lancering meegemaakt van die portaalsite en ik kan bevestigen dat ze gebruiksvriendelijk en klantvriendelijk is. De site werkt op drie onderdelen: ofwel ben je burger, ofwel ondernemer, ofwel ambtenaar. Voor elk van deze verschillende rubrieken worden dan gebruiksvriendelijke vragen gesteld. Het is dus geen portaalsite zoals we in vele andere overheden kennen waarbij men eerst de structuur van de overheid moet kennen alvorens te weten waar men op moet drukken en alvorens men de informatie kan bekomen. Het is het omgekeerde. Men gaat namelijk uit van de gebruiker en zo komt men terecht bij de informatie die men wil.

Het is inderdaad nog maar het eerste gedeelte van e-government, dat wil zeggen de toegangsdeur tot alle overheidsdiensten. In de tweede fase die vanaf volgend jaar start, zal het tweewegsverkeer worden ingelast waarbij de mogelijkheid wordt gegeven – ik zeg bijvoorbeeld maar – aan een belastingbetaler om langs die portaalsite zijn belastingaangifte in te vullen, om langs die portaalsite een inschrijvingsformulier aan te vragen, om langs die portaalsite zijn mededelingen aan de overheid te doen.

Bij de lancering heb ik het omgekeerde kunnen merken van wat mevrouw Brepoels zegt. Ik denk dat we binnenkort in de ranking van de Europese Unie – want er is daar een bench mark over – wel degelijk bij de betere landen zullen geklasseerd worden wat het gebruik van e-government door de overheid betreft.

Wat nu de vraag betreft over de kostprijs. Om tot de huidige stand van zaken te komen, dus de lancering van de portaalsite zoals nu, is een opdracht gegund geworden voor een bedrag van 1.655.730 euro,

04.02 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: J'ai proposé à Mme Brepoels de poser cette question technique au ministre Van den Bossche mais elle a préféré se contenter de ma réponse forcément incomplète.

Le site portail est réparti en trois rubriques qui correspondent à trois types d'utilisateurs: le citoyen, l'entrepreneur et le fonctionnaire. L'utilisateur ne doit donc pas forcément être familiarisé avec les structures de l'Etat. Le site constitue la porte d'entrée vers les services publics. Le but de l'e-gouvernement est, à terme, d'établir également la communication dans l'autre sens. Nous nous y emploierons à partir de l'année prochaine. Nous devrions dès lors obtenir une place honorable dans le classement de l'Union européenne.

Le marché relatif au site portail a été attribué pour un montant de € 1.655.730, TVA comprise. C'est aussi la somme qui a été payée jusqu'à présent. Les coûts sont limités, le site ayant été réalisé en collaboration avec les services publics.

Les pouvoirs publics payeront € 4.156.248 par an pour l'utilisation du site portail. Ce montant est calculé en fonction du nombre estimé de visites du site par seconde, à savoir 242. Un nombre

mijnheer de voorzitter. Dat is inclusief BTW. Dat is tot op vandaag de prijs die de overheid betaald heeft voor alle stappen die wij ondernomen hebben om tot de opening te komen van de portaalsite zoals wij die nu kennen. De reden waarom dit bedrag zo beperkt is, is uiteraard omdat de opbouw van die portaalsite gebeurd is samen met de federale overheidsdiensten.

Over de kostprijs nu op langere termijn, want dat is de vraag die ook werd gesteld door mevrouw Brepoels. Mevrouw Brepoels, het project is geconstrueerd op basis van een dienstenovereenkomst, waarbij de opdrachtnemer zich engageert tot het leveren van de portaalservices volgens een contractueel overeengekomen aantal bepalingen. De overheid betaalt voor het gebruik van die portaalservices jaarlijks een bedrag van 4.156.248 euro. Dat is namelijk berekend op een aantal hits per seconde die de portaalsite zal kennen. Hoeveel zijn er dat? 242 hits per seconde worden er verwacht. Zijn er meer hits per seconde, dan zal uiteraard die prijs van 4,1 miljoen euro op jaarbasis, die dienstenovereenkomst, hoger zijn. Zijn er minder, dan zal die lager zijn. De overeenkomst werd gesloten voor een periode van vijf jaar.

De **voorzitter**: Mevrouw Brepoels, u hebt precieze antwoorden gekregen, meen ik. Uw repliek.

04.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Voorzitter, als ik de eerste minister goed gehoord heb, bevestigt hij dus niet het prijskaartje zoals ik het genoemd heb. Nochtans zou het mij verwonderen moest de eerste minister niet het advies van de inspecteur van Financiën hierover hebben kunnen doornemen, die op dat vlak heel veel opmerkingen maakt omdat men oorspronkelijk een raming voor de totaliteit gemaakt heeft op 500 miljoen oude Belgische franken, maar niet voor heel die periode van vijf jaar, telkens opnieuw dat bedrag. Er worden heel veel opmerkingen gemaakt over onvoldoende specificering van het contract, want u hebt het ook over het aantal gebruikers van deze site in verhouding tot de kostprijs. Ik stel vast, mijnheer de eerste minister – ik zal de minister van Ambtenarenzaken daar zeker over ondervragen, vermits u zeer vaag blijft in een aantal concrete vaststellingen –, dat wij hier voor een gigantische prijs een weinig accurate website krijgen, die weliswaar met de nodige show werd voorgesteld.

plus élevé de visites implique une facture plus importante. Le contrat de service a été conclu pour une période de cinq ans.

04.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Le premier ministre n'a pas confirmé le chiffre que j'ai cité. M. Reynders estime le coût à 500 millions de francs belges. Il me paraîtrait étonnant que le premier ministre n'ait pas pris connaissance de l'avis du ministre des Finances. La réponse du premier ministre reste vague, alors qu'il s'agit d'un coût énorme.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

05 Question de Mme Michèle Gilkinet au premier ministre sur "la position de la Belgique quant aux négociations sur les accords ADPIC au sein de l'OMC" (n° P081)

05 Vraag van mevrouw Michèle Gilkinet aan de eerste minister over "het standpunt van België in verband met de onderhandelingen over de TRIPS-akkoorden in de WTO" (nr. P081)

05.01 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, comme chaque année, ONUSIDA publie ses chiffres concernant la pandémie du sida et, comme chaque année, nous devons constater que cette pandémie, loin de s'arrêter, sévit de plus en plus, qu'il y a de plus en plus de morts de par le monde et de plus en plus d'enfants touchés par cette maladie. Notre parlement a pris la mesure de ce problème et a voté à l'unanimité il y a quinze jours une résolution visant à favoriser l'accès aux médicaments génériques pour les populations pauvres.

05.01 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Uit de cijfers die UNAIDS ons jaarlijks bezorgt blijkt dat de pandemie zich blijft uitbreiden. Ons Parlement heeft eenstemmig een resolutie betreffende de toegang tot generische geneesmiddelen goedgekeurd. Dat is een duidelijk

Cette résolution visait à donner un signal clair de la part de la Belgique au commissaire Lamy de manière à ce qu'il défende la plus grande possibilité d'accès aux génériques pour les pays pauvres plutôt que de se contenter de mesures extrêmement contraignantes et difficiles à mettre en application.

Quel mandat la Belgique a-t-elle donné au commissaire Lamy? Suit-il bien le mandat du parlement ou bien met-il en œuvre, comme on me le rapporte, des propositions qui, loin de satisfaire notre revendication, l'empêchent au contraire de se réaliser?

05.02 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Tout d'abord, monsieur le président, j'ai encore eu la possibilité de discuter de ce problème avec M. Lamy à l'occasion de la deuxième Conférence sur la globalisation organisée cette semaine. C'était un des éléments les plus importants de nos discussions. Si vous le permettez, monsieur le président, je vais utiliser un papier car je voudrais vous faire part d'un certain nombre d'éléments spécifiques que j'ai demandés aujourd'hui, au moment où j'ai reçu la question.

Le mandat donné au commissaire Lamy est basé sur l'acceptation par le Conseil de la Déclaration de Doha qui a été adoptée en novembre 2001, lors de la quatrième Conférence. Comme vous le savez aussi, un accord séparé fut pris concernant l'accès aux médicaments. En effet, la décision relative au "Doha development agenda" constitue la base juridique des négociations. Je puis vous dire que depuis l'adoption de cette décision, la Belgique et tous les partenaires au sein de l'Union européenne n'ont eu de cesse de collaborer avec la Commission afin de dégager une position réaliste, pragmatique, permettant d'aller le plus loin possible dans le but de développer un système d'accès aux médicaments qui reflète naturellement un équilibre entre les besoins légitimes des pays qui n'ont pas la capacité suffisante de production et l'importance de préserver des garanties pour les efforts de l'industrie en matière de recherche et de développement de nouveaux médicaments.

C'est cet équilibre qu'il faut trouver. En effet, si on dit qu'il n'existe plus de droit de patente, de droit de propriété, on sait aussi qu'il n'y aura plus alors la recherche nécessaire dans ce domaine. La Communauté européenne, par le biais de la Commission, a déposé plusieurs contributions concrètes à l'OMC. On est en train de jouer un rôle actif comme médiateur entre les thèses de nombre de pays qui veulent à juste titre un accès le plus large possible et les pays "minimalistes", à savoir les Etats-Unis, le Canada, l'Australie et la Suisse, qui en fait ne veulent pas une grande ouverture à ces médicaments.

Ces négociations se poursuivent à Genève. La Belgique a donné à M. Lamy et à l'Union européenne, un mandat pour aller le plus loin possible, mais certainement pour trouver un accord entre les thèses minimalistes et ceux qui veulent une ouverture maximale pour ces médicaments. Comme M. Lamy l'a déjà démontré très clairement sous la présidence belge et sous la conduite de Mme Neyts, qui est présente ici au parlement, pendant les négociations de Doha où l'on a obtenu cette décision importante, il faut une ouverture à ces médicaments pour le sida avant la fin de l'année.

signaal voor commissaris Lamy. Welke opdracht heeft hij gekregen? Volbrengt hij die opdracht?

05.02 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik heb deze week, tijdens de tweede conferentie over globalisering, de gelegenheid gehad de heer Lamy te ontmoeten. Zijn opdracht vloeit voort uit de verklaring van de Conferentie van Doha. Daar werd een overeenkomst betreffende de toegang tot geneesmiddelen ondertekend. Sedert die beslissing werd aangenomen, werken België en de Europese Unie samen aan een systeem voor de toegang tot geneesmiddelen. We moeten een evenwicht tussen de behoeften van de betrokken bevolking en de rechten van de farmaceutische industrie kunnen vrijwaren. Er werden concrete voorstellen bij de WHO ingediend. België heeft de taak te bemiddelen tussen de minimalistische stellingen van de Verenigde Staten, Zwitserland, Australië en Canada en de maximalistische stellingen. De heer Lamy heeft de opdracht gekregen de functie van bemiddelaar tot een goed einde te brengen. Voor het einde van het jaar zou een opening tot stand moeten komen.

Nous poursuivons donc dans cette voie en exerçant la plus forte pression possible sur les pays dits minimalistes.

05.03 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, je vous remercie pour votre réponse. Je voudrais simplement attirer votre attention sur deux points. D'abord, aujourd'hui, les pays pauvres ne peuvent évidemment pas contribuer à la recherche scientifique. Ensuite, la proposition que votre parlement a votée inclut bien une participation aux brevets.

Je pense donc que la solution de l'article 30 – pour être un petit peu technique – est la meilleure solution. Effectivement, elle préserve la capacité de recherche mais elle donne aussi la plus large ouverture d'accès aux pays, sans faire peser des contraintes excessives sur ces pays. J'attire votre attention toute particulière sur ce point. Il ne s'agit pas de lutter contre l'industrie pharmaceutique – au contraire, nous savons que nous en avons besoin – mais il s'agit en tout cas de préserver la capacité d'accès aux médicaments pour tous les pays, particulièrement les pays non producteurs de médicaments, et pour toutes les maladies car comme vous le savez, quand on a le sida, on peut être atteint de toutes les maladies.

Je voudrais vous offrir ceci pour que vous sachiez que le combat de ce parlement est important.

(Mme Gilkinet offre une épinglette portant l'emblème du sida au premier ministre)

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Vraag van mevrouw Els Van Weert aan de eerste minister over "de defederalisering van ontwikkelingssamenwerking" (nr. P094)

06 Question de Mme Els Van Weert au premier ministre sur "la défédéralisation de la coopération au développement" (n° P094)

06.01 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik wilde u vragen stellen over een nota die is uitgelekt in de Financieel Economische Tijd. Deze nota van staatssecretaris Boutmans en vice-eerste minister Durant gaat over de defederalisering van ontwikkelingssamenwerking. Eigenlijk moet ik na het lezen van het artikel zeggen dat ze gaat over het tegenhouden van de gemaakte afspraken rond de defederalisering van ontwikkelingssamenwerking zoals deze destijds zijn opgenomen in het Lambermont-akkoord.

Daarom wil ik het Lambermont-akkoord opnieuw in herinnering brengen. Mijnheer de eerste minister, ik wil u ervoor verantwoordelijk stellen dat pacta sunt servanda, dat afspraken nu eenmaal moeten worden gehouden, zeker de afspraken die reeds verankerd zijn in de bijzondere wet. Het Lambermont-akkoord stelt dat onderdelen van de ontwikkelingssamenwerking vanaf 1 januari 2004 worden overgeheveld, voor zover ze betrekking hebben op gemeenschaps- en gewestbevoegdheden. Een bijzondere werkgroep werd opgericht die tot taak heeft om in overleg met de sector en uiterlijk tegen 31 december 2002 – vandaar dat de tijd dringt – een lijst voor te stellen van aangelegenheden die betrekking hebben op de

05.03 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): De arme landen kunnen niet aan farmaceutisch onderzoek doen. We moeten er ook aan herinneren dat de resolutie die ons land heeft goedgekeurd een deelname aan octrooien bevat. Er is dus geen sprake van om de farmaceutische industrie in gevaar te brengen.

06.01 Els Van Weert (VU&ID): Le journal "De Financieel-Economische Tijd" a dévoilé une note du secrétaire d'Etat Boutmans et de la ministre Durant sur les manoeuvres entravant l'exécution des accords relatifs à la défédéralisation de la coopération au développement. Ces accords, qui ont été conclus dans le cadre de l'accord du Lambermont, prévoient qu'à partir du 1er janvier 2004, les matières ayant trait aux compétences communautaires et régionales devront être transférées. Un groupe de travail devait être constitué à cet effet.

Comment le premier ministre veillera-t-il à ce que les accords

bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewesten inzake ontwikkelingssamenwerking.

conclus soient respectés?

Mijnheer de eerste minister, mijn vraag aan u is dan ook heel duidelijk. Op welke manier gaat u ervoor zorgen dat de afspraken die in de wet zijn gemaakt en de geest die in de wet is vervat worden gerespecteerd? Gaat u met andere woorden staatssecretaris Boutmans en minister Durant daarop uitdrukkelijk wijzen? Eigenlijk heb ik niet veel meer te vragen dan dat, het enige wat ik wil horen is dat u de gemaakte akkoorden bevestigt. U hebt al voor minder dossiers naar u toe getrokken.

06.02 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van Weert, ik kan de gemaakte akkoorden effectief bevestigen. Wij zijn reeds een tijd geleden begonnen – en wij doen daarmee verder – met het bekijken van alle mogelijke oplossingen om te komen tot de uitvoering van hetgeen werd overeengekomen. Ik vind het volkomen normaal dat in het kader daarvan leden van de regering en van de verschillende meerderheidspartijen ideeën of pistes naar voren brengen over hoe zij daaraan op een minimale of een maximale wijze uitvoering zouden geven. Er is de door u aangehaalde piste in het akkoord als zodanig. Er is ook de idee om de verschillende gefedereerde entiteiten in ons land, elk uiteraard voor de materies waarvoor zij bevoegd zijn, een bevoegdheid inzake ontwikkelingssamenwerking te geven. Zodoende kunnen wij misschien op federaal, regionaal en ook op plaatselijk vlak meer inspanningen doen op het gebied van ontwikkelingssamenwerking en sneller de 0,7% bereiken die we zouden moeten bereiken. Voor mij wordt in ieder geval dit dossier niet begraven, maar zal het integendeel verder worden bestudeerd. De nodige nota's moeten inderdaad vóór het einde van het jaar 2002 worden neergelegd. Zoals de tekst van het Lambermont-akkoord ook duidelijk stelt, zullen er echter nog een aantal zaken politiek moeten worden getrancheerd in de loop van 2003, aangezien het de intentie van de Lambermont-onderhandelaars was pas te starten vanaf 1 januari 2004.

06.02 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Je puis confirmer les accords conclus. Il y a quelque temps, nous avons entamé l'analyse des solutions possibles. Il est normal que les membres du gouvernement suggèrent des options; celles-ci peuvent être minimalistes ou maximalistes. Si cela permet d'atteindre plus rapidement la norme des 0,7 pour cent, je ne peux que m'en réjouir. Le dossier doit être examiné plus avant. Certains points devront encore faire l'objet d'un règlement politique en 2003, ce qui sera le cas.

06.03 **Els Van Weert** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, wij zijn er uiteraard ook voorstander van dat er meer aan ontwikkelingssamenwerking wordt gedaan. Het is dus niet onze bedoeling met de defederalisering te komen tot een vermindering van de ontwikkelingssamenwerking, integendeel.

06.03 **Els Van Weert** (VU&ID): Le premier ministre laisse entendre que la piste évoquée par la ministre Durant et le secrétaire d'Etat Boutmans s'inscrit dans le cadre légal qui avait été convenu mais je ne partage pas son opinion.

Mijnheer de eerste minister, ik hoor u echter zeggen in uw antwoord dat ook de door staatssecretaris Boutmans en minister Durant voorgestelde piste volgens u past in het kader van de bijzondere wet. Impliciet zegt u dat eigenlijk.

06.04 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik zeg dat zij de intellectuele vrijheid hebben om dat nog te mogen doen. Wij leven in een vrij land.

06.05 **Els Van Weert** (VU&ID): Uiteraard, maar u bent ervoor verantwoordelijk, u dient erop toe te zien dat de afspraken die in de wet zijn verankerd op zijn minst worden gerespecteerd en dat is duidelijk niet het geval met deze nota.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 Question de M. Richard Fournaux à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "la campagne d'information Ecolo-SNCB" (n° P083)

07 Vraag van de heer Richard Fournaux aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "de informatiecampaagne Ecolo-NMBS" (nr. P083)

07.01 **Richard Fournaux** (cdH): Monsieur le président, madame la vice-première ministre, j'ai été amené à intervenir aujourd'hui tout simplement par la découverte dans un journal de plus en plus connu – puisqu'il est distribué gratuitement principalement aux usagers des transports en commun à la fois au nord, au centre et au sud de ce pays et je crois que l'on peut citer son nom, il s'agit de "Métro" – d'une campagne de publicité organisée par votre parti politique concernant la politique des transports. Le voici. Je le montre à ceux qui ne l'auraient pas déjà vu. C'est médiatique et très lisible.

Je vous lis le titre "Quand les trains seront-ils à l'heure?". Et la réponse est la suivante – avec le logo écolo naturellement – "Quand les poules auront des dents!". Ce n'est donc point une interrogation mais une affirmation. Je trouve, madame la ministre, que venant d'un parti politique au pouvoir depuis maintenant quelques années et du parti politique du ministre ayant en charge la politique des transports et la restructuration de la SNCB, dans les conditions actuelles de restructuration annoncée de la SNCB, naturellement après les élections, qui fait peur à l'ensemble du personnel de la SNCB, ce type d'affirmation et de publicité électoraliste est un affront, un scandale vis-à-vis du personnel et des clients de la SNCB!

07.02 **Isabelle Durant**, ministre: Monsieur Fournaux, j'ai pris acte de ton que vous avez utilisé. Je puis vous dire – une fois n'est pas coutume – que je suis partiellement d'accord avec vous. Il est vrai qu'il s'agit là d'un humour que l'on pourrait qualifier de "jaune" ou qui fait rire "jaune" plutôt que de faire rire "vert". Je partage votre point de vue pour dire que les travailleurs ou les responsables de la SNCB ne doivent en aucun cas se sentir concernés, d'autant plus que la ponctualité est plutôt en voie d'amélioration, ce qui est une bonne chose. Je crois d'ailleurs que ce n'est pas sans rapport avec des éléments du contrat de gestion visant à lier augmentation des tarifs et ponctualité. Monsieur Fournaux, j'aurais préféré vous entendre exprimer votre indignation sur un sujet plus important que sur cette petite faute d'humour qui, si elle est maladroite, n'est pas bien grave.

07.03 **Richard Fournaux** (cdH): Monsieur le président, madame la vice-première ministre, je sais pour l'avoir lu sur certains panneaux défilant dans les rues de Dinant, à l'initiative des étudiants de l'ULB, que l'on reprochait à mon parti et donc à ses parlementaires d'être dépourvus d'un certain sens de l'humour. Mais la différence entre vous et nous, c'est que nous ne faisons pas de l'humour avec 40.000 travailleurs et des dizaines de milliers de navetteurs qui attendent depuis des années que les responsabilités soient prises en matière de politique du transport. Voilà ce que les gens attendaient de vous au lieu de quelques publicités mal intentionnées, comme par hasard, à la veille des élections.

L'incident est clos.

07.01 **Richard Fournaux** (cdH): Onlangs heb ik in de Franstalige versie van *Metro*, een gratis krant die in heel het land wordt verspreid, een reclamecampagne betreffende het transportbeleid gezien. "Quand les trains seront-ils à l'heure?" "Quand les poules auront des dents." ("Wanneer zullen de treinen op tijd zijn?" "Met sint-juttemis.")

Dit is geen vraag maar een bevestiging. Zo'n uitspraak van de partij van de minister van Mobiliteit, in verband met de herstructurering van de NMBS, is een schande en een kaakslag voor de NMBS en haar klanten.

07.02 **Isabelle Durant**, minister: Het gebeurt niet zo dikwijls, maar voor een keer ben ik het met u eens. Wel rijden de treinen al een stuk stipter, en ik vind dat u niet zo verontwaardigd moet doen over een detail.

07.03 **Richard Fournaux** (cdH): Men heeft mijn partij een gebrek aan humor verweten, maar ik vind dat men geen grapjes moet maken als het om 40.000 werknemers gaat.

Het incident is gesloten.

08 Questions jointes de

- M. Daniel Féret au ministre de l'Intérieur sur "l'apparition à Anvers de «brigades islamistes»" (n° P088)

- Mme Marie-Thérèse Coenen au ministre de l'Intérieur sur "l'assassinat de Mohamed Achrak à Anvers" (n° P089)

- M. Richard Fournaux au ministre de l'Intérieur sur "les activités de la Ligue arabe européenne à Anvers" (n° P090)

08 Samengevoegde vragen van

- de heer Daniel Féret aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de opkomst van "islamitische brigades" in Antwerpen" (nr. P088)

- mevrouw Marie-Thérèse Coenen aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de moord op Mohamed Achrak in Antwerpen" (nr. P089)

- de heer Richard Fournaux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de activiteiten van de Arabisch Europese Liga te Antwerpen" (nr. P090)

08.01 Daniel Féret (FN): Monsieur le président, monsieur le ministre, ma question ne porte nullement sur Anvers. Une erreur s'est sans doute glissée dans l'intitulé de ma question. Il s'agit de Charleroi. En effet, dimanche dernier, cinq jeunes se revendiquant de la Ligue arabe européenne, ont tenté par intimidation d'empêcher des militants d'un parti représenté au parlement, d'exercer leur droit le plus démocratique de diffuser les idées de ce parti par voie de tracts en toutes boîtes à Charleroi. Les menaces proférées ont été claires et précises.

Monsieur le ministre de l'Intérieur, je voudrais vous poser une question que j'aurais également pu poser au ministre de l'Intérieur, au ministre des Villes ou même au ministre de la Justice. Qu'allons-nous faire à Charleroi, là où nous savons que les policiers sont de moins en moins enclins à enregistrer des plaintes, surtout depuis que le parquet de Charleroi leur a demandé de freiner leur zèle? Il faut savoir que les policiers de Charleroi font preuve d'un plus grand zèle depuis que, se sachant à la veille des élections, le bourgmestre Van Gompel assume un peu plus ses responsabilités. C'est ainsi que le parquet de Charleroi se dit maintenant débordé.

08.02 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, je voudrais interroger le ministre concernant l'assassinat de Mohamed Achrak.

Pour le groupe Ecolo-Agalev d'Anvers, de Bruxelles ou d'ailleurs, il ne s'agit nullement d'un fait divers. Cet assassinat s'inscrit au contraire dans une série noire qui commence vraiment à nous inquiéter pour notre démocratie ainsi que pour l'avenir.

Les membres de la famille Achrak – comme d'autres familles d'ailleurs dans des circonstances parfois difficiles – ont pris la parole, ont appelé au calme et ont réagi très dignement par rapport au malheur qui les frappait.

Pour nous, cet assassinat pose vraiment beaucoup de questions.

D'abord, que peut-on faire, que faisons-nous, que faites-vous par rapport à ce port d'armes par des personnes privées qui, fondamentalement, n'ont pas le droit d'en avoir, en abusent et les

08.01 Daniel Féret (FN): Het gaat niet over Antwerpen, maar over Charleroi.

Afgelopen zondag hebben vijf jongeren van de Arabisch-Europese Liga in Charleroi geprobeerd militanten van een in het Parlement vertegenwoordigde partij te beletten hun ideeën te verdedigen en informatiefolders in brievenbussen te stoppen.

Wat zal u doen in Charleroi, wetende dat men de politie van Charleroi gevraagd heeft wat minder ijver aan de dag te leggen omdat het parket van Charleroi overbelast is?

08.02 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Voor Ecolo en Agalev is de dood van Mohamed Achrak geen fait divers. Dit drama is zorgwekkend, voor de democratie en voor de toekomst. De moord doet vragen rijzen. Wat doen wij om het illegale wapenbezit te bestrijden, en om te voorkomen dat mensen wapens dragen?

Moet er, gelet op de toenemende spanningen, geen politiek initiatief genomen worden met het oog op de toekomst van onze multiculturele samenleving?

Wat de nultolerantie betreft, blijft

utilisent comme une protection, une défense, une attaque individuelle?

Ensuite, à propos de ce régime de la tension qui est en train de s'installer et d'être alimenté de part et d'autre, n'y a-t-il pas là une initiative politique à prendre non pas pour focaliser sur tel quartier à tel endroit mais fondamentalement pour reposer globalement la question sur l'avenir de notre société multiculturelle, ouverte et tolérante?

Enfin, j'ai entendu M. le premier ministre parler de tolérance zéro. Tolérance zéro pour tout le monde, c'est vrai; tolérance zéro parce que tout le monde a le droit de vivre et d'être protégé dans sa personne et dans ses biens et que l'on se rend compte que c'est de moins en moins garanti.

Par rapport à cela, un doute continue à subsister et je souhaiterais que vous le leviez: tolérance zéro pour les jeunes qui sont dans la rue mais aussi tolérance zéro pour nos services publics et plus particulièrement pour la police qui est responsable de cette mission publique de l'Etat de protection des personnes.

Je vous demande donc, monsieur le ministre, ce qu'il en est de cette note administrative de la police d'Anvers qui développait un plan intégral vis-à-vis des Marocains.

08.03 Richard Fournaux (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, je crois tout d'abord qu'il est important de montrer, dans cette assemblée, que des parlementaires tant de la région d'Anvers et du nord du pays que de l'ensemble du pays s'expriment sur ce sujet. C'est un premier signe important qui témoigne que le problème auquel nous sommes confrontés n'est pas seulement un problème local mais que c'est aussi un problème qui intéresse l'ensemble de notre démocratie et de notre pays.

En ce qui me concerne, vous comprendrez aisément que mon interpellation ne vise pas à stigmatiser aujourd'hui les éventuels problèmes que l'on pourrait rencontrer au sein des forces de l'ordre mais plutôt à solliciter du gouvernement qu'il joigne l'acte à la parole.

J'ai bien entendu M. le premier ministre répondre aux premières questions. Son discours, naturellement, semble ferme si ce n'est qu'il s'en réfère systématiquement à la justice. J'ai entendu M. le ministre Picqué, ministre des Grandes Villes, dire sur les ondes d'une radio bien connue en Communauté française de Belgique et je reprends ses mots: "... qu'il était temps de prendre les mesures d'urgence".

Monsieur le ministre de l'Intérieur, nous vous avons entendu aussi et je tiens à vous dire qu'il y a en Communauté française de Belgique – et je suis sûr que c'est la même chose dans le nord du pays – des partis foncièrement, fondamentalement démocratiques qui sont tout à fait d'accord avec vous sur l'absolue nécessité de voir notre démocratie réagir avec fermeté. Cette fermeté impose que le monde politique ne se contente pas d'attendre qu'un autre niveau de pouvoir pour lequel nous avons le plus grand respect, à savoir les autorités judiciaires, prenne ses responsabilités; nous devons le faire nous-mêmes.

er twijfel bestaan en vragen wij ons af hoe het zit met de administratieve nota van de Antwerpse politie, die een plan uitwerkt voor de Marokkanen.

08.03 Richard Fournaux (cdH): Het lijkt mij belangrijk te tonen dat alle parlementsleden zich hierover uitspreken.

Het is niet mijn bedoeling eventuele problemen bij de ordediensten aan de kaak te stellen, wel aan te geven dat de regering nu maar eens de daad bij het woord moet voegen. De eerste minister beperkt zich ertoe naar het gerecht te verwijzen, en minister Picqué verklaarde dat er dringend maatregelen moesten worden getroffen.

In de Franse Gemeenschap zijn er democratische partijen die het er met u over eens zijn dat onze democratie krachtadig moet reageren, en niet mag wachten tot de gerechtelijke overheid een standpunt inneemt. Het wordt tijd dat er een einde gemaakt wordt aan het gemanipuleer door die individuen.

Certains partis de l'opposition seront solidaires de vous-même, monsieur le ministre, à titre personnel, et de l'ensemble du gouvernement si ces mesures sont prises. Qu'on mette fin une bonne fois pour toutes aux agissements de ce personnage!

08.04 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je partage évidemment totalement le point de vue qui vient d'être exprimé par le premier ministre. C'est avec beaucoup de tristesse que je déplore le drame qui s'est produit à Anvers. Mais, de la même manière, je tiens à dire avec une fermeté absolue qu'à mon sens, les incidents qui se sont produits après ce drame ne sont pas liés à ce drame mais constituent un alibi pour se livrer à des actes de provocation inadmissibles qui sont le fait de groupes minoritaires, qui ne sont pas approuvés et ne reflètent certainement pas l'attitude de la communauté d'origine étrangère en général et de la communauté arabe en particulier. Au contraire, ces faits causent à ces communautés le plus grand préjudice, avec les risques d'amalgames que cela peut entraîner.

Dans des affaires comme celle-là, il convient que chacun fasse preuve de sang-froid et de mesure. Bien sûr, il ne faut pas tomber dans le risque de l'escalade des extrémismes mais il faut, au contraire, veiller à respecter notre Etat de droit avec ses garanties, mais aussi son autorité. Pour ce faire, il faut parler clair, dénoncer ce qui doit l'être et réagir avec la plus extrême fermeté, sous peine d'assister à une véritable escalade de l'extrémisme et d'en arriver – c'est ce qui m'inquiète le plus – à une situation qui deviendrait non maîtrisable, ingérable et dangereuse pour l'équilibre de ce pays.

Nous appliquons la loi sans faiblesse. Je le dis clairement, si pour réagir à de tels faits, la loi est insuffisante – et c'est l'autorité judiciaire qui nous donnera la réponse –, je prendrai les initiatives qui s'imposent pour la compléter ou je soutiendrai toutes les initiatives qui seront prises dans ce parlement par les groupes démocratiques, de manière à renforcer le dispositif légal qui est nécessaire.

On a beaucoup parlé de la Ligue arabe européenne et il y a eu beaucoup de polémiques durant les derniers jours. Les incidents que l'on a connus n'ont pas pour point de départ un affrontement entre la Ligue arabe et la police d'Anvers. Il s'agit d'un différend entre citoyens. Nous ne savons pas si l'auteur des faits souffre ou non d'un déséquilibre. Nous ne savons pas si les faits ont ou non une connotation raciste. Je tiens à souligner l'attitude remarquable et courageuse, dans une telle situation, du père de la victime qui a donné l'exemple de ce que nous devrions tous faire parce que, lui, il a incité à l'apaisement.

J'ai constaté, sur la base des rapports qui m'ont été communiqués, que très vite après les faits, s'est produit un rassemblement important de personnes, en majorité des jeunes d'origine allochtone, et moins de 30 minutes après les faits, les premiers incidents ont éclaté. Malgré tous les appels au calme qui ont été lancés, les événements ont dégénéré et ont requis l'intervention de la police qui s'est d'ailleurs faite de manière tout à fait graduelle. Des moyens importants, plus de 200 policiers, ont dû être employés et on a même fait appel à des renforts fédéraux qui ont dû être envoyés et détournés d'autres missions en cours. Il est clair, toujours d'après les rapports qui me sont faits, que la motivation des perturbateurs était

08.04 Minister Antoine Duquesne: Ik sta achter het standpunt van de eerste minister, en betreur met droefheid het drama dat zich in Antwerpen heeft afgespeeld.

Vastberaden verklaar ik dat de incidenten zich hebben voorgedaan na de tragedie, die op die manier als alibi werd aangegrepen door een minderheid om provocerend op straat te komen. Die mensen zijn niet representatief voor wat er leeft bij de moslimgemeenschap.

Het is nu zaak kalm te blijven en zich niet te laten ophitsen. We moeten ervoor zorgen dat er niet getornd wordt aan de rechtsstaat, met zijn waarborgen en gezag. We moeten misbruik en onrecht aan de kaak stellen en krachtadig reageren, zo niet creëren we een voedingsbodem voor extremistische opvattingen, en dreigt er een gevaarlijke en onbeheersbare situatie te ontstaan.

Wij passen de wet onverkort toe, en als de wet niet volstaat, zal ik het initiatief nemen om ze aan te vullen en ons wettenarsenaal uit te breiden.

De aanleiding van de incidenten was een geschil tussen burgers. We weten niet of het om een door racisme ingegeven daad gaat. Ik prijs de moed van de vader van het slachtoffer, die tot kalmte heeft opgeroepen.

Niettemin zijn er incidenten geweest, en de situatie is dermate uit de hand gelopen dat we de grote middelen hebben moeten inzetten. De oproerkraaiers wilden de ordediensten aanvallen en vernielingen aanrichten. De aanwezigheid van Abou Jahjah

moins de témoigner leur sympathie à la famille de la victime que d'affronter les forces de l'ordre et de provoquer des dégradations. Bien entendu, la présence d'Abou Jahjah n'a, à cet égard, fait qu'envenimer la situation. Il n'y avait dans son chef aucune volonté réelle d'apaisement, aucune volonté réelle de dialogue avec les responsables des forces de l'ordre et il a même tenu certains propos très, très clairs qui constituaient des incitations à la violence. Le 27 novembre, il y a également eu des incidents, heureusement plus limités que la veille, mais qui ont à nouveau justifié la mise en place d'un dispositif policier très important.

A la suite des incidents du 26 novembre, trois arrestations judiciaires, neuf arrestations administratives et quatre interpellations ont été opérées; 13 procès-verbaux pour dégradations volontaires ont été dressés. Le 27 novembre, 180 arrestations administratives et cinq arrestations judiciaires ont eu lieu. Ce n'est pas étonnant quand on sait qu'un policier a été blessé par le jet d'un bloc de béton et qu'une voiture a foncé dans un groupe de policiers, menaçant ainsi leur vie. Voilà la réalité des faits.

J'ai vu un certain nombre d'images à la télévision. Il y a des faits incontestables qui justifient des poursuites judiciaires et, incontestablement des condamnations.

En ce qui concerne plus particulièrement la Ligue arabe, j'ai déjà répondu très clairement. Il s'agit d'une attitude de provocation inacceptable, malsaine et dangereuse, qui en toute hypothèse se situe à la marge de la légalité. C'est la raison pour laquelle j'ai demandé au ministre de la Justice de saisir l'autorité judiciaire par une injonction positive. Comme il convient dans un Etat de droit, il appartient en effet à l'autorité judiciaire de dire si l'infraction existe, qu'il s'agisse d'une infraction relative aux milices privées ou d'autres infractions éventuelles, le non-respect de la législation sur le racisme et la xénophobie, la diffamation, l'interception de communications téléphoniques, le non-respect de la législation sur la protection de la vie privée. Quand on voit un certain nombre de comportements subversifs – je l'ai déjà dit à cette tribune il y a une quinzaine de jours, je crois –, on peut se poser la question de savoir si notre arsenal législatif ne devrait pas être complété. Nous devrions y réfléchir.

J'ai d'ailleurs demandé à mes services de procéder à une analyse du comportement de tous ceux qui sont à la base des incidents qui se sont produits à Anvers, pour en déterminer les causes et les motivations et pour me dire si nous avons des moyens de réaction suffisants.

Madame Coenen, j'ai interrogé la police d'Anvers. D'après les renseignements qui m'ont été donnés, il n'y a pas de note émanant des services de police d'Anvers. En ce qui concerne les autorités judiciaires, je vous renvoie au ministre de la Justice.

Enfin, quant à la détention d'armes par des particuliers, comme il convient dans un Etat de droit, nous ne faisons qu'appliquer la loi. En effet, un certain nombre d'individus qui étaient présents à Anvers étaient porteurs d'armes. J'imagine donc que des dossiers sont ouverts à ce sujet.

heeft de dialoog niet meteen bevorderd, maar heeft de mensen nog meer opgeruid.

Er werden op 26 en 27 november zowel gerechtelijke als administratieve aanhoudingen verricht, wegens het verwonden van een politieagent door het gooien van een blok beton en het inrijden op een groep politieagenten. Dat zijn zwaarwichtige feiten, waarvoor mensen vervolgd en veroordeeld worden.

De provocerende houding van de AEL is onaanvaardbaar, verderfelijk, gevaarlijk en op het randje van het wettelijke. Daarom heb ik de minister van Justitie gevraagd gebruik te maken van zijn positief injunctierecht. Om dergelijk subversief gedrag aan te pakken, moet mij dunkt ons wettenarsenaal worden aangevuld.

Er is geen specifieke nota van de Antwerpse politie over de Marokkanen. Wat het gerechtelijke aspect betreft, verwijs ik u door naar de bevoegde minister.

In verband met het wapenbezit - een aantal manifestanten was gewapend - passen wij de wet toe. Een wetsontwerp dat thans besproken wordt, zal de wetsbepalingen hopelijk strenger maken.

Heureusement, il existe un projet de loi tendant à renforcer la législation; celui-ci est à l'examen au parlement. J'espère qu'il nous permettra, à l'avenir, de réagir avec encore plus de vigueur et de fermeté.

08.05 Daniel Féret (FN): Monsieur le ministre, je dois bien constater que vous n'avez pas répondu à ma question. En ce qui me concerne, il s'agissait bien de Charleroi où, je le répète, la Ligue arabe européenne s'est manifestée dimanche, par la voix de cinq de ses nervis qui ont tenté, par intimidation, d'empêcher les militants d'un parti représenté au parlement d'exercer les droits qui leur sont garantis par la Constitution.

La question que je vous pose est donc: que comptez-vous faire, sachant que les policiers à Charleroi sont très démotivés et très peu enclins à enregistrer des plaintes, surtout depuis que le parquet leur a demandé de faire montre d'un peu moins de zèle parce que celui-ci se dit débordé? Il s'agit d'une question claire et précise. Ou bien attendez-vous qu'à Charleroi, on en arrive à une situation de légitime défense?

08.06 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le ministre, si je vous comprends bien, il n'y a pas, du côté de la police, de plan intégral visant les Marocains à Anvers. Cela veut donc dire que toute la presse flamande a menti et que ces événements se sont construits sur une fumisterie.

Il me semble important de voir dans quelle mesure ce qui apparaît dans la presse est vrai ou non. Il conviendrait donc de vérifier la fiabilité des informations fournies. Il est possible qu'il s'agisse de rumeurs ou de la malversation et dans ce cas, c'est un constat fort inquiétant.

Ensuite, vous dites que vous allez utiliser tout l'arsenal législatif et que vous ferez appliquer la loi. Je voudrais que cela se fasse dans les deux sens.

S'il y a un problème de jeunes, de droit et de respect de ce droit, il doit aussi y avoir, dans le chef des agents de l'Etat, l'obligation du respect de la loi et du statut de l'agent. Je ne voudrais pas non plus que notre société ait l'impression que tout ne fonctionne que dans un sens.

En ce qui concerne le port d'armes, une législation existe en la matière. Il importe de la respecter et d'être très sévère par rapport à son usage. Mais dans le cas qui nous occupe, cet homme n'avait pas le droit de porter une arme. Il en a abusé et tué une autre personne. C'est aussi vis-à-vis des victimes qu'il faut considérer la problématique et pas seulement vis-à-vis des émeutiers et de ceux qui ont occupé la rue à un moment donné.

Enfin, je voudrais rappeler que ce n'est pas par la violence que l'on résout les problèmes. A cet égard, nous sommes très clairs. C'est par le dialogue, la concertation, l'ouverture que l'on peut arriver à sortir de ce drame et de ces tensions. Si vous parlez de politique d'intégration ratée, à certains moments je me demande si, au contraire, il n'y a pas une politique d'exclusion qui est un leurre: exclusion du marché de l'emploi, de formation qualifiante. En notre

08.05 Daniel Féret (FN): Ik heb geen antwoord gekregen met betrekking tot de situatie in Charleroi, waar de AEL geprobeerd heeft een bijeenkomst van militanten van een in het Parlement vertegenwoordigde partij te beletten. Het parket is overbelast en staat niet te springen om de klachten te registreren. Wacht men tot iemand in Charleroi uit wettige zelfverdediging zal moeten handelen?

08.06 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Als er geen nota is van de Antwerpse politie, wil dat zeggen dat de hele Vlaamse pers heeft gelogen, en dat deze affaire op een kwakkel berust. Die mogelijke malversaties verontrusten mij.

Als men de wet toepast, moet dat in de twee richtingen gebeuren: de overheidsambtenaren moeten ook de wet naleven.

Dat de wetgeving op de wapendracht wordt toegepast is een goede zaak. Hier betreft het echter een persoon die niet het recht had een wapen te dragen en die iemand heeft gedood. Het is niet met geweld dat de problemen worden opgelost maar wel via een dialoog en meer openheid.

Men heeft hier gezegd dat het integratiebeleid heeft gefaald, maar ik zeg dat hier een uitsluitingsbeleid wordt toegepast. Wij moeten nadenken over het soort democratie dat wij willen.

qualité de politiques responsables, nous devons réfléchir à la démocratie à laquelle nous voulons participer, respectueuse de la loi, certes, mais aussi de tous. En cette matière, nous avons un véritable défi à relever pour les années à venir.

08.07 Richard Fournaux (cdH): Monsieur le président, je serai très bref. Permettez-moi, même s'il ne m'appartient pas de répondre à un collègue député, de dire à Mme Coenen, que lorsque l'on prend la parole, il ne faut pas créer d'amalgames, surtout dans un débat aussi grave que celui-ci. Si certains ont des critiques à émettre sur les services de police, qu'ils s'adressent au comité P qui, d'ailleurs, est une émanation des autorités démocratiques que nous représentons ici.

Par ailleurs, monsieur le ministre, si le sens de la mesure est respectable, à force d'être mesuré, on ne fait plus rien. Je constate que, dans certaines régions de ce pays, notamment au nord de Liège, lorsque certains parlementaires veulent manifester leur désapprobation de certaines activités d'autorité communale, notamment la vente de bâtiments, on n'hésite pas à procéder à leur arrestation administrative. Et sur une chaîne de télévision nationale, on peut voir quelqu'un qui se comporte de manière agressive avec les autorités de police. Tout ce qui nous est répondu, c'est qu'une enquête sera menée.

Nous vous demandons de réagir avec la fermeté qui s'impose. Pour le reste – je m'en prendrai de nouveau aux amis Ecolos – nous sommes favorables à l'intégration. Tant que vous y êtes, inscrivez M. Abou Jahjah sur vos listes électorales, ce sera un nouveau signe de l'intégration!

08.08 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, il convient d'être clair. Dans ce pays, il n'y a pas deux poids, deux mesures. Ce qui est vrai à Anvers l'est aussi à Charleroi et c'est le devoir des forces de police d'intervenir avec fermeté. Personnellement, j'approuve la politique de tolérance zéro pratiquée par les autorités anversoises. Et si cela devait être nécessaire – j'espère que non – je l'approuverais à Liège, à Charleroi et partout dans le pays. C'est le devoir des forces de police d'enregistrer les plaintes déposées, avec les suites judiciaires qui s'imposent.

Excusez-moi, mais j'ai regardé la télévision. Ce n'est pas un policier qui a lancé en l'air un bloc de béton qui lui est retombé accidentellement sur la jambe! Lorsque des dysfonctionnements se produisent, je peux vous assurer qu'avec la même énergie, je les soumetts, quand c'est nécessaire, à l'autorité judiciaire et je n'hésite pas à prononcer, chaque semaine, des sanctions disciplinaires.

Mais ceux qui affrontent volontairement, avec une intention méchante, ne doivent pas non plus échapper à une juste répression.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Vraag van de heer Paul Tant aan de minister van Binnenlandse Zaken over "acties bij de Civiele

08.07 Richard Fournaux (cdH): Mevrouw Coenen, laten wij niet alles op één hoopje gooien: voor problemen in verband met de politie is het Comité P bevoegd.

Als men te allen tijde een gevoel voor maat wil houden, doet men uiteindelijk niets meer. Terwijl men ten noorden van Luik parlementsleden die protesteren tegen het voornemen van de overheid om gemeentelijke gebouwen te verkopen administratief aanhoudt, beperkt men zich tot het instellen van een onderzoek wanneer men op een nationale televisiezender beelden ziet van mensen die zich te buiten gaan aan agressief en gevaarlijk gedrag.

Als Ecolo dan toch zo voor integratie pleit, dat ze dan de heer Jahjah op haar verkiezingslijsten zet!

08.08 Minister Antoine Duquesne: Er wordt niet met twee maten gemeten. Ik sta achter het Antwerpse nultolerantiebeleid en ik zou er ook achter staan mocht dat elders worden toegepast. Het is de plicht van de politie om de klachten te registreren.

Voor zover ik weet, werden op televisie geen beelden getoond van een politieman die zelf een blok beton zou hebben gegooid die toevallig op zijn eigen been zou zijn terechtgekomen. Degenen die doelbewust geweld plegen tegen ordehandhavers mogen hun terechte straf niet ontlopen.

Bescherming" (nr. P091)**09 Question de M. Paul Tant au ministre de l'Intérieur sur "les actions à la Protection civile" (n° P091)**

09.01 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op dit ogenblik loopt vanwege de Civiele Bescherming een stakingsactie voor vier dagen – althans indien ik het goed begreep – waarbij ook gebruik wordt gemaakt van alarmsignalen, van sirenes en van rechtstreekse oproepen tot de bevolking. Ik meende te hebben begrepen dat deze acties zijn ingegeven door eisen in verband met een behoorlijke vergoeding van weekend- en nachtprestaties, alsook van gevarenpremies.

Sta mij toe te zeggen, mijnheer de minister, dat de appetijt van de veiligheidsdiensten om dergelijke acties op het getouw te zetten uiteraard wordt verwekt door de bijzondere behandeling van één veiligheidskorps, met name de politie. Eigenlijk ondergaat u thans de gevolgen van een beslissing die u zelf nam.

Mijnheer de minister, is er al dan niet een stakingsaanzegging uitgaande van de Civiele Bescherming? Zo ja, wanneer bereikte deze u?

Voorts had ik graag vernomen of met deze veiligheidsmensen afspraken werden gemaakt in verband met ernstige rampen of grote problemen die kunnen ontstaan, of werden er van uwentwege andere maatregelen genomen die kunnen worden toegepast zodra zich, in de gegeven omstandigheden, een ernstig feit zou voordoen?

Hoe reageert u vervolgens op het oneigenlijke gebruik van dit soort alarmsystemen, dergelijke oproepen, die klaarblijkelijk van aard zijn om de bevolking ernstig te verontrusten?

Ten slotte, nog dit. Sommigen meenden, uit angst voor een atoomaanval of een of andere besmetting, jodiumtabletten te moeten innemen. Hoe is dat mogelijk? Waren die personen onvoldoende ingelicht? Indien hieraan voor sommigen onder hen risico's zijn verbonden, hoe zult u daarop dan reageren?

09.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur Tant, d'abord, la sécurité n'a pas été mise en danger par les actions de grève. En effet, celle-ci avait été annoncée et les centres 100 ont été avertis que les unités permanentes ne seraient plus opérationnelles. Dans ce cas, il est bien connu que les services d'incendie viennent en renfort les uns aux autres.

Ensuite, je considère évidemment que le déclenchement des sirènes constitue une action totalement inacceptable, d'autant plus que c'est le fait de professionnels qui, plus que toute autre personne, devraient être conscients des risques que les fausses alertes font courir à la population. Le droit de grève est sacré mais la sécurité des gens l'est tout autant. Nous pouvons imaginer l'inquiétude, la panique, des accidents mais nous pouvons aussi imaginer qu'à la suite de l'embouteillage provoqué dans les centres 100, certains ont dû attendre des secours et souffrir de manière anormale à cause de l'action de quelques irresponsables. C'est pourquoi j'ai demandé qu'une enquête soit lancée pour déterminer les responsabilités à tous

09.01 Paul Tant (CD&V): La protection civile a mené une action de grève de quatre jours. Lors de ces événements, les grévistes ont fait usage de sirènes et ont lancé des appels directs à la population. Leurs revendications se fondent sur une comparaison défavorable avec les services de police.

Un préavis de grève avait-il été déposé? Quand le ministre en a-t-il été informé? Des accords préalables avaient-ils été conclus en cas de catastrophe majeure? D'autres mesures ont-elles été prises? Comment le ministre réagit-il à l'usage abusif des procédures d'alerte? Certaines personnes ont ingéré des comprimés d'iode par crainte d'une catastrophe nucléaire. Ont-elles reçu des informations erronées? Cette prise de comprimés entraîne-t-elle des risques et, dans l'affirmative, quelle sera la réaction du ministre?

09.02 Minister **Antoine Duquesne**: De brandweerdiensten nemen over wanneer de dienst 100 niet operationeel is.

Het is onaanvaardbaar dat de sirenes in werking worden gesteld. Het stakingsrecht is heilig, maar de veiligheid van de bevolking is dat evenzeer. Denk aan de paniek, de ongevallen, het wachten op de hulpdiensten en het abnormaal leed dat daardoor wordt veroorzaakt wanneer de dienst 100 overstelpt wordt met oproepen. Ik heb een onderzoek gevraagd, dat aanleiding kan

les niveaux et, le cas échéant, pour que des procédures disciplinaires soient entamées.

Enfin, je ne veux pas croire que ce soit le fait de la protection civile. Personnellement, je ne peux imaginer que des hommes dont la vocation est le service aux autres, la sécurité des citoyens, puissent se lancer collectivement dans de telles actions.

J'ai déjà eu une réunion le 26 novembre avec les organisations syndicales. Nous y avons discuté d'une augmentation des échelles barémiques et du pécule de vacances, d'une allocation de compétence pour certaines catégories de personnes – avantages résultant de l'application du statut Copernic –, mais aussi de l'augmentation de la prime pour prestations irrégulières et de la possibilité de carrière plane jusqu'au maximum de l'échelle pour une partie des agents opérationnels. Etant donné que je crois que l'ensemble des personnels de la protection civile sont des gens sérieux, je poursuivrai la discussion avec eux. J'ai même anticipé puisque je les réunirai à nouveau le 28 novembre. Nous avons dû intervenir pour pouvoir libérer les hommes et les matériels nécessaires pour que la Belgique puisse apporter sa contribution dans le cadre de "BeFast" à l'aide sollicitée par le gouvernement espagnol à la suite de l'événement que vous connaissez.

09.03 Paul Tant (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord, dat ons leert dat u ervan uitgaat dat wanneer de Civiele Bescherming niet kan optreden wegens, bijvoorbeeld, een syndicale actie, deze taak automatisch door de brandweerkorpsen moet worden overgenomen. Mag ik u erop wijzen dat u daarmee zegt dat er geen enkele bijzondere maatregel werd genomen om het hoofd te bieden aan bijzondere omstandigheden die het bestaan van de Civiele Bescherming rechtvaardigen. Ik heb u gevraagd welke maatregelen u hebt genomen, maar u verwijst alleen naar een mogelijk optreden van de brandweerkorpsen.

Mijnheer de minister, het volgende moet mij even van het hart. U denkt dat uw beoordeling van de feitelijke omstandigheden en de gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan, juist overkomt en moreel verantwoord is. Een minister kan zich daartoe evenwel niet beperken. Dat is de pijnlijke vaststelling die ik doe, mijnheer de voorzitter, na de uiteenzetting over de toestand in Antwerpen te hebben gehoord en de problematiek die hier aan de orde is. Het volstaat niet morele oordelen uit te spreken. Op dit ogenblik, mijnheer de voorzitter, is er bij de bevolking verwarring en angst. Er dreigt een zekere chaos te ontstaan en het volstaat niet daarover een moreel oordeel uit te spreken. Ik zou willen dat de regering zelf van daadkracht blijk geeft. U zegt dat de justitiële overheid moet oordelen. Uiteraard moet de justitiële overheid oordelen.

Mijnheer de voorzitter, u hebt daarnet excellenties ongebreideld hun gang laten gaan.

De **voorzitter**: Moest ik excellenties ongebreideld hun gang laten gaan, wat kon er dan? Dat doe ik nooit.

09.04 Paul Tant (CD&V): Laat mij afronden. Ik wens nadrukkelijk te verklaren dat wanneer bepaalde gebeurtenissen zich voordoen, het niet volstaat om naar gerechtelijke overheden te verwijzen. Dan

geven tot tuchtstraffen.

Op 26 november heb ik de vakbondsorganisaties een eerste maal ontmoet. De verhoging van de loonschalen en van het vakantiegeld en ook premies voor avondwerk werden besproken. De 28ste vindt een volgende vergadering plaats.

09.03 Paul Tant (CD&V): En somme, le ministre part du principe que les services d'incendie assument automatiquement les missions de la protection civile si celle-ci, en raison de circonstances exceptionnelles, n'est pas en mesure d'intervenir. En d'autres termes, aucune mesure spécifique n'a été prévue pour faire face à de tels cas de figure.

D'une manière générale, le point de vue du ministre se justifie peut-être moralement, mais, en l'occurrence, un jugement moral ne suffit pas. L'inquiétude et la confusion règnent au sein de la population et il est du devoir du gouvernement de réagir. En tant que garant de l'ordre public, il ne peut se dégager de ses responsabilités en s'en référant à la justice. Il doit intervenir directement.

moet de verantwoordelijke voor de openbare orde rechtstreeks optreden en minstens de maatregelen nemen die van aard zijn om de veiligheid van de mensen te vrijwaren.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

10 Question de M. Claude Eerdekenes au ministre de l'Intérieur sur "la circulaire budgétaire pour le budget 2003 des zones de police" (n° P092)

10 Vraag van de heer Claude Eerdekenes aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de budgettaire omzendbrief voor de begroting 2003 van de politiezones" (nr. P092)

10.01 Claude Eerdekenes (PS): Monsieur le président, vous avez tout à fait raison de dire que je suis très attentif à ces questions. Mais je ne suis pas le seul car l'ensemble des bourgmestres du royaume s'inquiètent, comme tous les présidents de zone de police, quant à la confection du budget 2003.

En ce qui concerne le budget 2002, la technique utilisée est bien connue de tous ceux qui l'ont appliquée. Le conseil de chaque zone de police pluricommunale a voté le budget 2002. On a inscrit en recettes les dotations qui nous avaient été communiquées et pour le montant qui n'était pas susceptible d'être pris en charge par une hausse normale des budgets communaux et qui était la conséquence de la réforme des polices, dans tous les budgets, on a indiqué "surcoût admissible à régler par le fédéral".

Au niveau de la tutelle, tant les gouverneurs que notre ministre de l'Intérieur ont approuvé ces budgets 2002 dans les zones de police. Pour le surplus, toutes les communes ont des difficultés, c'est bien connu. Le gouvernement a mis au point une politique de rencontres avec chacune des zones qui le souhaitait. Les deux tiers, à peu près, ont sollicité ces rencontres. Le résultat de ces négociations ne sera connu que dans quelques semaines. Or, nous devons élaborer nos budgets 2003 et nous devons le faire à une époque où nous ne connaissons absolument pas les résultats de ces surcoûts admissibles qui vont être accordés.

Peut-on, début décembre, à défaut de connaître les chiffres, ce qui pose problème pour la confection d'un budget, voter un douzième provisoire et présenter le budget dans le courant du mois de janvier 2003, ce qui permet de le faire à un moment où on est en parfaite connaissance des chiffres?

C'est ce qui m'inquiète dans cette circulaire car j'ai bien examiné le point 2.8 qui traite des recettes. Vous y exprimez clairement que la technique du surcoût admissible à régler par le fédéral est considérée comme une recette fictive et, dès lors, vous invitez le gouverneur à la supprimer. Or, nous ne connaissons pas, à ce jour, le montant qui va nous être attribué zone par zone. En conséquence de ce qui précède, nous sommes évidemment obligés, si nous votons nos budgets maintenant, de solliciter des communes des montants astronomiques qui vont, dans le cas de ma zone de police, m'obliger à écrire à chaque collège pour demander qu'ils versent globalement 29 millions de francs pour 5 communes, en supplément de ce qu'ils ont déjà versé en 2002. Vous imaginez l'émoi, la rébellion et la mauvaise humeur que cela va susciter au sein du

10.01 Claude Eerdekenes (PS): Zoals alle burgemeesters maak ik mij zorgen over de begroting 2003. Bij ons heeft de gemeenteraad de begroting in voorlopige twaalfden goedgekeurd en de meegedeelde dotaties als ontvangsten ingeschreven. Maar voor de onvoorziene kosten die het gevolg zijn van de politiehervorming moeten de toelaatbare meerkosten nog door de minister van Binnenlandse Zaken worden bepaald. Hoe kunnen we in deze omstandigheden een begroting op grond van definitieve cijfers voorbereiden?

U hebt de provinciegouverneurs trouwens laten weten dat de techniek van de inschrijving van de door de minister van Binnenlandse Zaken nog te bepalen toelaatbare meerkosten fictieve ontvangsten betreft die uit de begroting moeten worden geweerd. Ik ben dus verplicht om voor mijn zone aan mijn collega's te vragen 29 miljoen bij te storten.

Kunnen we de stemming van een definitieve begroting die momenteel in voorlopige twaalfden werd goedgekeurd uitstellen tot in januari? Wanneer zal het definitieve bedrag van de toelaatbare meerkosten bekend zijn?

collège des bourgmestres.

Monsieur le ministre, peut-on reporter le vote du budget en janvier et voter en décembre un douzième provisoire? Peut-on escompter obtenir nos chiffres définitifs à bref délai et, surtout, connaître le montant de la dotation sociale car la circulaire ne l'indique pas, ainsi que les autres indemnités auxquelles nous pourrions prétendre? Cela nous permettra à toutes et à tous, dans nos communes, de voter un budget-vérité.

10.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je voudrais rassurer M. Eerdeken.

Bien entendu, on ne peut pas mentionner en recettes dans un budget un chiffre que l'on ne connaît pas encore. C'est la raison pour laquelle les montants des dotations ne peuvent être, dans l'état actuel des choses, qu'une provision.

Vous avez rappelé qu'en effet, il y a une concertation entre le gouvernement et les zones qui ont introduit un dossier. Nous sommes presque au terme de cette procédure et il ne fait pas de doute que pour un grand nombre d'entre elles, à côté des mesures à caractère opérationnel, il y aura certainement un effort supplémentaire de l'Etat fédéral. C'est la raison pour laquelle, dans notre budget, nous avons prévu une provision pour faire face à ces besoins supplémentaires.

Ces chiffres seront connus dans les prochains jours, au début décembre et les arrêtés contenant le montant de la dotation allouée à chacune des zones vous seront notifiés très rapidement. Cela vous permettra donc, si nécessaire, de procéder aux modifications budgétaires. Je pense que d'ici à la mi-décembre, tout devrait être clarifié.

10.03 Claude Eerdeken (PS): Je comprends parfaitement votre réponse, monsieur le ministre, mais vous savez que nous avons des délais, aussi bien pour le budget communal que pour le budget de la zone de police, et faute de connaître les chiffres, cela nous oblige à reporter aussi bien l'examen et le vote du budget de chaque commune que celui du conseil de la zone de police. Il est donc important, j'y insiste tout particulièrement, que vous puissiez communiquer à chaque zone de police le montant des autres dotations parce que la dotation sociale qui permet de couvrir les frais de sécurité sociale doit aussi être mentionnée dans le budget.

Or, parmi les annexes qui figurent à votre circulaire, une annexe 2 traite de la dotation fédérale de base et vous évoquez à juste titre la dotation sociale mais le montant de celle-ci n'a pas été mentionnée dans une annexe, zone de police par zone de police. Si vous pouviez nous transmettre tous ces documents dans les dix jours, nous serions en mesure de présenter un budget qui colle à la vérité, sans solliciter inutilement les communes dans le cadre de leur budget initial. Autrement, vous les mettriez en difficulté, notamment en Région wallonne mais également je suppose en Flandre et à Bruxelles, parce que la situation des communes est pour l'instant extrêmement délicate.

L'incident est clos.

10.02 Minister Antoine Duquesne: Men kan geen bedrag inschrijven in de begroting op een ogenblik dat het nog niet gekend is. Een dergelijk bedrag moet als provisie worden ingeschreven.

De onderhandelingen zijn aan de gang om de toelaatbare meerkosten te bepalen.

Het federale niveau zal zeker een inspanning doen. De federale begroting voorziet daartoe trouwens in een provisie.

De cijfers zullen in de loop van de volgende dagen gekend zijn. Tegen half december zou alles duidelijk moeten zijn.

10.03 Claude Eerdeken (PS): Zowel voor de begrotingen van de gemeenten als voor die van de zones zal een termijn moeten worden vooropgesteld. De bespreking en de stemming zullen inderdaad moeten worden uitgesteld.

Het is essentieel dat het bedrag van alle dotaties, met inbegrip van de sociale dotatie, per zone, binnen de tien dagen wordt meegedeeld.

Het incident is gesloten.

11 Question de M. Denis D'hondt au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, chargé des Classes moyennes, sur "la réglementation concernant les heures d'ouverture et de fermeture des méga-dancings" (n° P093)

11 Vraag van de heer Denis D'hondt aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middenstand, over "de regelgeving inzake de openings- en sluitingsuren van megadancings" (nr. P093)

11.01 Denis D'hondt (MR): Monsieur le président, chacun sait que la sécurité transfrontalière fait l'objet d'une attention toute particulière depuis quelques mois, alors qu'on parle de ces problèmes depuis vingt ans. Un commissariat franco-belge a été mis en place. J'interrogeais, il y a quelques semaines, le ministre de l'Intérieur à ce sujet. Je lui disais combien nous apprécions, nous mandataires politiques, l'activité de ce commissariat et la meilleure collaboration entre autorités de police françaises et belges.

Des opérations coup de poing ont été organisées par le ministre de l'Intérieur. On essaie de cerner avec tous les partenaires la problématique des drogues et tout particulièrement des drogues de synthèse mais il y a encore un problème, qui vous concerne tout particulièrement, monsieur le ministre. Il s'agit des heures de fermeture des méga-dancings qui drainent chaque week-end, dans l'ouest de la Wallonie, de part et d'autre de la frontière, plus de dix mille jeunes. Le bourgmestre de Tournai faisait remarquer, lors d'un débat télévisé il y a deux jours, qu'il avait malheureusement dû constater cinquante tués en un an sur les routes de sa commune. La plupart des accidents ont lieu en fin de nuit, pendant le week-end, et touchent particulièrement des jeunes.

Là où je veux en venir quand je dis que cela vous concerne, monsieur le ministre, c'est aux heures de fermeture obligatoires. La loi du 24 juillet 1973 modifiée par la loi du 29 janvier 1999 traite de ces matières mais concerne essentiellement les commerces, l'artisanat et les services. Les heures de fermeture sont fixées de 20 heures à 5 heures du matin. Il est bien évident que cela ne concerne pas les établissements de divertissement, comme le rappelle votre administration, les cinémas, les théâtres et les dancings.

Lors de ce débat dont je vous parlais tout à l'heure, tout le monde s'entendait pour dire qu'il fallait une solution fédérale car laisser au bourgmestre le soin de décider en cette matière, c'est aller au devant de difficultés complémentaires. Que se passe-t-il quand un bourgmestre décide de fermer à 8 heures du matin? Vers 7 heures, 7 heures et demi le matin, 1000 à 1500 jeunes se déplacent de sa commune vers la commune voisine. N'oubliez pas que le Courtrais n'est pas loin et que l'on pourrait franchir également la frontière linguistique.

Par conséquent, monsieur le ministre, ce que je vous demande, au-delà de ce qu'a répondu récemment votre administration au ministre de l'Intérieur, c'est d'essayer de trouver une modification spécifique aux méga-dancings dans cette loi qui concerne les classes moyennes et qui a été élaborée pour les commerces, sans pénaliser bien entendu le secteur horeca.

11.01 Denis D'hondt (MR): Aan de grensoverschrijdende veiligheid wordt al enkele maanden een bijzondere aandacht besteed. Er werd een Frans-Belgisch commissariaat opgericht, waarvan wij de medewerking zeer op prijs stellen. « Blitzacties » zijn door de minister van Binnenlandse Zaken gevoerd, met name op het gebied van de drugshandel. Een probleem blijft echter onopgelost: de sluitingstijd van de megadancings. Tijdens een televisiedebat dat twee dagen geleden plaatsvond, stelde de burgemeester van Doornik vast dat er tijdens de weekends op de wegen van zijn gemeente 50 doden vallen. Meestal is dat tengevolge van ongevallen die aan het einde van de nacht gebeuren en zijn de slachtoffers jongeren. De wet van 24 juli 1973 die door de wet van 29 januari 1999 is gewijzigd, heeft betrekking op deze problematiek al betreft zij voornamelijk de handel, de ambacht en de diensten. De dancings vallen niet onder deze wet. Iedereen is het erover eens dat een federale oplossing moet worden gevonden. Als de burgemeester van een gemeente de beslissing neemt om de dancings op zijn grondgebied om acht uur te sluiten, zal er immers een massale verplaatsing naar de naburige gemeenten plaatsvinden. Ik vraag u dan ook om de wet specifiek voor de megadancings te wijzigen zonder uiteraard de horecasector schade te berokkenen.

11.02 Rik Daems, ministre: Monsieur le président, je remercie le collègue pour sa question. En ce qui concerne le problème de forme – de là mon aide mémoire, monsieur le président –, il est clair que la loi du 24 juillet 1973 qui instaure une fermeture obligatoire ne s'étend pas au secteur horeca et donc pas aux méga-dancings.

Par conséquent, si l'on veut résoudre le problème dans le contexte que vous venez de citer, il va falloir modifier cette loi pour avoir une implication directe sur, et seulement sur les méga-dancings. Je suis ouvert à un tel changement pour autant que l'on ait un débat, surtout avec les bourgmestres de la région. Pourquoi? Il s'avère que sur la base de la loi communale – je le sais puisque j'ai été bourgmestre pendant six ans –, article 135, paragraphe 2 – je vais vérifier –, on pourrait fermer les méga-dancings. Mais si un bourgmestre le ferme et, à côté, un autre ne le fait pas, vous avez tout simplement un déplacement de ce jeune public qui à 6 heures, 7 heures ou 8 heures du matin ne s'imaginerait pas le risque que cela engendre pour la sécurité.

Je suis ouvert à une concertation à ce sujet. Vous pouvez prendre l'initiative ou je peux le faire, pour réunir les bourgmestres concernés pour, dans un premier temps, peut-être convaincre tout le monde et se mettre sur le même niveau et, temporairement, voir ce que l'on peut faire directement sur la base de la nouvelle loi communale. Je suis également tout à fait ouvert pour examiner par après la possibilité de modifier le cas échéant la loi, encore sous cette législature, bien entendu seulement sur la question des méga-dancings.

11.03 Denis D'hondt (MR): Monsieur le président, je remercie le ministre Daems de l'attention particulière qu'il porte à cette question. Cette hécatombe de jeunes a assez duré et je demande que l'urgence soit accordée à ce problème.

11.02 Minister Rik Daems: De wet van 24 juli 1973 is niet van toepassing op de horeca. Ze zal moeten worden aangepast zodat de megadancings er ook onder vallen. Ik sta open voor deze oplossing op voorwaarde dat hierover met de betrokken burgemeesters wordt overlegd. U kunt hiervoor het initiatief nemen of ik kan het zelf nemen om uit te maken hoe iedereen het hierover eens kan worden.

11.03 Denis D'hondt (MR): Ik dank de minister voor zijn bijzondere aandacht, er zijn namelijk al te veel slachtoffers gevallen.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

Wetsontwerpen en -voorstellen

Projets et propositions de loi

12 Regeling van de werkzaamheden

12 Ordre des travaux

Overeenkomstig het advies van de Conferentie van voorzitters van 27 november 2002, stel ik u voor op de agenda van deze plenaire vergadering het wetsontwerp tot invoeging van artikel 466bis in het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en tot regeling van de toepassing van artikel 244bis van hetzelfde wetboek op de inwoners van Nederland (nrs. 2062/1 en 2) in te schrijven.

Conformément à l'avis de la Conférence des présidents du 27 novembre 2002, je vous propose d'inscrire à l'ordre du jour de la présente séance plénière, le projet de loi insérant l'article 466bis dans le Code des impôts sur les revenus 1992 et réglant l'application de l'article 244bis du même code aux résidents des Pays-Bas (n°s 2062/1 et 2).

Geen bezwaar? (*Nee*)
Aldus zal geschieden.

Pas d'observation? (*Non*)
Il en sera ainsi.

13 Wetsontwerp houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 24 mei 2002 tussen de federale overheid en de Gewesten met betrekking tot de oprichting van een Agentschap voor Buitenlandse Handel (overgezonden door de Senaat) (2092/1 en 2)

13 Projet de loi portant assentiment à l'accord de coopération du 24 mai 2002 entre l'autorité fédérale et les régions relatif à la création d'une Agence pour le Commerce extérieur (transmis par le Sénat) (2092/1 et 2)

Algemene bespreking **Discussion générale**

De algemene bespreking is geopend.
La discussion générale est ouverte.

13.01 **Bernard Baille**, rapporteur: Monsieur le président, chers collègues, c'est pour moi une première; vous m'excuserez donc si je suis un peu hésitant mais je vais essayer d'affronter mes craintes! (Applaudissements)

Le **président**: Chers collègues, en principe, on applaudit après le *maiden speech* et pas avant!

13.02 **Bernard Baille**, rapporteur: Chers collègues, je vous remercie pour vos encouragements qui me permettront d'avoir encore un peu plus de tonus!

Monsieur le président, mesdames, messieurs, je vous fais rapport au nom de la commission de la Révision de la Constitution et des Réformes institutionnelles qui avait à mettre en place l'Agence fédérale pour le Commerce extérieur.

Cette commission s'est réunie il y a quelques semaines. Au cours de son exposé introductif, Mme la ministre Neyts précisa que c'était suite à la loi spéciale du 13 juillet 2001 que l'Agence fédérale pour le Commerce extérieur était instaurée. Ensuite, elle présenta le projet, ce qui donna lieu à trois ou quatre répliques émanant principalement de l'opposition et dont je vous résume quelques points.

M. Bultinck fit remarquer que l'accord de coopération laisse la porte ouverte à une récupération par le pouvoir fédéral et que les chevauchements de compétences entre les régions et le pouvoir fédéral subsistent.

M. Pieters formula cinq questions que je ne vais pas reprendre ici et à propos desquelles je me réfère au rapport écrit.

Mme Schauvliege posa également cinq questions.

Mme la ministre répondit notamment que l'Agence doit permettre aux entreprises de disposer de toute une série d'informations, via aussi les services régionaux. Diverses répliques s'ensuivirent. En tant qu'ancien parlementaire régional, j'ai souligné que cet accord de coopération est effectivement une originalité de notre droit belge.

Enfin, pour ne pas être trop long et abuser de votre temps, le président de la commission fit remarquer que l'accord de coopération

13.02 **Bernard Baille**, rapporteur: Onze commission heeft de oprichting van het federaal Agentschap voor Buitenlandse Handel besproken. In haar inleidende uiteenzetting heeft minister Annemie Neyts uitgelegd dat de oprichting van dat Agentschap voortvloeit uit de bijzondere wet van 13 juli 2001, die bepaalt dat de federale overheid en de Gewesten daartoe een samenwerkingsakkoord afsluiten.

Er kwamen drie reacties uit de oppositie. De heer Koen Bultinck heeft opgemerkt dat dit samenwerkingsakkoord niet uitsluit dat de federale overheid het laken weer naar zich toehaalt en dat overlappende bevoegdheden met de Gewesten mogelijk blijven.

De heer Danny Pieters en mevrouw Joke Schauvliege stelden elk vijf vragen.

De minister heeft geantwoord dat het Agentschap bevoegd is voor het inrichten van gemeenschappelijke handelsmissies, die zowel van de

n'était pas amendable par notre assemblée, qu'il était à prendre ou à laisser et que c'était une évolution de notre Constitution.

Mesdames, messieurs, vous m'excuserez si j'ai été quelque peu hésitant mais j'ai essayé d'être le plus fidèle possible au rapport. Je vous remercie de votre bonne attention.

Gewesten als van het federale niveau kunnen uitgaan. De ondernemingen die willen deelnemen aan die missies kunnen daartoe inschrijven bij de gewestelijke loketten en het Agentschap kan contact opnemen met die bedrijven met het oog op de voorbereiding van die missies.

Zelf heb ik er op gewezen dat die samenwerkingsakkoorden eigen zijn aan België. De voorzitter heeft er op gewezen dat op dat samenwerkingsakkoord geen amendementen kunnen worden ingediend, tenzij de Grondwet

Le **président**: Je remercie M. Baille pour son maiden speech.
(*Applaudissements*)

Monsieur Denis, auriez-vous l'amabilité de me remplacer vers 16.30 heures, heure à laquelle je réunis la conférence des présidents?

13.03 Robert Denis (MR): Ce sera avec plaisir, monsieur le président.

13.04 Joke Schauvliege (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, collega's, wij hebben de opdracht ons uit te spreken over een samenwerkingsakkoord. Het is een techniek waarbij het Parlement monddood wordt gemaakt, maar die bestaat nu eenmaal. We kunnen ons niet over de inhoud uitspreken, we kunnen gewoon het samenwerkingsakkoord al dan niet goedkeuren. Inhoudelijk kunnen we het akkoord niet aanpassen.

13.04 Joke Schauvliege (CD&V): La tâche qui nous incombe aujourd'hui consiste à nous exprimer sur l'accord de coopération concernant l'Agence du commerce extérieur, mais nous ne pouvons pas toucher à son contenu. Le Parlement se voit ainsi réduit à l'impuissance.

Waarover gaat het hier? Het gaat hier over een samenwerkingsakkoord waarbij een agentschap opgericht wordt voor Buitenlandse Handel. De oprichting van dit federaal agentschap gaat terug op de Lambermont-akkoorden, waarbij de Gewesten bevoegd werden verklaard voor afzet- en uitvoerbeleid. Wat zal dit federaal agentschap doen? Het zal vooral exportmissies organiseren met de erevoorzitter, Prins Filip. Wat is het probleem met dit samenwerkingsakkoord en waarom hechten wij eraan om hier zeker toch het woord te nemen? Omdat Vlaanderen de dupe is van deze akkoorden. Het samenwerkingsakkoord is zeer nadelig voor Vlaanderen, en dit om twee redenen.

L'Agence fédérale du Commerce extérieur est née à la suite des accords du Lambermont, par lesquels la politique des débouchés et des exportations a été transférée aux Régions. L'Agence fédérale organisera des missions d'exportation sous la direction de son président d'honneur, le prince Philippe.

Ten eerste, is de buitenlandse handel verhoudingsgewijs in hoofdzaak een Vlaamse aangelegenheid. Ten tweede, wordt het agentschap vooral gefinancierd met Vlaamse middelen, maar verhoudingsgewijs heeft Vlaanderen niet voldoende inspraak. De verdeelsleutel is de opbrengst van de personenbelasting. Dit komt erop neer dat Vlaanderen het grootste deel van de financiering van dit agentschap, die van de Gewesten moet komen, ten laste zal nemen. Vlaanderen zal 62% van de gewestelijke dotatie ten laste nemen. Er was beloofd, ten tijde van de Lambermont-akkoorden, dat Vlaanderen dan ook een vetorecht zou hebben. Als wij naar deze

C'est la Flandre qui pâtit de ces accords. Le commerce extérieur concerne principalement la Flandre et l'Agence est financée en majeure partie par des moyens flamands. La Flandre représente 62 pour cent de la dotation régionale mais, en revanche, le degré de participation aux

samenwerkingsakkoorden kijken, zien wij dat dit vetorecht is komen te vervallen. Het is ook al ter sprake gekomen in het Vlaams Parlement, waar minister Jaak Gabriëls heeft moeten toegeven dat het vetorecht is komen te vervallen en dat Vlaanderen zich gewoon moet neerleggen bij hetgeen in deze samenwerkingsakkoorden staat. Wanneer we dan naar de zetelverdeling en het stemrecht kijken, dan blijkt dan Vlaanderen niets meer te zeggen heeft omdat het maar 4 van de 16 mandaten in de raad van bestuur van dit federaal agentschap mag bekleden. Er was heel wat kritiek op het samenwerkingsakkoord, ook van het Vlaams Economisch Verbond. Daardoor werd het ook een tijd uitgesteld in het Vlaams Parlement en was het moeilijk om het er goedgekeurd te krijgen. Uiteindelijk is deze meerderheid toch plat op de buik gegaan en is in dit federaal agentschap Vlaanderen eens te meer verkocht. Er zijn een aantal duistere krachten aan het werk geweest waardoor de meerderheid dan toch maar het vetorecht voor Vlaanderen in dit federaal agentschap voor Buitenlandse Handel heeft laten vallen. Vlaanderen heeft duidelijk een troef uit handen gegeven. Het is echt onbegrijpelijk dat dit is goedgekeurd. De federale overheid zal nu handelsmissies organiseren met prins Filip, dit kan bijvoorbeeld samen met Wallonië en Brussel gebeuren, terwijl Vlaanderen daarvoor alle middelen op tafel zal moeten leggen. Dit is dus een mooi staaltje van hoe het in België in elkaar zit. We wisten al lang dat de Lambermont-akkoorden zeer nadelig waren voor Vlaanderen, maar er vallen nog maandelijks lijken uit de kast. Dit is er één van. Wij kunnen dus zeker niet akkoord gaan met dit samenwerkingsakkoord, en het is onbegrijpelijk dat de VLD dit zal steunen.

décisions n'est pas proportionnel. A l'époque des discussions relatives aux accords du Lambermont, la Flandre s'était encore vu accorder un droit de veto, mais ce droit ne figure aucunement dans le texte définitif de l'accord de coopération. En outre, la Flandre désigne seulement quatre des seize membres présents au conseil de direction.

Le VEV a émis de nombreuses critiques à propos de l'accord de coopération, ce qui a provoqué un certain retard de son approbation au Parlement flamand mais, finalement, la majorité a courbé l'échine et vendu la Flandre. Bien qu'incompréhensible, cette attitude démontre une fois de plus la manière dont les choses se passent en Belgique.

Le groupe CD&V ne peut approuver cet accord de coopération.

De **voorzitter**: Ik laat mevrouw Brepoels eerst aan het woord, mijnheer Bultinck, want zij zal nog naar de Conferentie moeten komen. U bent galant genoeg, dat weet ik.

U zal het allemaal moeten leren, want na de verkiezingen zullen er veel meer dames komen.

13.05 Frieda Brepoels (VU&ID): Dank u voorzitter. Die dames kunnen nog een belangrijke rol spelen.

De **voorzitter**: Wanneer ze hier komen, dan is het om een belangrijke rol te spelen.

13.06 Frieda Brepoels (VU&ID): Dat zal wel zijn. We hebben het vanmiddag nog vastgesteld in een debat in de Senaat rond de armoedeproblematiek. Daar zaten allemaal dames die namens hun partij spraken. Ik denk dat wij daar zeker een bijdrage...

De **voorzitter**: De wet voorziet ook dat het voor de helft mannen kunnen zijn.

13.07 Frieda Brepoels (VU&ID): Ze moeten zich ook interesseren voor de echte problemen van onze samenleving natuurlijk.

Mevrouw de minister, mijn vraag is een aanvulling op de vragen van de heer Pieters over de oprichting van het Federaal Agentschap voor de Buitenlandse Handel die hij reeds in de commissie heeft gesteld.

Zoals het er op het ogenblik naar uitziet, moeten wij vaststellen dat wij al twee- of driemaal de regionalisering als zodanig hebben afgedwongen en ze ook iedere keer hebben betaald. Evenzoveel keer wordt dezelfde bevoegdheid wederom gerecupereerd door het

13.07 Frieda Brepoels (VU&ID): Je souhaiterais essentiellement apporter un complément aux éléments évoqués par M. Danny Pieters en commission.

La Flandre continue à exiger - et à financer - la régionalisation du commerce extérieur, mais, une fois de plus, la récupération au niveau fédéral l'emporte. J'en

federale niveau. Wij blijven met een federaal agentschap zitten dat weliswaar overeengekomen is in het kader van het Lambermont-akkoord maar u hebt tijdens de besprekingen in de Kamer een samenwerkingsakkoord voorgesteld met een licht verschillende inhoud ten opzichte van de tekst zoals die op het ogenblik voorligt. Enkele weken geleden legde u aan mijn collega de heer Pieters uit dat de tekst van het samenwerkingsakkoord zoals die vandaag ter goedkeuring ligt, dezelfde tekst is als de teksten die door de regionale parlementen ter bespreking werden gelegd. Dat is heel juist, maar de tekst is anders dan de oorspronkelijke tekst van het samenwerkingsakkoord, die bij de Lambermont-onderhandelingen werd besproken.

Ik denk dat u ook wel weet dat het verschil in de tekst – het gaat maar om de twee woordjes, met name bij consensus – een wereld van verschil kan betekenen op het ogenblik dat men in het samenwerkingsakkoord een bedrag vastlegt bijvoorbeeld voor de financiering van het Agentschap. In het samenwerkingsakkoord staat reeds een vast bedrag in verband met de inbreng van de Gewesten en de inbreng van de federale overheid. Men spreekt ook de verdeling af naar gelang van de verdeling van de personenbelasting.

Tot daar is er niets aan de hand. Op het ogenblik echter dat men initiatieven neemt om gezamenlijke missies op te zetten, kunnen de twee woordjes bij consensus, zoals ik al zei, een wereld van verschil betekenen. Ik meen dat er woordelijk in de opdracht van het Agentschap staat vermeld dat het op vraag van een of meerdere Gewesten of op vraag van de federale overheid een missie kan organiseren. Wanneer er geen consensus meer nodig is voor de besluitvorming, schiet er eigenlijk enkel nog de regeringscommissaris over die een rol kan spelen in het Agentschap. Wat die rol betekent, dat weten wij intussen al een beetje. We hebben hetzelfde bij Delcredere al meegemaakt: de regeringscommissaris of de vertegenwoordiger van de minister kon daar ook optreden, maar dat gebeurde niet.

De minister antwoordde hier enkele weken geleden dat over dezelfde tekst hier als in het Vlaamse Parlement wordt onderhandeld. Dat is juist, maar die tekst is dan wel verschillend tegenover de oorspronkelijke tekst en geeft geen garantie meer voor de inbreng van de verschillende Gewesten. De gevolgen voor Vlaanderen zijn duidelijk. Aangezien Vlaanderen instaat voor meer dan 70% van de export, is zijn inbreng die het heeft met vier vertegenwoordigers, op geen enkele manier in verhouding tot het belang van de Vlaamse export.

Voorzitter: Robert Denis.

Président: Robert Denis.

Mevrouw de minister, u hebt weinig of geen argumenten die rechtvaardigen dat men de woorden bij consensus schrapt. Wij kunnen de tekst dan ook onmogelijk aanvaarden en zullen het samenwerkingsakkoord niet goedkeuren.

13.08 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik zal u een lange uiteenzetting besparen. Vandaag is het nuttig nog even op de essentie van de zaak terug te komen. Het Agentschap voor de Buitenlandse Handel moet, zoals we

veux pour preuve cette Agence du commerce extérieur.

Le texte de l'accord de coopération diffère très légèrement de la version que nous avons pu consulter au moment de la discussion sur les accords du Lambermont. Deux mots à peine manquent, à savoir "par consensus". Cette légère différence dans le texte peut toutefois faire une différence énorme en ce qui concerne l'application. En effet, si la condition de consensus est supprimée et si tous les partenaires n'adhèrent pas, ensemble, à la mission commerciale, l'unique personne à encore pouvoir jouer un rôle déterminant dans l'Agence est le commissaire du gouvernement mais, évidemment, celui-ci ne le fera pas.

Dans son état actuel, le texte n'offre plus aucune garantie quant à la participation des Régions, ce qui défavorise fortement la Flandre qui représente au moins 70 pour cent des exportations.

Nous nous opposons dès lors à l'accord de coopération.

13.08 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): La manière dont l'establishment belge a récupéré l'Agence pour le commerce

dat in België gewoon zijn, andermaal aan typische Belgische recuperatie doen en ervoor zorgen dat onze allerbeste prinsen niet technisch werkloos worden. In die zin is de Vlaams Blok-fractie er niet over verwonderd: het is het klassieke verhaal dat wat ons betreft al veel te lang duurt.

Een aantal collega's heeft er terecht op gewezen dat de financiering van het Agentschap voor Vlaanderen zeer negatief uitvalt. De Franstaligen slagen er telkenmale in om, als het over financieringsdossiers gaat, de parameters zelf te kiezen, zoals het hun goed uitkomt.

Bovendien is het zeer duidelijk dat het bestuur van het Agentschap geenszins in verhouding staat tot de exportpositie van Vlaanderen. Vlaanderen staat immers in voor ongeveer driekwart van de export van het land. Het zou dus niet meer dan logisch zijn dat zulks ook een aftekening vindt in het bestuur van het Agentschap.

Mevrouw de minister, ik heb een bijkomende vraag. Dit moet de essentie van het debat van vandaag zijn. Op verzoek van uw partijgenoot, de heer Gabriëls, is de stemming over het samenwerkingsakkoord in het Vlaams Parlement in de plenaire vergadering uitgesteld. Het Vlaams Parlement heeft het dus in plenaire vergadering nog steeds niet goedgekeurd. De liberale minister Gabriëls was waarschijnlijk wat geschrokken van de reacties van het Vlaams Economisch Verbond, dat terecht lobbywerk heeft verricht bij onze Vlaamse collega's. Hij beseftte blijkbaar dat hij ooit in een ver verleden nog lid geweest is van een partij, de Volksunie die toen ook nog naar het schijnt Vlaamsgezind was. Eventjes kreeg hij opnieuw last van een Vlaamse reflex en vond hij dat het net iets teveel was en dus op de rem moest gaan staan.

Mevrouw de minister, in antwoord op een vraag van een andere collega hebt u in de Kamer geantwoord dat u de komende weken zou trachten uw Vlaamse collega-minister ervan te overtuigen om het samenwerkingsakkoord alsnog goed te keuren. De essentiële vraag is dus: hoever staat uw poging om uw collega Gabriëls te overtuigen. Het heeft immers weinig zin om op het federaal niveau vandaag een samenwerkingsakkoord goed te keuren, als we acte ervan moeten nemen dat het Vlaams Parlement nog steeds op de rem staat.

13.09 Annemie Neyts, ministre: Monsieur le président, je ne m'habitue pas à cette entorse à la grammaire française, autorisée par un décret de la Communauté française, qui veut que maintenant nous sommes devenues "la ministre" alors que les hommes ne sont pas, entre-temps, devenus "un sentinelle" mais cela est un petit détail.

Dat gezegd zijnde zal ik antwoorden op de vragen die gesteld werden.

Mevrouw Schauvliege, eigenlijk gaan de vragen allemaal over hetzelfde: de vraag van minister Gabriëls in het Vlaams Parlement veertien dagen geleden om de stemming over het samenwerkingsakkoord in hetzelfde parlement uit te stellen gelet op een onduidelijkheid in de besluitvorming van de raad van bestuur van het toekomstige agentschap. Ik zal proberen daar heel bondig op

extérieur n'étonne pas le Vlaams Blok. L'objectif essentiel de cette agence est en effet d'occuper nos princes royaux. Mais son financement est très néfaste pour la Flandre. La composition de son conseil d'administration ne reflète pas de manière proportionnelle le statut de la Flandre dans le secteur des exportations étant donné qu'elle prend à son compte les trois quarts des exportations belges. Les réactions du VEV ont été à tel point négatives que le ministre flamand Gabriëls a fait ajourner, en séance plénière du Parlement flamand, le vote sur l'approbation de l'accord de coopération. Pas plus tard que la semaine dernière, la ministre Neyts a déclaré qu'elle demanderait instamment à son collègue Gabriëls de signer cet accord mais adopter celui-ci au Parlement fédéral n'a aucun sens si le Parlement flamand se montre réticent à l'adopter.

13.09 Minister Annemie Neyts: Les questions posées ont surtout trait au fait que le ministre flamand Gabriëls a fait ajourner, au Parlement flamand, le vote sur l'accord de coopération en raison d'un manque de clarté entourant le processus de décision au sein du conseil d'administration de l'agence.

Je me dois de souligner que le texte de l'accord avec annexe qui a été soumis à tous les parlements est en tous points identique à celui qui a été signé par tous les gouvernements

te antwoorden.

Ten eerste, voor alle duidelijkheid, de tekst van het samenwerkingsakkoord en van de bijlagen die aan de goedkeuring van alle parlementen wordt voorgelegd en die trouwens door het Brusselse Parlement al is goedgekeurd, is dezelfde als dewelke enkele maanden eerder ondertekend werd door alle respectieve regeringen. Het mag duidelijk zijn dat er geen tekstwijziging is gebeurd tussen de ondertekening door de regeringen en de indiening van de tekst in het Parlement. Ik heb bij de bespreking in de kamercommissie gezegd dat er inderdaad verschillende versies zijn geweest van het ontwerpakkoord, maar het belangrijke punt is vanzelfsprekend dat wat ter uwer goedkeuring wordt voorgelegd, hetzelfde is als wat door de verschillende regeringen is goedgekeurd.

Waarover gaat het nu eigenlijk? Het gaat erom te weten hoe de gezamenlijke handelsmissies die worden voorgezeten door de erevoorzitter van het Agentschap, met name Prins Filip, worden georganiseerd. Het artikel 1 laat daarover geen enkele twijfel bestaan, want het zegt in evenveel woorden het volgende. "Een dergelijke zending" – het is te zeggen, een gezamenlijke zending voorgezeten door de erevoorzitter – "veronderstelt de betrokkenheid van alle Gewesten evenals van de federale overheid". Dat betekent dat er geen dergelijke zendingen kunnen worden georganiseerd als een van de Gewesten, om welke reden dan ook, niet daaraan deel wenst te nemen.

Ten tweede wil ik u wijzen op de realiteit van de besluitvorming, zoals die tot nu toe gebeurt. Ik heb geen enkele reden om te denken dat die in de toekomst anders zal verlopen. Het is vanzelfsprekend zo dat het programma van dergelijke gezamenlijke missies maanden van tevoren wordt besproken, niet alleen met de vertegenwoordigers van de federale regering en van de Gewesten, maar ook met de betrokken beroepsfederaties. Dat programma wordt voorgelegd ter goedkeuring van de raad van bestuur, nadat daar voorafgaandelijk eensgezindheid is rond ontstaan, zodat het de formalisering is van een besluitvorming die reeds enkele maanden van tevoren tot stand is gekomen.

Ik kan dus met grote stelligheid zeggen dat de vrees waaraan sommige leden uiting hebben gegeven, met name dat er gezamenlijke missies zouden kunnen worden georganiseerd waar Vlaanderen niet aan wenst deel te nemen, ongegrond is, en dat is toch de kern van de zaak. Dat is ook wat ik morgenvroeg aan collega Jaak Gabriëls zal zeggen, want de aangelegenheid staat naast andere punten op de agenda van het overlegcomité dat morgenvroeg vergadert tussen 8 en 10 uur.

Ten slotte kan ik alleen maar enigszins betreuren dat het Vlaams Economisch Verbond een brief heeft geschreven – dat het die geschreven heeft, is zijn volste recht; het zou er nog aan moeten mankeren, mijnheer Bultinck –, waarin het een argumentatie ontwikkeld die niet gestoeld is op de teksten waarover het gaat. Het is altijd jammer wanneer zulks gebeurt door een overigens zeer eerbiedwaardige instelling als het VEV.

Ik denk dat ik hiermee tegemoetgekomen ben aan uw belangrijkste bekommelingen en tot besluit vraag ik de Kamer om het wetsontwerp

respectifs. Ce texte n'a pas subi la moindre modification. Lors des débats de commission, j'avais déjà souligné qu'initialement il y avait plusieurs textes en projet mais qu'un seul texte avait été adopté et signé.

En ce qui concerne les missions commerciales communes dirigées par le Prince Philippe, président d'honneur, l'article 1er de la première annexe de l'accord de coopération stipule que ces missions présupposent la participation de toutes les Régions et de l'autorité fédérale. Au demeurant, leur programme est discuté plusieurs mois à l'avance avec toutes les Régions et l'autorité fédérale puis soumis au conseil d'administration. La crainte de voir s'organiser des missions communes auxquelles la Flandre ne souhaiterait pas prendre part est donc sans fondement. Je le ferai savoir demain, en comité de concertation, au ministre Gabriëls.

Enfin, je déplore que le VEV, qui est pourtant une institution honorable, ait développé une argumentation qui ne repose pas sur les textes de l'accord de coopération. Je demande à la Chambre d'adopter cet accord de coopération.

houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord goed te keuren.

13.10 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wil heel even op het antwoord van mevrouw de minister repliceren.

Ze heeft gelijk wanneer ze zegt – ik heb dat ook gezegd – dat de versies van het samenwerkingsakkoord dezelfde zijn in de verschillende deelparlementen en in het federale Parlement, zoals ze werden ondertekend door de verschillende regeringen. Maar de versie van het samenwerkingsakkoord ten tijde dat het Lambermont-akkoord hier in de Kamer ter bespreking lag, is een andere versie. Dat bevestigt u nooit, mevrouw de minister. U zegt steeds dat de Vlaamse Regering het ontwerp heeft ondertekend zoals het vandaag voorligt, maar dan heeft ze blijkbaar niet goed opgelet. Het is dat wat het Vlaams Parlement nu aan minister Gabriëls verwijt. Het zegt dat hij in feite een tekst heeft goedgekeurd die afwijkt van het samenwerkingsakkoord, zoals het destijds was toegevoegd aan het Lambermont-akkoord. Overigens, we hebben al sowieso veel kritiek geformuleerd op het feit dat men wetteksten aanneemt die aangevuld worden met samenwerkingsakkoorden die in een latere fase moeten worden goedgekeurd en ondertekend. U ziet wat daarmee gebeurt.

Heb ik de minister goed begrepen dat er in artikel 3 – dat is het enige wat de opdrachten van het Agentschap bepaalt – expliciet is opgenomen dat er geen gezamenlijke missie kan worden ondernomen als een van de Gewesten niet akkoord gaat? Ik lees dat daarin niet. Ik lees wel dat het Agentschap bevoegd is voor het beslissen en het overgaan tot organisatie van gezamenlijke handelsmissies op initiatief van een of meer Gewesten of op vraag van de federale overheid. Daarin staat niet dat zulks in consensus moet gebeuren, noch wordt uitgelegd dat het woordje "gezamenlijk" betekent dat alle Gewesten eraan moeten deelnemen. Ik denk dat de garantie die u zopas probeerde te formuleren voor de Kamer, in feite weinig inhoud heeft.

13.11 Minister Annemie Neyts: Mijn reactie op de brief van het VEV is ingegeven door het feit dat de brief de indruk wekt dat de tekst die goedgekeurd is door de diverse regeringen enerzijds en de tekst die hier wordt voorgelegd ter goedkeuring van de assemblees van de diverse Belgische entiteiten, niet dezelfde zou zijn. Dat is hoogst jammerlijk, want die indruk is fout. U hebt uw interpretatie en ik heb het recht om de mijne te hebben.

Ten tweede, ik wens u te verwijzen naar bijlage 1, punt 1, pagina 12 van het document dat door de Senaat is overgezonden. Daarin staat: "Het Agentschap beslist over en organiseert gezamenlijke zendingen op initiatief van een of meer Gewesten of op vraag van de federale overheid". Dan moet u de volgende paragraaf lezen: "De raad van bestuur van het Agentschap beslist over de gezamenlijke zendingen die onder het voorzitterschap van de erevoorzitter worden georganiseerd. Een dergelijke zending veronderstelt de betrokkenheid van alle Gewesten evenals van de federale overheid".

13.12 Frieda Brepoels (VU&ID): In uw motivatie geeft u nog altijd niet aan waarom de woorden "in consensus" in het eerste akkoord

13.10 Frieda Brepoels (VU&ID): Selon la ministre Neyts, les textes de l'accord tels qu'ils ont été signés par les gouvernements respectifs et adoptés par les parlements respectifs sont identiques. Je puis le confirmer. Toutefois, la version qui se trouvait sur la table des négociations tout au long de la genèse de l'accord du Lambermont était légèrement différente. Le gouvernement flamand n'y a pas été attentif au moment de signer l'accord. Le texte qu'il a signé diffère de ce qui a été ajouté à l'accord du Lambermont, en particulier en ce qui concerne les missions de l'agence.

13.11 Annemie Neyts, ministre: Dans la lettre du VEV, il est insinué qu'il existerait plusieurs textes. C'est faux.

Il faut relire l'article 1er de la première annexe, point 12, §2. Toutes les Régions et l'autorité fédérale sont associées aux missions commerciales communes dirigées par le président d'honneur. C'est sans équivoque.

13.12 Frieda Brepoels (VU&ID): Pourquoi, dans ce cas, fallait-il

moesten verdwijnen. U beseft toch ook dat zulks een garantie was en dat zulks een belofte was aan de Vlaamse overheid wat de samenstelling betreft naar gelang van het belang van de Vlaamse export. In het andere geval was men daar nooit mee akkoord gegaan.

13.13 Minister **Annemie Neyts**: Mevrouw, ik vind het aandoenlijk hoe u zich bekommert over het Lambermont-akkoord, terwijl het al heel lang duidelijk was dat uw partij en uzelf dat niet zouden goedkeuren. Wat ik hier moet motiveren, zijn de teksten die te uwer goedkeuring worden voorgelegd. Dat is wat ik doe.

13.14 **Koen Bultinck** (VLAAMS BLOK): Ik dank mevrouw de minister uiteraard voor haar antwoord, omdat zij mij zeer exact heeft kunnen zeggen dat het Agentschap morgen op het overlegcomité wel degelijk geagendeerd staat. Vanuit onze hoek lijkt het ons een terechte vraag en kieser om voor de orde van de werkzaamheden ten minste het overlegcomité en het resultaat en de interpretaties die men er daar aan de tekst geeft, af te wachten. Het is nogal absurd dat ons vandaag wordt gevraagd om een samenwerkingsakkoord goed te keuren, terwijl men pas morgen op het overlegcomité onderzoekt hoe wij die zaak moeten interpreteren.

Men kan veel vragen van parlementsleden. Men kan vragen dat wij blindelings over van alles en nog wat stemmen, maar ik denk dat het, willen wij onszelf au sérieux nemen, voor de orde van de werkzaamheden goed zou zijn dat wij die stemming uitstellen en eventueel het resultaat afwachten van het overlegcomité.

In bijkomende orde – dat zeg ik duidelijk in naam van onze fractie –, het belooft alvast niet veel goeds als we de resultaten zien van vele overlegprocedures in het overlegcomité. Daar trekken wij als Nederlandstaligen meestal aan het kortste eind. Ik denk dat zulks in het voorliggend dossier ook wel eens zou kunnen. Het zou toch niet meer dan logisch zijn dat we de stemming over de tekst vandaag uitstellen tot wij het resultaat van het overlegcomité van morgen kennen.

13.15 Minister **Annemie Neyts**: Mijnheer de voorzitter, de institutionele inrichting van ons land is van die aard dat er geen hiërarchie van de normen is. Er is dus geen hiërarchie tussen de wet en het decreet. Ik stel vast dat de heer Bultinck er wel een wil instellen, waarbij eerst het decreet komt en dan de wet. Dat is zijn volste recht. Ik ben het daar niet mee eens en ik herhaal dus mijn vraag dat de Kamer onderhavig wetsontwerp zou goedkeuren.

supprimer les mots « en consensus » qui constituaient justement une garantie pour la Flandre?

13.13 **Annemie Neyts**, ministre: Pourquoi l'accord du Lambermont vous préoccupe-t-il à ce point? Votre parti s'est toujours refusé à l'approuver. Ce qui me préoccupe, moi, c'est l'adoption de l'accord de coopération qui est soumis aux voix aujourd'hui.

13.14 **Koen Bultinck** (VLAAMS BLOK): Pourquoi n'attendons-nous pas les conclusions du comité de concertation qui seront déposées demain, même si l'expérience nous enseigne que les Flamands sortent généralement perdants des négociations menées au sein de ce comité? Je propose d'ajourner aujourd'hui l'adoption de cet accord de coopération.

13.15 **Annemie Neyts**, ministre: En Belgique, il n'existe toujours pas de différence hiérarchique entre une loi et un décret.

M. Bultinck souhaite manifestement en créer une. Moi pas, c'est la raison pour laquelle je demande que l'on adopte ce projet aujourd'hui.

De **voorzitter**: De algemene bespreking is gesloten.
La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen
Discussion des articles

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(2092/1)**

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(2092/1)**

Het wetsontwerp telt 2 artikelen.
Le projet de loi compte 2 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 en 2 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 et 2 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

14 Wetsontwerp tot wijziging, wat de wedden van de magistraten van de rechterlijke orde betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (1911/1 tot 11)

14 Projet de loi modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne les traitements des magistrats de l'ordre judiciaire (1911/1 à 11)

Algemene bespreking **Discussion générale**

De algemene bespreking is geopend.
La discussion générale est ouverte.

14.01 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik denk dat het noodzakelijk is dat de minister van Justitie aanwezig is wanneer we het belangrijke ontwerp met betrekking tot de wedden van de magistraten bespreken. De minister was hier zopas. Ik veronderstel dat hij hier zeer binnenkort terug is.

14.01 Tony Van Parys (CD&V): Je demande que le ministre de la Justice assiste à la discussion du projet de loi sur les magistrats.

14.02 Minister Annemie Neyts: Mijnheer de voorzitter, ik wil graag blijven zitten tot minister Verwilghen terug is. Ik vermoed dat hij slechts enkele minuten afwezig is.

Le **président**: Le ministre va arriver, monsieur Van Parys. On est allé le chercher.

De minister komt er net aan en ik geef het woord aan mevrouw Moerman.

14.03 Fientje Moerman, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, geachte collega's, namens de commissie voor de Justitie breng ik verslag uit van de bespreking van het wetsontwerp dat een wijziging beoogt van de wedde van de magistraten van de rechterlijke orde, getiteld "wetsontwerp tot wijziging, wat de wedden van de magistraten van de rechterlijke orde betreft, van het Gerechtelijk Wetboek".

14.03 Fientje Moerman, rapporteur: Ce projet de loi tend à modifier les traitements des magistrats de l'ordre judiciaire. La discussion en commission a débuté le 16 juillet 2002. Le Conseil supérieur de la Justice a rendu son avis le 14 octobre 2002.

Het ontwerp werd vanaf 16 juli 2002 tot vorige week gedurende verschillende vergaderingen besproken. Tijdens de vergadering van 16 juli 2002 werd beslist om advies te vragen aan de Hoge Raad voor de Justitie. Het advies werd afgegeven op 14 oktober 2002. Ik moet hieraan toevoegen dat ik natuurlijk voor de integraliteit van het verslag verwijs naar het document dat wij allemaal hebben gekregen

A la lumière des efforts supplémentaires demandés aux magistrats et de la pénurie de substituts, le gouvernement a décidé de revaloriser leurs

en waarvan ik hier zo goed mogelijk zal trachten een samenvatting te brengen.

Vooreerst hebben wij een inleidende uiteenzetting aanhoord vanwege de minister van Justitie, die het doel van het wetsontwerp als volgt heeft uiteengezet. In het licht van de bijkomende inspanningen die van de magistraten worden gevraagd in het kader van het stappenplan, van de reorganisatie van de parketten en van het wegwerken van de gerechtelijke achterstand besliste de regering om de wedde van de magistraten te herwaarderen. Bovendien blijft het, aldus de minister, nog steeds moeilijk om voldoende substituten te vinden voor de parketten in de grote steden. Een weddeverhoging zou dat probleem kunnen verhelpen.

Om dat doel te bereiken wordt een aantal weddespanningen bijgestuurd door voor sommige categorieën van magistraten de lat gelijk te leggen – de wedden voor de substituut-procureur – generaal of substituut-generaal zijn op het moment lager dan die van raadsheer en de wedde van toegevoegd vrederechter en politierechter is lager dan die van vrederechter en politierechter – en door voor enkele categorieën de basiswedde op te trekken. Een ondervoorzitter en eerste substituut worden bijvoorbeeld minder betaald dan een vrederechter of politierechter en de rechters van de beroepsrechtbank voor het vrederecht en de politierechtbank verdienen minder dan de vrederechters en de politierechters. Daarenboven wordt iedereen een lineaire verhoging van 4% van de huidige maximumwedde toegekend via artikel 360bis van het Gerechtelijk Wetboek.

Het wetsontwerp bevat ook een bepaling die de leeftijd om tot rechter in de rechtbank te kunnen worden benoemd, optrekt tot 33 jaar, waardoor de jongere in de toekomst een loopbaan als magistraat bij het parket zou kunnen aanvatten.

Tijdens de eerste besprekingen werd een aantal opmerkingen geformuleerd door de commissieleden. Collega Van Parys stelde vragen bij de verhoging van de vereiste minimumleeftijd waardoor de lange stage voor veel kandidaten weinig aantrekkelijk dreigt te worden. Daarnaast wees hij op het ontbreken van een weddeverhoging van de vrede- en politierechters en vroeg hij zich af waarom het wetsontwerp geen tweetaligheidspremie instelt.

Collega Bourgeois trad hem bij en betreurde bovendien dat er ook nog geen sprake is van een school voor de magistratuur.

De minister van Justitie bevestigde dat hij van plan is een wetgevend initiatief te nemen om de tweetaligheidspremie in te stellen. Hij antwoordde vervolgens dat, aangezien het openbaar ministerie met een gebrek aan kandidaten kampt, zowel de Hoge Raad voor de Justitie als het College van procureurs-generaal vragende partij zijn om opnieuw verschil te maken inzake leeftijdsvereiste voor de benoeming tot magistraat van de zetel en het openbaar ministerie.

Wat de school voor de magistratuur betreft, wees de minister erop dat er ingewikkelde samenwerkingsakkoorden nodig zijn die nog niet rond zijn.

Ten gevolge van het advies van de Hoge Raad voor de Justitie en de

traitements. Une augmentation de traitement peut permettre de pourvoir plus facilement des postes vacants. C'est pourquoi certains écarts de traitement seront corrigés et une majoration linéaire de 4 pour cent du traitement maximal actuel sera réalisée. L'âge fixé pour devenir juge sera porté à 33 ans.

M. Van Parys s'est interrogé sur cette augmentation. Il a souligné l'absence d'augmentation de traitement pour les juges de police et de paix et s'est demandé pourquoi aucune prime de bilinguisme n'était prévue. M. Bourgeois s'est rallié à cet avis et a déploré le fait qu'il n'existe toujours aucun projet de création d'une école de la magistrature.

Le ministre a répondu qu'il envisageait de prendre une initiative législative pour instaurer une prime de bilinguisme. En ce qui concerne l'école, des accords de coopération complexes sont nécessaires et ceux-ci n'ont toujours pas été conclus.

Le gouvernement a retiré les amendements relatifs à l'exigence d'âge et à la réforme du stage judiciaire. Plusieurs amendements ont été déposés pour satisfaire aux revendications des juges de police et de paix. L'amendement de M. Arens a été adopté. En vue de garantir l'équilibre budgétaire, l'augmentation triennale a dû être revue. Un amendement du gouvernement en ce sens a été adopté. L'amendement de MM. Van Parys et Bourgeois tendant à ce que les traitements des juges de paix soient à nouveau supérieurs à ceux des vice-présidents a été rejeté. L'amendement du gouvernement aux termes duquel les prestations dans le secteur privé ou en tant qu'indépendant ne peuvent être prises en considération que pour une durée maximale de 6 ans a été adopté.

besprekingen in commissie heeft de regering de bepaling met betrekking tot de leeftijdsvereiste en de later ingediende amendementen met betrekking tot de hervorming van de rechterlijke stage ingetrokken.

Le projet de loi a été adopté par 9 voix pour et 2 abstentions.

Het debat in de commissie heeft zich vervolgens toegespitst op de wedde van de vrederechters en de politierechters. In dat kader heeft de commissie besloten om de vertegenwoordigers van het Koninklijk Verbond der Vrede- en Politierechters te horen tijdens haar vergadering van 5 november 2002, aangezien die duidelijk te kennen had gegeven niet tevreden te zijn met het wetsontwerp. Verschillende amendementen werden ingediend om tegemoet te komen aan de eisen van de vrederechters en de politierechters. Voor de cijfers wijs ik naar de amendementen die zijn opgenomen in het schriftelijk verslag.

Zo diende de regering, de heren Arens, Bourgeois en Van Parys amendementen in om de basiswedde van de vrede- en politierechters te verhogen. Het amendement van de heer Arens werd aangenomen. De verhoging van de basiswedde vereist echter ook een herziening van de driejaarlijkse verhoging om het budgettaire evenwicht te behouden. Een regeringsamendement in die zin werd dan ook aangenomen. De heren Van Parys en Bourgeois dienden een amendement in om de driejaarlijkse weddebijlagen aan te passen, zodat de vrederechters opnieuw meer zouden verdienen dan de ondervoorzitters. Zij vonden dat de vrederechters en de politierechters anders ondergewaardeerd worden in het wetsontwerp en vreesden dat er op termijn geen ervaren vrederechters en politierechters meer zullen zijn. Dat amendement werd niet aangenomen.

Collega's Van Parys en Bourgeois hebben ten slotte nog amendementen ingediend die betrekking hadden op de tweetaligheidspremie en het in aanmerking nemen van de juridische ervaring in de privé-sector en het wetenschappelijk onderzoek aan een rechtsfaculteit voor de anciënniteit van de magistraten. Die amendementen werden verworpen, net zoals het amendement van collega Van Parys dat voorzag in een verbetering van het financieel en sociaal statuut van de gerechtelijk stagiairs. Wel werd het regeringsamendement aangenomen waardoor prestaties in de privé-sector of als zelfstandige in aanmerking kunnen worden genomen voor een maximum van 6 jaar.

Dat alles heeft geleid tot de tekst die in commissie werd aangenomen met 9 stemmen voor en 2 onthoudingen en die thans voor u ligt.

14.04 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik wil vooraf collega Moerman bedanken voor haar uitstekend schriftelijk verslag en haar even uitstekende mondelinge toelichting.

14.04 Tony Van Parys (CD&V): Je souhaite remercier Mme Moerman pour son excellent rapport.

Mijnheer de minister van Justitie, het is belangrijk dat de magistraten en zeker de eerstelijnsmagistraten een verloning ontvangen die in overeenstemming is met hun belangrijke maatschappelijke opdracht in onze samenleving. De rechtzoekende heeft terecht veel verwachtingen ten aanzien van degenen die in de rechtbanken moeten oordelen over de geschillen die hen worden voorgelegd. Wij moeten ervoor zorgen dat het rechters van het hoogste niveau zijn

Il importe que les magistrats soient rémunérés proportionnellement à l'importance de leur mission sociale. Les magistrats sont amenés à résoudre des litiges et il doit dès lors s'agir de personnes

met een stevige vorming. Bovendien moeten zij inzake ethiek boven alle verdenkingen staan. Het moeten de beste mensen zijn die recht spreken in de geschillen die mensen hun voorleggen, zodat de geschillen zo goed als mogelijk kunnen worden opgelost. Het statuut heeft daar weliswaar niet alles, maar dan toch veel mee te maken. We kunnen enkel de beste en meest bekwame mensen naar de magistratuur aantrekken, voor zover daartegenover een statuut staat dat de moeite waard en aantrekkelijk is. Jonge juristen zullen zich tot de magistratuur aangetrokken voelen in de mate dat het statuut een bepaalde aantrekkelijkheid uitstraalt.

Wij hebben allemaal de indruk dat jonge juristen vandaag liever het bedrijfsleven opzoeken, soms wel eens de balie, om hun talenten daar te gelde te maken. Zij gaan dikwijls aan de magistratuur voorbij, omdat die loopbaan niet altijd onmiddellijk financieel aantrekkelijk is. Dat is natuurlijk een aspect van de zaak. Naast het statuut zijn nog vele andere factoren belangrijk die de magistratuur aantrekkelijker kunnen maken, onder andere de materiële omstandigheden waarin magistraten moeten functioneren, de accommodatie, de informatica en de sfeer die er op de werkvloer heerst. Zo is het gebrek aan een adequate organisatie van onder meer het openbaar ministerie en het gebrek aan management in het algemeen bij de rechtbanken dikwijls een hinderpaal voor jonge bekwame juristen om tot de magistratuur toe te treden. Kortom, er is een geheel van elementen die ervoor kunnen zorgen dat de meeste bekwame juristen tot de magistratuur worden aangetrokken.

Het wetsontwerp heeft specifiek betrekking op de wedden van de eerstelijnsmagistraten, die op een rechtstreekse manier met de problemen van de mensen te maken krijgen. Ik denk dat het principe om te streven naar een betere verloning van de eerstelijnsmagistraten goed is en we steunen dan ook het uitgangspunt. Het wetsontwerp ligt trouwens in de lijn van wat we in de octopus-besprekingen waren overeengekomen, met name de instelling van de vlakke loopbaan. Men hoeft dus geen benoeming voor het hof van beroep na te streven om de verloning te ontvangen waarop men recht heeft tijdens zijn loopbaan. Het moest mogelijk worden dat rechters van rechtbanken van eerste aanleg ook in die carrière een behoorlijke verloning ontvangen. De CD&V-fractie staat dus principieel achter het initiatief van de minister van Justitie. Daar voeg ik onmiddellijk aan toe dat het ontwerp nog veel te sober is, willen we van het statuut een aanzuigkracht maken.

Laten we even de vergelijking maken tussen de investeringen van de regering in het statuut van de politie en de investeringen die de regering maar doet in dat van de magistratuur. Er zijn in deze legislatuur miljarden besteed aan het statuut van de politiediensten. Sommige commissarissen hebben zelfs een beter statuut dan sommige magistraten. Er is geen gelijkaardige investering in justitie en de magistratuur gebeurd. Dat is ook niet het geval met het voorliggend wetsontwerp, waarmee ik niet wil zeggen dat er geen inspanning wordt geleverd. Ze is in ieder geval nog zeer matig en zelfs onvoldoende. Er zal worden opgeworpen dat er toch bij het begin van de loopbaan van de rechters van de rechtbanken van eerste aanleg een belangrijke weddeverhoging wordt toegekend, alsook op het einde van de loopbaan. Toch blijft het allemaal een beetje schoorvoetend.

d'un très haut niveau et au-dessus de tout soupçon.

Les jeunes juristes ne s'intéresseront à la magistrature que si le statut de magistrat est attrayant. A l'heure actuelle, ces jeunes s'orientent souvent vers le secteur privé ou le barreau. Outre le traitement, l'infrastructure, le matériel disponible et l'ambiance de travail doivent également être de qualité.

Le principe de ce projet - à savoir l'augmentation de la rémunération des magistrats de première ligne - est honorable et s'inscrit dans le prolongement des accords octopartites.

Notre groupe soutient cette initiative mais souhaiterait qu'elle aille plus loin. Des commissaires ont aujourd'hui un meilleur statut que certains magistrats.

Les efforts consentis sont insuffisants. Il est évidemment positif que les juges de première instance obtiennent une augmentation de traitement mais accorder une augmentation mensuelle de 1.000 francs aux juges comptant 15 années d'ancienneté n'a rien de spectaculaire.

Cette mesure frileuse est symptomatique du problème budgétaire auquel la Justice est confrontée: l'insuffisance des moyens de fonctionnement et de la marge de manœuvre budgétaire sur le plan de l'infrastructure sont tels que les changements indispensables et fondamentaux tardent à être mis en oeuvre.

Alors que nous soutenons le principe de cette augmentation salariale, nous dénonçons la réglementation relative aux juges de paix et de police. Bien que le gouvernement estime que ces juges de première ligne doivent être revalorisés, ils n'ont pas été

Meer zelfs, het is eigenlijk allemaal schone schijn, wanneer we de hele loopbaan bekijken. We hebben de cijfers even geanalyseerd. Ik stel bijvoorbeeld vast dat de rechters van de rechtbank van eerste aanleg met een anciënniteit van 15 jaar ongeveer 1.000 frank, belastbaar, meer per maand zullen krijgen, dat rechters van de rechtbank van eerste aanleg met een anciënniteit van 18 jaar ook ongeveer 1.000 frank, belastbaar, meer per maand krijgen. Dat zijn geen bedragen waarover men van achterover valt. Het is te vrezen dat door de soberheid van de inspanning ten aanzien van de magistratuur enerzijds, en anderzijds het probleem dat wij deze week hebben geanalyseerd naar aanleiding van de begroting, met name de desinvestering in de werkmiddelen en in de infrastructuur, het voorliggende initiatief niet de grote doorbraak zal zijn en niet de nodige aantrekkingskracht tot gevolg zal hebben op jonge juristen.

Ik denk dat met de voorgestelde inspanningen een begin kan worden gemaakt, maar ze zijn zeker niet een werkelijke aanmoediging voor juristen om zich in de rechterlijke macht te engageren. Het blijft een al te bescheiden poging om aan een fundamenteel probleem een oplossing te geven. Dat neemt niet weg dat, hoe bescheiden de inspanning ook is, we de tekst zullen goedkeuren, omdat er nu eenmaal een inspanning wordt geleverd, althans wat het aspect van de wedden betreft.

Er is inderdaad een ander aspect van het dossier dat in de loop van de besprekingen aan bod is gekomen en waarvoor de minister van Justitie en de regering geen oplossing hebben gevonden; te weten de problematiek van de vrederechters en de politierechters. De filosofie van het wetsontwerp van de minister van Justitie is er een waarbij de eerstelijnsrechters worden gestimuleerd door ze beter te belonen en verlonen voor de belangrijke maatschappelijke opdracht die zij hebben. Welnu, als wij spreken van eerstelijnsrechters, zijn uiteraard de vrederechters en de politierechters eerstelijnsrechters bij uitstek. Het zijn de rechters die onmiddellijk aangesproken worden door de mensen wanneer die met hun dagdagelijkse geschillen naar een gerechtelijke instantie toestappen.

Het zou in de logica van het wetsontwerp evident zijn geweest dat men tegenover de vrederechters een gelijkaardige inspanning zou leveren. Zolang het wetsontwerp niet was goedgekeurd, hadden de vrederechters een gelijklopend statuut als dat van de substituten-procureurs-generaal. Welnu, men deed daaraan afbreuk door het oorspronkelijke wetsontwerp, in die zin dat de vrederechters in vergelijking met de andere eerstelijnsrechters bijna volledig uit de boot vielen behalve op het einde van de loopbaan. Dat was onder geen enkel beding te verantwoorden, noch vanuit de filosofie van de wet noch vanuit de belangrijke opdracht die de vrederechters en de politierechters in de rechtspraak hebben. Het lag dan ook voor de hand dat de vrederechters en de politierechters zich daar niet in zouden kunnen terugvinden. Al wie in het Parlement met justitie te maken heeft, werd geconfronteerd met het dossier dat de vrederechters en de politierechters terecht op tafel hadden gelegd, dossier dat trouwens versterkt werd door verschillende acties waarmee de vrederechters en de politierechters de aandacht hebben gevestigd op de discriminatie die ingevolge het wetsontwerp zoals het was ingediend, dreigde te ontstaan.

We moeten toch een beetje eerlijk zijn met onszelf, collega's.

pris en considération dans le projet de loi. Les juges de première ligne ont, à juste titre, dénoncé cette situation.

Nous sommes également nombreux à penser que des compétences supplémentaires devraient être attribuées aux juges de première ligne étant donné qu'ils facilitent l'accès à la justice dans le cadre du traitement de problèmes sociaux. Un rôle plus important nécessite cependant des moyens accrus.

Les membres de la commission ont été soulagés d'entendre le ministre Verwilghen déclarer qu'il était disposé à aligner le traitement des juges de paix sur celui des substituts du procureur général. Mais l'amendement y afférent a fortement déçu dans la mesure où l'alignement ne les concerne pas tous. Il ne s'applique en effet qu'aux juges qui comptabilisent moins de 15 années d'ancienneté de sorte que la majorité des juges ne peuvent en bénéficier.

Cela nous a rendus furieux, tout comme l'Association des juges de paix et de police qui a exprimé de façon acérée son insatisfaction devant les membres de la commission. Il est à juste titre question de confiance bafouée et de promesses trompeuses. Les juges qui percevront dorénavant un traitement majoré de 107 voire de 46 euros seulement par an se sentent à juste titre trompés.

L'augmentation prévue de la rémunération des juges de paix et de police comptant une grande ancienneté est ridiculement basse. Ces juges abattent pourtant un travail très important et il n'y a pas d'arriéré dans les justices de paix et dans les tribunaux de police. On leur adresse aujourd'hui un signal très négatif: le zèle est sanctionné.

Malgré l'insistance du président de

Hoevelen onder ons in het Parlement hebben niet allerlei initiatieven genomen. Ze zijn niet altijd tot wet geworden, maar ze gingen allemaal uit van hetzelfde uitgangspunt. We wilden aan de vrederechters een ruimere bevoegdheid geven omdat wij er allemaal van overtuigd zijn dat de verzoeningsrechter, de rechter van vrede, zoals hij het oorspronkelijk was, in de samenleving een uitgesproken belangrijke rol heeft te spelen bij het oplossen van de samenlevingsproblemen. Hij is inderdaad gemakkelijk toegankelijk en beschikt over heel wat instrumenten om een oplossing te geven aan allerhande geschillen. Wanneer er een antwoord van de politiek in verband met de samenlevingsproblemen moet zijn, dan is het wel om een ruimere toegankelijkheid te geven aan de vrederechters en hun meer bevoegdheden en instrumenten ter beschikking te stellen. Trouwens, naar aanleiding van de programmawet is er een amendement ingediend om de vrederechters meer bevoegdheden te verlenen inzake de verplichte verzoening inzake huurcontracten. Persoonlijk vonden we dat niet de beste oplossing. Hoe dan ook, wanneer we met overtuiging pleiten voor een belangrijke rol voor de vrederechters, dan moeten we ze ook appreciëren en dat moet worden geconcretiseerd in een beter statuut van de vrederechters en de politierechters. Het oorspronkelijke wetsontwerp ging nagenoeg volledig voorbij aan die overtuiging, die door iedereen wordt gedeeld, over de grenzen van meerderheid en oppositie heen. Daardoor en ook wegens de acties van de vrederechters en de politierechters alsook de uiteenzettingen in de commissie voor de Justitie is de druk enorm groot geworden. We hadden op een bepaald ogenblik de indruk dat de minister van Justitie dat ook had begrepen. Immers, hij deelde op een commissievergadering mee dat er zou worden ingegaan op de eisen en de verzuchtingen van de vrederechters en dat ze opnieuw op gelijk niveau zouden worden geschaald en verloond en onder hetzelfde statuut zouden vallen als de substituut-procureurs-generaal. Op dat moment hebben alle commissieleden zich daarover verheugd. We dachten dat het probleem aldus was opgelost en dat ten aanzien van de eerstelijnsrechters bij uitstek, met name de vrederechters en de politierechters, recht was geschied.

De minister heeft toen amendementen ingediend waarvan we dachten dat ze de toezegging om de discriminatie op te heffen en het statuut gelijk te schakelen met dat van de substituut-procureurs-generaal, concretiseerden. De ontgoocheling was dan ook bijzonder groot toen bij de analyse van de amendementen bleek dat er eigenlijk helemaal geen sprake van gelijkschakeling was. De vrederechters en de substituut-procureurs-generaal werden weliswaar gelijkgeschakeld – althans in bepaalde mate – voor de eerste twaalf jaar van de loopbaan tot het vijftiende jaar. Vanaf het vijftiende jaar van de loopbaan is van die gelijkschakeling echter geen sprake meer. Nu is dat een beetje cynisch, te meer wanneer we weten dat maximaal 8 tot 10% de vrederechters een anciënniteit van minder dan 15 jaar heeft, terwijl de vrederechters met meer dan 15 jaar anciënniteit meer dan 90% van het totale aantal vrederechters uitmaken. Immers, men moet 35 jaar zijn om tot vrederechter te worden benoemd en de anciënniteit aan de balie telt mee voor de geldelijke anciënniteit in het kader van de verloning. Dat betekent zonder meer dat de aangekondigde gelijkschakeling en de opheffing van de discriminatie enkel gelden voor de kleinste groep vrederechters, terwijl de grootste groep er nauwelijks enig voordeel bij heeft. Daarom hebben we scherp onze verontwaardiging in de commissie geuit over die gang van zaken: er was eerst de

la commission, M. Erdman, le ministre Verwilghen n'a pas trouvé les 25 millions nécessaires pour octroyer une augmentation digne de ce nom alors que le deuxième ajustement budgétaire a montré que, un certain nombre de nominations n'ayant pas eu lieu, la Justice conservera un solde à la fin de l'année. Pourquoi cet argent n'est-il pas utilisé? Nous avons présenté un amendement pour remédier à cette situation.

Par ailleurs, la prime de bilinguisme annoncée se fait attendre. Actuellement, l'unilinguisme est récompensé dans les faits à Bruxelles par la nomination de juges de complément unilingues. C'est le monde à l'envers. Lorsque le système des juges de complément a vu le jour, le ministre Verwilghen a annoncé qu'une prime de bilinguisme serait encore instaurée sous la présente législature par le biais d'un projet de loi distinct. Rien n'indique qu'il en sera bien ainsi. Il n'y a aucun engagement concret. C'est pourquoi je demande au Parlement d'approuver notre amendement sur la prime de bilinguisme. Je serais curieux de savoir ce qu'en pense le président Erdman.

Le ministre de la Justice s'est explicitement engagé sur ce point. Il doit tenir parole, et exhorter le Parlement à adopter l'amendement, qui n'est que l'expression d'une doléance justifiée.

Par ailleurs, ce projet ignore une importante catégorie de jeunes, futurs magistrats. En effet, le statut des stagiaires judiciaires n'est aucunement modifié. C'est pourquoi nous avons déposé un amendement visant à améliorer sensiblement le statut pécuniaire et social de cette catégorie de personnes.

Nous ne voulons pas voter contre

mededeling dat we gelijk hadden en dat de eerstelijnsmagistraten bij uitstek op dezelfde wijze beter moesten worden verloond, maar nadien moesten we in de realiteit vaststellen dat de maatregel de overgrote meerderheid van de vrederechters niet ten goede komt. Dat was de terechte reden voor de verbolgenheid van het Verbond van Vrederechters en Politierechters, verbolgenheid die zeer duidelijk tot uiting kwam tijdens de hoorzitting in de commissie voor de Justitie. De voorzitter en de bestuursleden van het Verbond hebben toen duidelijk onderstreept dat zij zo'n maatregel niet aanvaardden, met een bijzonder scherpe en zelfs pijnlijke woordenwisseling tussen de minister van de Justitie en de kabinetsleden enerzijds en de leden van het Verbond anderzijds tot gevolg. Dat heeft klaar aangetoond hoe de vertrouwensbreuk tussen de minister van Justitie en de vrederechters en de politierechters totaal was. We hebben in de commissie voor de Justitie zelden een dergelijk scherpe confrontatie meegemaakt. Ik vond dat een heel pijnlijk moment, te meer omdat de redenen voor het incident legio waren. Ik kan geen ander woord gebruiken dan het woord bedrog. Men heeft die mensen bedrogen. Trouwens, de leden van het Verbond hadden gezegd dat er in vroegere gesprekken met het kabinet van de minister van Justitie nooit werd aangegeven dat de belofte vanaf het 15de jaar van de loopbaan niet zou worden gehonoreerd. Men heeft de vrederechters en de politierechters met een kluitje in het riet gestuurd en de commissieleden trouwens ook die van oordeel waren dat het probleem opgelost was.

Ik geef twee concrete voorbeelden van de wijze waarop de vrederechters en de politierechters behandeld werden. Men wekt de indruk dat ze een substantiële aanpassing van hun verloning krijgen. Wat stellen we echter vast? Voor de vrederechters met een anciënniteit van 15 jaar bedraagt de weddeaanpassing welgeteld 107 euro per jaar of ongeveer 400 Belgische frank per maand en dan nog wel belastbaar. Het is bijna ridicuul, uitdagend, provocerend om dan de indruk te wekken dat er een weddeaanpassing is. Voor de vrederechters en de politierechters met een anciënniteit van 18 jaar, dus in volle loopbaan – heel wat van die rechters zijn nu in die situatie – is het mogelijk nog meer schrijnend. Voor hen is er een verhoging van de wedde van 46 euro per jaar of nog geen 200 Belgische frank per maand belastbaar. Dat maar om u te zeggen dat men een loopje heeft genomen met de vrederechters en de politierechters en de aanspraken die die eerstelijnsmagistraten konden maken. Ik vind dat niet ernstig. Mijns inziens slaat men hier de bal totaal mis; men geeft een totaal verkeerd signaal aan een tak van de magistratuur waar er in de meeste gevallen zeer hard wordt gewerkt. Daar is er geen vraag naar werklastmeting, omdat er daar nauwelijks achterstand bestaat. Men wordt kennelijk slecht beloond wanneer men hard en degelijk werk levert en ik heb er geen goed woord voor over dat men geen substantiële verhoging heeft willen toekennen. Nochtans was de inspanning niet enorm voor de begroting van justitie. Het gaat om 25 miljoen per jaar, zoals de minister het heeft meegedeeld. Die 25 miljoen had toch moeten kunnen gevonden zijn? Trouwens, de voorzitter van de commissie, de heer Erdman, heeft nog de moeite gedaan en de minister uitgenodigd om eens na te gaan of er in zijn begroting geen 25 miljoen te vinden was. Hij heeft zelfs de druk op de ketel verhoogd en de besprekingen in commissie uitgesteld om de minister toe te laten naar een oplossing te zoeken voor de evidente verzuchtingen van de eerstelijnsmagistraten, de vrederechters en de politierechters,

ce projet, mais nous sommes trop déçus pour pouvoir le voter tel quel. Nous invitons donc tout le monde à adopter nos amendements. Dans le cas contraire, le CD&V se verra dans l'obligation de s'abstenir.

vooraleer we definitief zouden stemmen over het ontwerp.

Onze ontgoocheling, de uwe en de mijne, was bijzonder groot toen de minister na acht dagen terugkwam en verklaarde dat hij die 25 miljoen niet had kunnen gevonden. Was het dan zo slecht gesteld met de begroting voor justitie, vroegen we ons af. Bij de analyse van de begroting deze week hebben we kunnen vaststellen bij kennisneming van de tweede aanpassing van de begroting, dat er eigenlijk wel nog middelen voorhanden waren. Ik heb het dan over de middelen die zullen overblijven op het einde van dit jaar doordat een aantal magistraten niet kan worden benoemd. Wanneer men die beschikbare gelden dit jaar niet aanwendt, zijn die verloren. Ik begrijp dus helemaal niet waarom men het geld dat voorhanden is, dat voor het grijpen ligt, niet gebruikt om de politierechters en de vrederechters te geven waarop ze aanspraak kunnen maken. Het geld is er en het zal verloren gaan als men het niet aanwendt. Men heeft oorspronkelijk gedacht om de personeelskredieten aan te wenden voor de werkingskosten. Het departement Begroting heeft zich daartegen verzet, terecht natuurlijk. Dat zou niet hebben gekund. Welnu, de personeelskredieten zijn er, maar men wendt ze niet aan om de politierechters en vrederechters te doen toekomen wat men hun moet doen toekomen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij hebben een amendement ingediend om hier opnieuw recht te laten wedervaren. Ik ben ervan overtuigd dat wie de materie een beetje heeft gevolgd, het amendement ook zal goedkeuren. Ik meen dat we dat als wetgevende macht verplicht zijn aan de magistratuur en aan de eerstelijnsrechters bij uitstek. Wij moeten hun die incentive geven; wij mogen hun statuut niet loskoppelen van het statuut van substituut-procureur-generaal, een regeling die vandaag nog geldt.

Dat is een eerste belangrijke bedenking bij het wetsontwerp.

Een tweede bedenking, waarop de uitstekende verslaggever reeds heeft gewezen, betreft de nalatigheid om de tweetaligheidspremie in te voeren. Op het ogenblik ontvangen toegevoegde eentalige magistraten in Brussel een premie. De eentaligheid wordt dus financieel beloond, terwijl magistraten die de moeite doen om de beide landstalen te kennen, die premie niet krijgen. Dat is natuurlijk de omgekeerde wereld. Men zou moeten aanmoedigen wie in Brussel de inspanning levert om de beide landstalen te beheersen. Het lijkt mij op zichzelf reeds een evidentie te zijn dat magistraten in ons land, waar dan ook, de beide landstalen kennen. Het is natuurlijk een waarheid als een koe dat zulks in de eerste plaats in Brussel het geval moet zijn. Naar aanleiding van de wetswijziging terzake een paar maanden geleden is dat in de Kamer ook ruim ter sprake gekomen. Iedereen was het erover eens dat de tweetaligheidspremie aan magistraten die de moeite deden om de beide landstalen aan te leren en te spreken, zou moeten worden toegekend. Collega Van Hoorebeke zal zich herinneren dat die verzuchting werd geopperd, omdat men in Brussel toegevoegde eentalige magistraten, hoofdzakelijk Franstalig, toeliet die daarvoor een extra premie ontvangen. Bij de bespreking van het wetsontwerp destijds had de minister van Justitie zich ertoe geëngageerd dat de tweetaligheidspremie voor de magistraten in Brussel een feit zou zijn. Naar aanleiding van de bespreking in de commissie voor de Justitie heeft men opnieuw gezegd dat er een wetsontwerp in voorbereiding

is. Er is echter geen enkel concreet engagement op het ogenblik vanwege de regering in de Ministerraad dat dat in deze legislatuur zal kunnen gebeuren. Het lag natuurlijk voor de hand dat men naar aanleiding van het voorliggend wetsontwerp, dat precies het statuut van de magistraten regelt, de tweetaligheidspremie zou invoeren. Daarom hebben collega Bourgeois en ikzelf samen een amendement ingediend om de tweetaligheidspremie in te voeren. Op die manier kwamen we tegemoet aan de algemene – althans Vlaamse – eis dat men in Brussel de twee talen zou moeten kunnen spreken en dat men daar inderdaad ook de vergoeding zou krijgen voor de inspanning die men had geleverd.

Welnu, onze verwondering en onze verbazing was totaal, mijnheer de minister, beste collega's, toen de meerderheidspartijen het amendement hebben verworpen. Zij hebben het weggestemd. Ik begrijp dus helemaal niet wat daarvan de ratio is, hoe men dat kan uitleggen. De minister van Justitie zegt dat het een terechte eis is en dat de magistraten er terecht aanspraak op maken en nadien verwerpen de Vlaamse meerderheidspartijen, de Vlaamse socialisten, de Vlaamse groenen, de Vlaamse liberalen het amendement terzake zomaar, zonder enig motief, gewoon wegens de loyaliteit aan de meerderheid. Ik begrijp dat niet. Dat is een verregaande toegeving vanwege de meerderheid aan de Franstaligen die dat kennelijk niet willen. De minister van Justitie heeft tot nu nog steeds niet aangetoond dat hij in staat zal zijn om hieromtrent een meerderheid tot stand te brengen. Er is geen enkel engagement. We hadden gehoopt dat de meerderheid in de commissie haar verantwoordelijkheid zou hebben genomen; zij heeft dat niet gedaan. Vandaar dat collega's Bourgeois, Vandeurzen, Verherstraeten en Schauvliege en ikzelf het amendement hebben heringediend om enerzijds, de tweetaligheidspremie mogelijk te maken en anderzijds, om de premie voor de eentaligheid voor de toegevoegde rechters af te schaffen. Daar is immers geen enkele reden toe.

Wij nodigen u met aandrang uit – ik kijk vooral naar de Vlaamse meerderheidspartijen – om ons amendement goed te keuren. Mijnheer de voorzitter van de commissie voor de Justitie, wat kan uw objectief argument zijn om de tweetaligheidspremie niet goed te keuren? Ik zou heel graag van uzelf vernemen om het amendement niet te aanvaarden. Op het ogenblik is het enige antwoord van de Vlaamse meerderheidspartijen stilzwijgen geweest. Zij kijken op en doen alsof er niets aan de hand is.

14.05 Fred Erdman (SP.A): Mijnheer Van Parys, ik ben ingeschreven als spreker in het debat. Als u nog even geduld wil hebben, zal ik u later antwoorden.

14.06 Tony Van Parys (CD&V): Het doet mij veel genoegen, voorzitter, dat u in het debat ingeschreven bent. Ik zie met heel veel belangstelling uit naar uw standpunt over de uitsluiting van de politierechters en de vrederechters alsook over de tweetaligheidspremie. Wij kennen uw rechtlijnigheid en uw correctheid en die vaststelling doet bij ons enige hoop rijzen op wat steun voor een evidente stelling die ongetwijfeld de uwe zal zijn als ervaren en bekwaam jurist die bovendien zich sterk bewust is van de taalgevoeligheden en de noodzaak van behoorlijke taalkennis, op zijn minst in Brussel, zodanig dat de kwaliteit van de rechtsbedeling

hier eigenlijk alleen maar kan wel bij varen en wij eigenlijk hier doen wat men van ons verwacht.

Voorzitter: Herman De Croo, voorzitter.

Président: Herman De Croo, président.

14.07 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, sta mij toe een aanvulling te doen bij de lofwoorden van collega Van Parys aan de voorzitter van de commissie voor de Justitie. Wij moeten er ook nog aan toevoegen, collega's, dat hij ook nog de enige is van de meerderheid die de jongste dagen nog het woord neemt, een discussie aangaat en daar ook nog tracht een inhoudelijk argument in te brengen. Ik vind dat dat ook een belangrijke afweging is die aan de beschrijving van het talent van de voorzitter van de commissie kan toegevoegd worden. Anderen zijn aanwezig, fysiek, maar de voorzitter spreekt en debatteert.

14.08 Tony Van Parys (CD&V): Collega's, ik zou een applaus willen vragen voor de voorzitter van de commissie voor de Justitie voor zijn hardnekkigheid in het streven naar rechtlijnigheid en rechtszekerheid. Hij is inderdaad de enige van de meerderheid die in de chaos ingevolge de wijze waarop de programmawet wordt besproken, nog pal staat en durft te zeggen dat die manier van werken in het Parlement niet kan en dat we dat nooit eerder hebben meegemaakt. Alle lof voor de voorzitter van de commissie voor de Justitie van de Kamer. (*Applaus*)

Dat zal vereeuwigd worden, voorzitter, want ook het applaus wordt in het verslag genotuleerd. Ik meen dat dat een betere ode is aan...

De **voorzitter**: Voor uw opmerking is er applaus op alle banken.

14.09 Tony Van Parys (CD&V): Op alle banken? Ik heb geen banken gezien waar...

(...)

14.10 Tony Van Parys (CD&V): Ah ja, dus op alle banken behalve bij de heer Laeremans, maar ik denk dat dat een bijkomend pigment geeft aan de eerbetuiging aan de voorzitter van de commissie voor de Justitie.

We zien met heel veel belangstelling dan ook uit, voorzitter, naar uw standpunt, uw belangrijk oordeel over het voorliggende wetsontwerp maar vooral over de knelpunten rond de problematiek van de vrederechters en de politierechters en de tweetaligheidspremie.

Mijnheer de minister, wij herinneren er u nogmaals aan dat u zich tegenover het Parlement heeft geëngageerd en wij gaan er dan ook van uit dat dat woord wordt gehouden. Ik zou u heel uitdrukkelijk willen vragen, mijnheer de minister van Justitie, om vandaag in het debat kleur te bekennen en duidelijk te maken dat het Parlement de ruimte krijgt om hierover een beslissing te nemen naar aanleiding van het amendement zoals het is ingediend en zoals het voorligt. Ik hoop dat u de moed opbrengt om dat hier vandaag te doen. Zeg aan het Parlement dat er wat u betreft geen probleem bestaat om de tweetaligheidspremie in te voeren, zodanig dat wij bij wijze van

amendement dat hiaat in het wetsontwerp kunnen rechtzetten.

Dan is er een derde punt, mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister van Justitie, collega's. Dat heeft betrekking op de toekomstige magistraten. De intenties van het wetsontwerp zijn goed, omdat een aanzet wordt gegeven tot een betere verloning van de magistraten van de zetel en van het openbaar ministerie. Men is evenwel een belangrijke categorie van jonge medewerkers van de justitie vergeten, met name de toekomstige magistraten of de gerechtelijke stagiairs. Ik zie werkelijk niet in waarom die toekomstige magistraten – het is trouwens langs die weg dat men meestal toegang tot de magistratuur krijgt – vergeten zijn in het wetsontwerp en geen enkele aanpassing van hun statuut verkrijgen. Zij die de stap wagen, die werkelijk het meest zouden moeten worden aangetrokken tot de magistratuur, zijn hier vergeten. Men is vergeten om het financieel en het sociaal statuut van de gerechtelijke stagiaires aan te passen in dezelfde verhouding en in dezelfde mate. Men heeft zelfs de sobere aanpassing van het statuut van de magistraten niet uitgebreid tot de gerechtelijke stagiairs, de toekomstige magistraten, de magistraten van de toekomst. Dat kan natuurlijk niet. Er is geen enkele reden om die jonge mensen, die dikwijls zeer gemotiveerd zijn, uit te sluiten. Vandaar dat wij ook hier een amendement hebben ingediend dat ertoe strekt om het financieel en sociaal statuut van de toekomstige magistraten, van de gerechtelijke stagiairs te verbeteren. Ik durf te veronderstellen dat niemand onder u zal weigeren om dat amendement goed te keuren, omdat het amendement voor de hand ligt. Wij kunnen de gerechtelijke stagiaires, de toekomstige magistraten niet ontnemen wat aan anderen nu wel toebedeeld wordt. Wij vragen u heel uitdrukkelijk om in te gaan op het amendement dat ik opnieuw samen met de collega's Bourgeois, Vandeurzen, Verherstraeten en Schauvliege heb ingediend. Laten wij alstublieft de jonge magistraten niet vergeten.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij hadden en hebben een gunstig vooroordeel ten opzichte van het wetsontwerp in kwestie. Wij zullen dus ook niet tegen het wetsontwerp stemmen. Wegens de ontgoocheling over het uitblijven van de gelijkschakeling van het statuut van de vrederechters aan dat van de substituut-procureurs-generaal, over het niet invoeren van de tweetaligheidspremie, en over het vergeten van de toekomstige magistraten, de gerechtelijke stagiaires, is het ons echter niet mogelijk om het wetsontwerp goed te keuren tenzij natuurlijk het Parlement zijn verantwoordelijkheid zou nemen en zou ingaan op de amendementen die wij hebben ingediend en die gedragen zijn door het gezond verstand en de vertaling zijn van bijna evidente rechten van degenen die er aanspraak op maken. Ik nodig alle leden van het Parlement uit om de amendementen die ik samen met collega Bourgeois en fractiegenoten heb ingediend, goed te keuren.

14.11 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil het volgende zeggen als ik even mag. Ik had eventueel wel het woord willen voeren. Ik wou mij aansluiten bij de opmerkingen van collega Van Parys. Ik zou in herhaling vallen, mocht ik dat alles beamen. We zouden de werkzaamheden nutteloos rekken.

Ik laat bovendien opmerken dat we gisteren onverwachts werden opgehouden door de drukke werkzaamheden in verband met de programmawet waarbij de commissieleden plots enorm veel extra

14.11 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Je me joins aux propos de M. Van Parys mais je tiens aussi à dénoncer la manière de travailler qui nous est imposée. Hier, nous avons été interrompus inopinément en raison des travaux relatifs à la loi-programme. Demain, un amendement

werk krijgen. Binnenkort, vrijdag, zal een hele werkdag worden uitgetrokken voor een amendement dat plots werd ingediend op de programmawet in verband met de voorgedij over de niet-begeleide minderjarige. Dat extra werk heeft ervoor gezorgd dat ik ook vandaag geen uiteenzetting kan houden. Men heeft ook maar 24 uur op een dag. Ik wil bij deze protesteren tegen de gang van zaken.

De **voorzitter**: Mijnheer Laeremans, uw bondigheid zal zeker en vast de collega's van uw fractie verheugen.

14.12 Fred Erdman (SP.A): Mijnheer de voorzitter, ik wil even reageren, omdat ik misschien de heer Laeremans tot rust kan brengen en uitschakelen voor een hele werkdag. Mijnheer Laeremans, u hebt het document misschien nog niet gekregen maar zopas is de agenda van de commissie voor de Justitie rondgedeeld waaruit blijkt dat u morgen rustig kunt blijven uitslapen.

présenté tardivement nous vaudra un gros surcroît de travail. C'est pourquoi je vais nous faire gagner un peu de temps en ne prenant pas la parole.

14.12 Fred Erdman (SP.A): J'ai pris connaissance du nouvel ordre du jour de la commission de la Justice. M. Laeremans pourra rester au lit demain matin.

De **voorzitter**: Als het vandaag lang duurt, kunt u zich natuurlijk een heen- en terugreis naar huis besparen.

14.13 Anne Barzin (MR): Monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, la commission de la Justice a consacré de nombreuses heures à ce projet de loi qui a pour but de revaloriser les traitements des magistrats de l'ordre judiciaire. Ce débat nous est vite apparu sensible. En effet, toucher au traitement des magistrats implique une modification des rapports entre les différentes catégories de magistrats, ce qui entraîne ce que plusieurs membres de la commission de la Justice ont appelé un effet domino. Au-delà de l'aspect pécuniaire, qui est bien sûr non négligeable, il nous est apparu que l'aspect symbolique et psychologique lié à la reconnaissance du travail réalisé était sous-jacent. Ce dernier aspect a rendu certains débats plus difficiles. Cela étant dit, nous ne pouvons que féliciter le gouvernement d'avoir consacré près de 270 millions d'anciens francs à la réalisation de ce projet dans un contexte budgétaire difficile.

14.13 Anne Barzin (MR): De bespreking in de commissie voor de Justitie van dit wetsontwerp, dat betrekking heeft op de wedden van de magistraten en een wijziging van de verhoudingen tussen de diverse categorieën inhoudt, lag gevoelig.

Afgezien van het geldelijk aspect, bleek vooral het onderliggende psychologisch aspect van de erkenning van hun werk belangrijk.

Cette initiative réaffirme l'importance que ce gouvernement accorde au pouvoir judiciaire. Notre groupe souscrit, bien entendu, entièrement à cette démarche. En effet, la revalorisation des traitements est un préalable à une revalorisation globale de la magistrature. Nous estimons que ce n'est que de cette façon, qu'à long terme, les carrières dans la magistrature deviendront plus attractives sur le plan financier.

Wij feliciteren de regering omdat zij ondanks de moeilijke budgettaire situatie 270 miljoen frank voor de tenuitvoerlegging van dat ontwerp heeft uitgetrokken.

Ceci me permet d'entrer dans le vif du sujet et d'aborder les trois modifications principales qui sont prévues dans ce projet et que Mme Moerman a abordées tout à l'heure. La première est une augmentation linéaire de 4% du traitement maximum actuel, ce qui représente une augmentation allant de 2.420 € pour les traitements les plus bas, à 3.424 € pour les traitements les plus élevés. Cette mesure concerne l'ensemble des magistrats de notre pays.

Mijn fractie staat achter die herwaardering van de wedden, die de aanzet moet geven voor een algehele herwaardering van de wedden van de magistraten, wier loopbaan financieel aantrekkelijker zal worden.

Deuxièmement, une augmentation du traitement de base de quelques catégories de magistrats. Cette mesure concerne les magistrats de base qui sont associés à l'organisation du tribunal ou du parquet, de même que les juges et les substituts du tribunal de première instance.

Het wetsontwerp voorziet in drie veranderingen: een lineaire verhoging met 4% van de huidige maximumwedde voor alle magistraten, een verhoging van de basiswedde voor bepaalde categorieën onder hen en het

Troisièmement, le projet de loi élimine un certain nombre de déséquilibres qui existent entre les traitements de différentes catégories de magistrats. Cette mesure concerne les substituts généraux et les substituts du Procureur général, ainsi que les juges de paix de complément et les juges de complément au tribunal de police.

Nous pouvons illustrer par deux exemples concrets l'apport de ce projet de loi. Le traitement de base des juges et substituts du tribunal de première instance passera de 33.789 € à 38.793 €. Deuxièmement, en fin de carrière, avec 24 ans d'ancienneté, un substitut général ou un substitut du procureur général verra son traitement passer de 60.486 € à 65.380 €. Ces trois modifications concernent donc tant les juges du siège que les substituts. Nous espérons que l'effort qui est consenti en faveur du parquet contribuera à attirer des candidats vers celui-ci. Nous sommes toutefois bien conscients que la majoration des traitements qui est prévue n'est pas une condition suffisante. Il faudra, bien entendu, encore améliorer les conditions matérielles dans lesquelles les magistrats du parquet sont tenus de travailler et, à cet égard, le Conseil supérieur de la Justice dénonce, à juste titre, le manque d'outils de management, les circonstances de travail et les problèmes de bâtiments et de budgets.

Par ailleurs, je souhaiterais faire remarquer que l'entrée en vigueur de cette loi était prévue pour le 1er octobre 2002 et qu'elle n'a pas été modifiée. Au niveau du groupe MR, nous nous réjouissons de ce que celle-ci aura un effet rétroactif.

Enfin, monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, je me permettrai quand même d'exprimer, au nom du groupe MR, un regret en ce qui concerne les juges de paix et les juges au tribunal de police. Ces magistrats tiennent une place importante dans notre organisation judiciaire, ils sont les juges de proximité par excellence et doivent disposer, dans le cadre de leur travail, de grandes qualités humaines. Il me semble que la fonction de magistrat de proximité ne doit pas devenir une fonction de passage et, malgré l'amendement déposé par le gouvernement, je regrette que la commission de la Justice n'ait pas pu aller plus loin dans la revalorisation des traitements de ces magistrats. Nous reviendrons sur ce débat dès que le budget le permettra et nous resterons, bien sûr, attentifs à l'évolution de ce dossier.

En conclusion, le texte qui est sur nos bancs montre la volonté du gouvernement de s'engager dans le sens d'une revalorisation du traitement et du statut des magistrats de notre pays, et ce, malgré un contexte économique difficile. Je ne vous étonnerai donc pas en vous disant que le groupe MR soutiendra ce projet de loi. Je vous remercie pour votre attention.

14.14 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, maak u niet ongerust, voorzitter, ik zal bijzonder kort zijn, omdat collega Van Parys de knelpunten in het dossier reeds heel grondig toegelicht heeft en omdat wij in de commissie voor de Justitie herhaaldelijk dezelfde knelpunten aangekaart hebben.

wegwerken van sommige bestaande onevenwichten tussen verschillende categorieën.

Die wijzigingen gelden zowel voor de rechters van de zetel als voor de substituten. Wij hopen aldus meer kandidaten voor de parketten te kunnen aantrekken, maar hun materiële werkomstandigheden, die door de Hoge Raad voor de Justitie werden aangeklaagd, moeten nog worden verbeterd.

Dank zij het terugwerkend karakter van de wet, werd de op 1 oktober 2002 geplande inwerkingtreding niet gewijzigd.

Mijn fractie betreurt evenwel één zaak met betrekking tot de vrederechters en de rechters van de politierechtbanken, die nochtans een essentiële laagdrempelige rol vervullen. In weerwil van het door de regering ingediende amendement, is de commissie voor de Justitie geen stap verder gegaan in de herwaardering van hun wedden. Tijdens de begrotingsbesprekingen zal die kwestie opnieuw ter sprake komen.

De MR-fractie stelt vast dat de regering streeft naar een herwaardering van de wedde en het statuut van de magistraten en steunt derhalve het wetsontwerp.

14.14 Geert Bourgeois (VU&ID): M. Van Parys a déjà amplement détaillé les points délicats de ce projet, je serai donc bref. Ce projet de loi n'offre aucune solution à une série de problèmes persistants. C'est notamment le

Bovenop de problemen die er zijn en die wij blijven aanhalen, is er de onvrede bij de vrederechters en politierechters die niet weggenomen wordt, wat in tegenstrijd is met de opinie bij de meerderheid en de doelstellingen van de meerderheid om van de vrederechter een familierechter, een echte basisrechter te maken. Dat is, collega's, voorzitter, een bijzonder pijnlijke zaak. Wij hebben de discussie in de commissie voor de Justitie meegemaakt. Wij hebben gezien dat de vrederechters, nadat zij onderhandeld hadden met de kabinetschef van de minister, naar huis gingen met de gedachte dat het geregeld was. Zij werden echter met een kluitje in het riet gestuurd. Achteraf bleek namelijk dat gezegd werd aan de vrederechters: "Wij zullen de basiswedde van de vrederechters aanpassen". Maar het was de bedoeling van de minister om de aanpassingen, de triënnales, niet meer te koppelen aan de oorspronkelijke basiswedde, die gelijk stond met de wedde van substituut procureur-generaal bij de hoven van beroep.

We zien ook dat er een nieuwe onvrede ontstaat bij de rechters in de rechtbanken van eerste aanleg die ook na het ontwerp bijzonder ontevreden blijven.

We zien daarnaast dat het engagement, dat in plenaire vergadering door de minister genomen werd op uitdrukkelijke vraag van voorzitter Erdman in verband met de tweetaligheidspremie en een doekje voor het bloeden was voor het feit dat er eentalige toegevoegde rechters zouden worden benoemd, in het ontwerp niet waargemaakt wordt. Het amendement dat we terzake hadden ingediend, werd verworpen met de belofte dat er een apart ontwerp komt om de kwestie te regelen. Ik denk dat met die belofte moeilijk rekening kan worden gehouden. Het wetgevende werk stropt alsmaar vaker; er zijn alsmaar meer discussies in de meerderheid; wij zien dat er budgettaire problemen zijn; we zien zelfs in de beleidsnota dat bepaalde aangelegenheden naar de begrotingscontrole worden verwezen. Hoe kunnen we dan nu vrede nemen met de belofte dat de tweetaligheidspremie apart zal worden geregeld, zonder dat daartoe nu wettelijke en budgettaire garanties worden gegeven.

Het wetsontwerp is wel symbolisch voor de fricties die er herhaaldelijk blijken te zijn tussen de leden van de rechterlijke orde, de magistratuur, en de paars-groene regering. Er was begin vorig jaar al aangekondigd dat er een aanpassing zou komen van de wedden van de magistratuur. Dat is hun herhaaldelijk beloofd. Het bleef bij beloftes. Verleden jaar kon dat zagezegd niet waargemaakt worden wegens 11 september. Er was crisis, er was plotseling geen geld genoeg. Maar er werd beloofd aan de magistraten dat er heel spoedig werk van zou worden gemaakt. We zijn nu eind 2002 en we moeten constateren dat op de voornaamste punten – de wedden voor de basisrechters: enerzijds vrede-en politierechters en anderzijds magistraten van eerste aanleg – de onvrede even groot gebleven is en dat de problemen niet opgelost zijn.

Dat belette niet dat wij vanuit de oppositie constructief, zoals steeds, herhaaldelijk pogingen ondernomen hebben om het wetsontwerp te verbeteren, zowel op het vlak van de tweetaligheidspremie als op het vlak van de wedde van de vrede- en de politierechters, alsook op het vlak van de wedde van de magistraten van de eerste aanleg en het statuut van de gerechtelijke stagiairs dat ook met voorliggend wetsontwerp nog altijd niet geregeld is.

cas du malaise des juges de police et des juges de paix, qui estiment que leur salaire de base n'a pas été suffisamment adapté. Le même mécontentement se rencontre au sein des tribunaux de première instance.

Le ministre s'est engagé personnellement à propos de la prime de bilinguisme, en compensation de la nomination de juges de complément unilingues. L'amendement qui devait traduire cette mesure a été rejeté, contre la promesse que cette matière serait traitée par le biais d'un projet distinct. Or, cet engagement n'a pas la moindre valeur, en l'absence de fondement légal et budgétaire.

Je n'ai trouvé, dans le projet de rapport, aucune mention de l'ancienneté des chercheurs et des assistants. J'ai dû demander que l'on y insère le dernier alinéa de la page 34, qui renvoie à l'article 14 de l'arrêté royal de 1979. Cela reste toutefois très bref, alors que la question avait fait l'objet de discussions approfondies. J'apprécierais que le ministre confirme une nouvelle fois que les chercheurs et les assistants des universités peuvent conserver leur ancienneté même s'ils n'ont exercé aucune charge d'enseignement, et que l'arrêté royal reste donc en vigueur.

Nous nous abstiendrons lors de ce vote pour toutes les raisons que j'ai énumérées.

Er blijft een belangrijk punt, met name de anciënniteit die vorsers en assistenten aan universiteiten in de magistratuur meenemen. Wij hebben daar zeer uitvoerig over gediscussieerd in de commissie. Ik moet zeggen, mevrouw de rapporteur, dat ik op dat punt toch wel geschrokken was door de manier waarop heel kort door de bocht gegaan werd in uw ontwerpverslag. Had ik er niet de nadruk op gelegd, dan stond de laatste alinea, die we nu vinden op bladzijde 34 van het verslag waarbij de minister verwijst naar artikel 14 van het koninklijk besluit van 29 juni 1979, niet in het verslag. Ik vind dat nochtans van essentieel belang en ik merk dat de rapporteur niet luistert, zoals blijkbaar niemand in het halfrond, voorzitter. Ik zou toch graag hebben dat ten minste de minister luistert.

(...)

Mijnheer de minister, u zult gehoord hebben dat ik erop heb moeten wijzen dat in het ontwerp van verslag de bijzonder belangrijke passage inzake de anciënniteit van vorsers en assistenten niet opgenomen was. Er staat nu een heel verkorte weergave daaromtrent met mijn uiteenzetting en die van voorzitter Erdman. Daarna heeft de minister expliciet verwezen naar artikel 14 van het koninklijk besluit van 29 juni 1979. Ik had gehoopt dat het in de bijlage van het verslag zou zijn opgenomen, maar zelfs de passage waarbij de minister verwees naar het desbetreffende koninklijk besluit stond niet in het verslag. Dat staat er nu wel in, maar in een heel verkorte versie. Wij hebben daar nochtans zeer uitvoerig over gediscussieerd.

Voor de volledigheid zou ik graag hebben, mijnheer de minister – ik doe dat zelden –, dat u nu bij de bespreking in de plenaire vergadering nogmaals bevestigt dat er wat dat betreft geen enkel probleem is. Ons amendement terzake is weggestemd. Ik had liever gezien dat de bepaling uitdrukkelijk in de wet was opgenomen. Ik weet dat er nu "ambtelijke willekeur" is, waarover men heeft gediscussieerd. De bepaling wordt niet toegepast op de manier waarvan u vindt dat de wet moet worden toegepast. Daarom stel ik er prijs op dat u nogmaals uitdrukkelijk bevestigt dat, los van het feit dat het inderdaad moet gaan om voltijdse betrekkingen – daarover waren we het eens –, er in verband met de anciënniteit geen enkel probleem rijst en dat het koninklijk besluit dat anciënniteit verleent aan ambtenaren die vorsers of assistent geweest zijn en niet met een onderwijsopdracht stricto sensu belast waren, geldingskracht heeft, waardoor ze dus hun anciënniteit meenemen wanneer ze toetreden tot de magistratuur.

Het zal u niet verwonderen, mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's – ik heb dat trouwens ook al gezegd bij de bespreking in de commissie – dat wij het ontwerp niet zullen goedkeuren. Wij zullen ons onthouden, om de redenen die ik opgesomd heb: een aantal heel belangrijke zaken is niet opgelost; de belofte inzake de tweetaligheidpremie, hier afgelegd op uitdrukkelijke vraag van de voorzitter van de commissie, wordt in het ontwerp niet ingewilligd; de terechte aanspraken van de basisrechters – de vrederechters, de politierechters, de rechters eerste aanleg –, zijn niet ingewilligd; de rust en de vrede binnen de magistratuur, de goede verhoudingen tussen het departement en de magistratuur zijn met de tekst nog altijd niet hersteld. Daarom zullen wij ons

onthouden.

De **voorzitter**: Collega Erdman krijgt als laatste spreker het woord in de algemene bespreking.

14.15 Fred Erdman (SP.A): Voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, het is altijd zeer moeilijk wanneer men over het inkomen van bepaalde personen moet discussiëren. In feite neemt de wetgever de verantwoordelijkheid op zich om dat in de wet te bepalen. Wanneer hij daaraan wijzigingen brengt, dan spreekt hij eigenlijk over het inkomen van anderen. Dat is dus niet zo eenvoudig. Aangezien de structuur een geheel is, riskeert men, zodra men een standpunt inneemt in verband met een bepaalde categorie, onmiddellijk reacties te krijgen van anderen.

14.15 Fred Erdman (SP.A): Le législateur a pris sur lui la responsabilité de fixer par la loi les revenus des magistrats. Modifier les revenus d'autres personnes n'est jamais chose aisée.

Mijnheer de minister, er was...

14.16 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mag ik even voorzitter Erdman onderbreken?

14.16 Geert Bourgeois (VU&ID): Ai-je raison d'affirmer que M. Erdman estime que la fixation des revenus des magistrats par le législateur est une bonne chose?

Voorzitter Erdman, mag ik aannemen dat u het toch een goede zaak vindt dat de wetgever de wedden van de leden van de rechterlijke orde bepaalt?

14.17 Fred Erdman (SP.A): Ja, ik heb daar geen probleem mee.

14.18 Geert Bourgeois (VU&ID): Er is dus geen reden om daarvan af te wijken en de bevoegdheid aan de uitvoerende macht te geven?

14.19 Fred Erdman (SP.A): Ik vind het een goede zaak dat de wetgever dat bepaalt, uiteraard. Rechters moeten niet als ondergeschikten gaan onderhandelen over hun wedde gelet op de onafhankelijkheid van de magistratuur. Dat is niet het probleem. Het geeft zeker het delicate karakter aan van een discussie wanneer men over het inkomen van mensen moet gaan discussiëren, zelfs indien men de bevoegdheid heeft om het te bepalen.

14.19 Fred Erdman (SP.A): Oui, mais je voulais simplement attirer l'attention sur le caractère délicat de la discussion. La question de la modification des salaires risque d'être liée à d'autres dossiers, tel que celui de l'infrastructure. Il s'agit d'un ensemble et les modifications apportées à un élément ont une incidence sur les autres éléments.

14.20 Geert Bourgeois (VU&ID): Akkoord, maar ik wilde alleen uw principieel standpunt ten aanzien van die aangelegenheid kennen.

14.21 Fred Erdman (SP.A): Verre van mij om aan die principes te raken.

14.21 Fred Erdman (SP.A): Nous avons besoin d'un corps de magistrats de première ligne qui soit de qualité. Il est clair toutefois que nous éprouvons des difficultés à trouver des candidats pour certains secteurs de la magistrature et que la procédure de nomination est longue. Le ministre de la Justice est parvenu à un accord avec les magistrats de première ligne, ce qui entraîne des tensions et provoque un effet domino.

Mijnheer de minister, wanneer men over de wedden spreekt, komen er automatisch – dat is ook gebleken in de discussies en uit de reacties; dat is ook gebleken uit het feit dat de betrokkenen zich tot u hebben gewend – andere facetten van de werking van Justitie en de magistratuur aan het licht. Dan begint men alles aan alles te koppelen. Wanneer er daadwerkelijk met betrekking tot de wedden een probleem is en terzelfder tijd er ook een probleem is in verband met onder andere de lokalen, de hulpmiddelen en de mogelijkheden van de inspraak van magistraten met het oog op het verkrijgen van middelen, dan zal door een maatregel het geheel veranderen en in beweging komen. We hebben op een bepaald ogenblik signalen

gekregen en u in het bijzonder, mijnheer de minister, van wat men genoemd heeft de eerstelijnsmagistraten. We weten uit het verleden dat we alle mogelijke, ik zou bijna zeggen wettelijke, bepalingen hebben ingevoegd met de hoop om een degelijk korps te kunnen uitbouwen en genoeg kandidaten te vinden. We weten dat het in bepaalde sectoren van de magistratuur moeilijk is om kandidaten te vinden. We weten ook dat benoemingen langdurige operaties zijn. Wanneer u die signalen hebt gekregen, bent u als minister van Justitie daadwerkelijk beginnen te onderhandelen. Men is toen tot een akkoord gekomen met de eerstelijnsmagistraten, met alle gevolgen vandien. Ik heb dat altijd het domino-effect genoemd. Wanneer men aan de eerstelijnsmagistraten weddeaanpassingen toekent, dan krijgt men als gevolg daarvan nieuwe spanningen met het oog op promoties enzovoort. Dat is onvermijdbaar. Wanneer de rust ietwat teruggekeerd zal zijn, alle organen van Justitie operationeel zijn en alle raden met hun vertegenwoordigers zijn geïnstalleerd, zou het met het oog op de toekomst misschien goed zijn met de actoren van Justitie een nieuwe Ronde Tafelconferentie te organiseren om alle problemen van de magistratuur onder ogen te nemen. We zijn nu verplicht telkens te beantwoorden aan bepaalde sectoriële, als ik het zo mag noemen, concrete vragen.

De tweede bemerking gaat over de vrederechters en politierechters. Er was inderdaad in de eerste plaats een probleem van status, laten we het aldus noemen. De wedden van de vrederechters en politierechters waren voorheen steeds gekoppeld aan die van de substituut-procureurs-generaal en volgden die lijn. Op een bepaald ogenblik hebben ze vastgesteld dat door de herschikking waar zopas sprake van geweest is, ze niet meer aan datzelfde statuut waren gekoppeld. Ze hebben daarop gereageerd. Misschien zijn daar inderdaad wat harde woorden gevallen, maar in ieder geval heeft de regering op een bepaald ogenblik getracht daarop te antwoorden. Doch, ondanks dat de beginwedde – de basiswedde – opgetrokken werd om gelijk te komen met de wedde van de substituut-procureurs-generaal, na vastlegging van de anciënniteitsregels, moeten we vaststellen dat in the long run de betrokkenen door het verlagen van de triënnales geen frank meer werd bezorgd. We weten allemaal dat het aantal vrederechters met minder dan vijftien jaar anciënniteit – ik weet het niet precies; de cijfers zijn genoemd in de commissie – geen 15 of 20 bedraagt.

Natuurlijk krijgt men daarop een reactie. Uiteraard – ik herhaal dat hier publiekelijk; dat was ook de teneur in de commissie – twijfelt niemand aan de inzet noch aan de werkwijze van de vrederechters en politierechters. Het is, gelukkig maar, een deel van de magistratuur dat niet te hard te lijden heeft onder het fenomeen van de gerechtelijke achterstand. Zij hebben met alle middelen die er zijn – soms te weinig – toch de vredegerechten en politierechtbanken laten werken. Er is geenszins sprake van miskenning van hun werk. Dat was overigens ook niet de interpretatie van de commissie. Indien men dat wil vertalen in de verloning wanneer men anderen eveneens een hogere verloning verleent, om andere redenen weliswaar, dan komen er budgettaire problemen naar boven. Collega Van Parys zei dat de minister het benodigde bedrag ongetwijfeld nog in de schuif had als restant van onuitgevoerde rekeningen van dit jaar. Het probleem is dat, wanneer men die regel toepast, het wel eens kan dat men de maatregel het volgend jaar niet zal kunnen betalen met de begroting voor 2003. Het gevolg zou wel eens kunnen zijn dat men

Le statut des juges de paix et de police était initialement lié à celui des substituts du procureur général. Ceci n'est plus le cas depuis le réaménagement, ce qui a entraîné des réactions. Le traitement de début a été aligné sur celui des substituts du procureur général, après fixation des droits en matière d'ancienneté. Des modifications ayant toutefois été apportées au niveau des triennales, ces personnes ne reçoivent pas un franc de plus. Il y a également eu des réactions sur ce plan. Personne ne doute du dévouement et de l'efficacité des juges de paix et de police. Il n'y a d'ailleurs guère de problèmes d'arriéré judiciaire à leur niveau. Les augmentations de salaire entraînent toutefois des problèmes budgétaires. On ne peut cependant modifier le système tous les six mois. A l'issue d'une semaine de réflexion, le ministre de la Justice n'a pas proposé d'autre formule et nous le regrettons. La décision qui est prise à présent ne nous satisfait pas. Le statut des stagiaires judiciaires doit être considéré dans son ensemble. Au stade actuel, nous ne pouvons régler cette matière par voie d'amendement.

A Bruxelles, les juges qui ont obtenu une attestation de bilinguisme doivent être récompensés. Le ministre planche sur l'octroi d'une prime de bilinguisme. Cette dernière ne pourra toutefois être instaurée si les moyens budgétaires nécessaires à cet effet ne sont pas dégagés. Dans l'intervalle, nous ne manquerons pas de rappeler régulièrement au ministre les engagements qu'il a pris en cette matière.

het bedrag terug zou moeten verminderen. Spijtig genoeg is het een systeem dat men niet om de zes maanden kan wijzigen. De minister heeft daarop geantwoord dat hij de mogelijkheid alleszins zou onderzoeken. Daarom hebben we die fameuze week van bezinning ingebouwd en hij heeft ons na de toetsing gemeld dat hij geen andere formule kon voorstellen. We kunnen dat betreuren en, wat mij betreft, betekent dat geenszins een miskennis van het statuut enerzijds en de plaats in de hiërarchie anderzijds. Dat neemt niet weg dat ik niet echt gelukkig ben met de oplossing die nu geboden wordt.

Ik kom nu tot de opmerkingen inzake de gerechtelijke stagiairs. Collega Van Parys en collega Bourgeois hebben het probleem terzake ook aangehaald in commissie en stellen nu opnieuw hun amendement dienaangaande voor. Ik denk dat het statuut in zijn geheel moet worden bekeken. De minister heeft reeds op een bepaald ogenblik initiatieven genomen en na het advies van de Hoge Raad wijselijk geoordeeld dat het in een later ontwerp moet worden geregeld. Hoe dan ook, de gerechtelijke stage, de plaats van de gerechtelijke stagiaires, hun verloning en hun statuut zullen grondig moeten worden bekeken. Ik meen dat zulks niet zonder meer met een amendement in deze fase kan worden geregeld.

Last but not least – en daarin wil ik zeer klaar en duidelijk zijn –, we hebben inderdaad, toen we over de uitbreiding van de toegevoegde rechters in Brussel spraken, de problematiek van de tweetaligheidspremie aangekaart. Ik heb vanop het spreekgestoelte toen gezegd dat er een oplossing moet worden geboden, want men kan niet zomaar het kader van de toegevoegde rechters uitbreiden die niet gehouden zijn aan taalvereisten, zoals opgelegd door de wet voor de rechtbank van Brussel. Dan miskent men de inspanningen van degenen die daadwerkelijk een tweetaligheid kunnen bewijzen en het wettelijk attest hebben gehaald. Het is niet altijd zo eenvoudig, noch voor de Vlamingen, noch voor de Franstaligen, die die inspanning hebben geleverd. Ik kan dat met een gerust gemoed zeggen, want niemand zal, denk ik, twifelen aan mijn tweetaligheid, die trouwens ook door het geijkte attest bewezen is. Dus ik heb alle redenen om mij daarvoor in te spannen.

De minister heeft gezegd dat hij daaraan werkt. Ik zal, zoals ik in commissie heb gezegd, hem het vertrouwen geven om dat tot een goed einde te brengen. Ik meen niet, collega Van Parys, dat door het aanvaarden van het amendement terzake zonder meer, nu in de voorliggende tekst, daaraan ook de budgettaire invulling kan worden gegeven. Ik denk niet dat we zonder meer de tweetaligheidspremie kunnen invoeren wanneer de minister van Justitie dan moet zeggen dat er in de begroting voor 2003, die wij trouwens in de commissie besproken hebben, daar geen ruimte voor is. Ik denk dat men daar werk van moet maken en ik zal de gepaste houding aannemen wanneer het amendement ter stemming komt. Naar mijn gevoel moet dat binnen afzienbare tijd kunnen worden geregeld. Ik zal u daar, samen met anderen waarschijnlijk, geregeld aan herinneren.

De **voorzitter**:

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen

Discussion des articles

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(1911/11)**

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(1911/11)**

Het wetsontwerp telt 9 artikelen.
Le projet de loi compte 9 articles.

Ingediende amendementen:
Amendements déposés:

Art. 2bis (n)

- 28: Tony Van Parys c.s. **(1911/8)**

Art. 3

- 26: Tony Van Parys c.s. **(1911/8)**

Art. 4

- 9: Tony Van Parys c.s. **(1911/2)**

- 27: Tony Van Parys c.s. **(1911/8)**

Art. 6

- 24: Tony Van Parys c.s. **(1911/8)**

Art. 7bis (n)

- 17: Tony Van Parys c.s. **(1911/4)**

Artikel 1, geen bezwaar, geen amendement, aangenomen.

Artikel 2, geen bezwaar, geen amendement, aangenomen.

Er is amendement nr. 28 tot invoeging van een artikel 2bis van de heren Van Parys en Verherstraeten.

14.22 Tony Van Parys (CD&V): Ik wil dat amendement graag toelichten, voorzitter. Het beoogt de invoeging van het artikel 2bis om, naast de wedden van de magistraten, het financieel en sociaal statuut van de toekomstige magistraten te verbeteren. We hebben daarom een formule uitgewerkt die tegemoetkomt aan de verlangens van de gerechtelijke stagiairs. We hebben dat amendement ook samen met collega Bourgeois en collega Schauvliege ingediend. Ik zou erop willen aandringen dat men dus niet alleen de moeite doet voor de magistraten die op het ogenblik zetelen, maar ook voor de toekomstige magistraten. Wat baat het om een incentive te geven aan degenen die zetelen, als we die incentive niet geven aan degenen die kiezen voor de magistratuur? Het zou werkelijk onzinnig zijn om de lijn niet door te trekken naar degenen waarvoor het eigenlijk precies moet dienen. Als we jonge, bekwame juristen willen aantrekken, dan moeten we het precies doen in de eerste fase van de loopbaan en dat is de gerechtelijke stage.

Er is wat mij betreft geen enkele reden om het initiatief uit te stellen tot na de hervorming van de stage. Dat heeft geen enkele zin. Men moet het nu doen. Ik zeg nu, omdat er geen moment meer komt, althans niet in deze legislatuur, waarop de regering bereid zal zijn om te investeren in de magistratuur. Zij heeft enorme investeringen gedaan in de politie, bijna exuberant. Doch ten aanzien van de jonge toekomstige magistraten zou zij die elementaire inspanning niet leveren! Dat zou werkelijk onverantwoord zijn en bovendien een heel negatief signaal geven aan de gerechtelijke stagiairs.

14.22 Tony Van Parys (CD&V): Mon amendement n° 28 tend à l'insertion d'un article 2 bis en vue de régler également, outre le traitement des magistrats actuels, le statut financier et fiscal des stagiaires judiciaires. Ceux-ci sont en effet les magistrats de demain. Nous devons mettre en place des incitants afin d'encourager des juristes jeunes et compétents à opter pour le siège à l'issue de leur stage. Ces mesures - qui constituent un investissement élémentaire dans la magistrature, sans commune mesure avec les investissements réalisés dans la police - ne peuvent se faire attendre jusqu'à la réforme du stage judiciaire.

Ik ben ervan overtuigd dat het een heel redelijk amendement is, dat alleen maar overeenstemt met een evidente appreciatie voor de gerechtelijke stagiairs.

14.23 Fred Erdman (SP.A): Mijnheer de voorzitter, ik zou even toch de heer Van Parys, die daar zeer goede ervaringen, of in ieder geval ervaring mee heeft, erop willen wijzen dat wij op het terrein nooit zullen concurreren met de wedden die worden aangeboden aan jonge juristen die effectief door de stage gevormd zijn en die weggeplukt worden. Ik betwist in genen dele zijn bekommernis en zijn benadering. Daarmee gaat men evenwel niet noodzakelijkerwijze het probleem oplossen. Bij vele van die jonge juristen is er nog de inzet. Ik weet wel dat men voor sommigen de inzet niet gelijk mag stellen aan bepaalde verloning. Anderzijds is hier toch het verschil te maken, denk ik.

14.23 Fred Erdman (SP.A): Nous ne pourrons jamais concurrencer les offres alléchantes qui débauchent les jeunes juristes à l'issue de leur stage.

De **voorzitter:** Mijnheer de minister, u hebt het woord in verband met het amendement.

14.24 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, ik neem toch aan dat ik straks nog kan spreken, want er werd een aantal vragen gesteld. Er is dus voor mij geen probleem, maar ik wil toch wel het volgende zeggen over de gerechtelijke stage.

14.24 Marc Verwilghen, ministre: Le stage judiciaire existe depuis les années septante et a été réformé dans les années nonante, parallèlement à la définition du statut. On me demande à présent d'étendre aux stagiaires judiciaires l'augmentation de traitement accordée aux magistrats. Une telle mesure aurait parfaitement pu être prise à l'époque. Par ailleurs, il convient également de prendre en compte la loi de réparation relative au Conseil supérieur de la justice.

De gerechtelijke stage bestaat sedert de jaren zeventig. Ze werd hervormd in de jaren negentig en toen heeft men het statuut van de gerechtelijke stagiair bepaald. Nu vraagt men dat in een handomdraai naar aanleiding van een weddeverhoging die men beoogt voor de magistraten van de rechtbank van eerste aanleg – ik zal dat straks rustig in mijn toelichting weergeven – wordt opgelost wat eigenlijk in de jaren zeventig en begin van de jaren negentig opgelost had moeten zijn. Men heeft daar twaalf jaar de tijd voor gehad om dat te doen. Nu er een verhoging komt van de eerste lijn, zegt men dat die nu plots ook aan de gerechtelijke stagiairs moet worden toegekend, goed wetende dat men ondertussen – daar zijn engagementen voor genomen – in de reparatiewet op de Hoge Raad voor de Justitie juist aan die gerechtelijke stage tegemoetkomt. Dus ik vind dat een erg gemakkelijke manier van doen die eigenlijk buiten elke realiteit staat. Ik kan nog aannemen dat men dat afstandelijk bekijkt, maar voor iemand die in de positie geweest is die de mijne geweest is, is dat een beetje gemakkelijk.

De **voorzitter:** Ik houd het amendement aan.

Op artikel 3 is er het amendement nr. 26 van de heren Van Parys en Verherstraeten. U hebt het woord, mijnheer Van Parys.

14.25 Tony Van Parys (CD&V): Voorzitter, het amendement nummer 26 wil het voorgestelde artikel 355 wijzigen. Met het amendement beogen we de arrondissementen van tweede klasse af te schaffen, zodat op die manier het pecuniaire statuut van alle korpsoversten van de rechtbanken van eerste aanleg, de arbeidsrechtbanken en de rechtbanken van koophandel wordt gelijkgeschakeld. Ik denk dat er geen objectieve reden bestaat om de indeling in klassen te handhaven en dat op die wijze de gelijkshakeling van de verschillende korpsoversten een feit kan worden, wat overeenstemt met de verantwoordelijkheden die elkeen heeft. Ook dat is de logica van de dingen en ik ben ervan overtuigd

14.25 Tony Van Parys (CD&V): L'amendement n° 26 tend à modifier l'article 355 du Code judiciaire. Nous souhaitons supprimer les arrondissements judiciaires de seconde classe et aligner le statut pécuniaire des chefs de corps de première instance, des tribunaux du travail et des tribunaux de commerce.

dat degenen die in de materie werken en leven en ze kennen, zullen inzien dat het amendement alleen maar kan worden goedgekeurd.

De **voorzitter**: Ik houd het amendement en het artikel aan.

Ik kom dan bij amendement nummer 9 op artikel 4 van de collega's Van Parys en Verherstraeten. U hebt het woord, mijnheer Van Parys.

14.26 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het amendement heeft precies betrekking op het tweetaligheidsgetuigschrift, waarbij wij verzoeken om de concretisering van het engagement van de minister van Justitie, met name de invoering van de tweetaligheidspremie. De voorzitter van de commissie voor de Justitie heeft zopas verklaard het hiermee eens, ten eerste omdat het gerechtvaardigd is en ten tweede, omdat de minister van Justitie zich daartoe geëngageerd heeft. Ik begrijp evenwel zijn redenering niet toen hij zei dat het geen zin heeft het amendement goed te keuren, aangezien zulks niet de garantie biedt dat de minister van Justitie daarvoor over de nodige middelen zal beschikken.

Mijnheer de voorzitter van de kamercommissie voor de Justitie, wij kunnen er wel van uitgaan dat, als het Parlement een ontwerp, een wet, een amendement of een artikel aanneemt dat voorziet in een tweetaligheidspremie, de minister uiteraard eraan gehouden is daarvoor de nodige fondsen te vinden en daarvoor de goedkeuring moet zien te krijgen van de andere regeringsleden en zeker van de minister van Begroting.

Wij kunnen thans slechts een houding aannemen. Inderdaad, iedereen is het erover eens dat de tweetaligheidspremie er moet komen. Wie in Brussel de beide landstalen spreekt, moet worden aangemoedigd. Het mag niet omgekeerd zijn, met name dat degenen die slechts een taal spreken, de premie krijgen. De enige houding die wij terzake kunnen aannemen, is de regering dwingen om haar engagementen na te komen. Bijgevolg vraag ik uitdrukkelijk aan alle leden om het amendement terzake goed te keuren. Het gaat hier om een engagement van de regering, waarover wij het allen eens zijn. Bovendien voldoet het aan de fundamentele eis dat de rechtzoekende in Brussel met magistraten wordt geconfronteerd die de beide landstalen spreken.

Ik verzoek u nogmaals zeer uitdrukkelijk het amendement goed te keuren. Uit de verklaring van de voorzitter van de commissie voor de Justitie meen ik te hebben begrepen dat hij het hiermee volkomen eens is en minstens reeds heeft toegezegd het amendement niet te verwerpen.

14.27 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wens het amendement met kracht te steunen.

Inderdaad, in Brussel is het zo dat het overgrote deel van degenen die de moed hadden om het examen met betrekking tot de andere landstaal af te leggen, Nederlandstaligen zijn. Zij leveren veel meer inspanningen dan de Franstaligen, maar het zijn precies de eentaligen die worden beloond en dat kan zo niet langer.

14.26 Tony Van Parys (CD&V): L'amendement n° 9 tend à l'instauration d'une prime de bilinguisme et, par conséquent, à la concrétisation d'un engagement contracté par le ministre. Le président de la commission de la Justice a marqué son accord de principe sur cette mesure mais en demande le report jusqu'à ce que les budgets nécessaires à cet effet soient disponibles. Voilà une attitude qui ne témoigne guère de logique. L'adoption par le Parlement de ces primes de bilinguisme contraindrait le ministre à trouver les fonds nécessaires.

Je vous fais observer que le président de la commission a acquiescé au non-rejet de cet amendement. J'insiste pour que celui-ci soit adopté: les justiciables ont le droit d'avoir affaire à des magistrats s'exprimant dans les deux langues.

14.27 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Nous soutenons cet amendement. La majorité des magistrats qui ont présenté cet examen sont néerlandophones. Or, ce sont les unilingues qui sont récompensés. Je suis toutefois convaincu qu'aucune modification budgétaire n'interviendra encore

Er werd in het vooruitzicht gesteld dat de tweetaligheidspremie er zou komen via een wetsontwerp. De begrotingsbespreking is net achter de rug en die extra premie is niet opgenomen in de begroting 2003. Ik vrees dat er in de loop van 2003 nooit een begrotingswijziging zal komen gezien de overschatting van de inkomsten en gezien de verkiezingsallure van de begroting. Ik meen evenmin dat men in 2003 nog werk zal maken van de realisatie van de zogenoemde tweetaligheidspremie.

cette année.

Misschien zal de regering het ontwerp nog wel indienen, maar ik vrees dat het pas van kracht zal worden in 2004, wat uiteraard veel te laat zou zijn.

14.28 Fred Erdman (SP.A): Mijnheer de voorzitter, tenzij ik mij vergis is de tweetaligheidspremie de septimo van het amendement nummer 9 van de heer Van Parys.

14.28 Fred Erdman (SP.A): Je demande un vote séparé sur le point 7 de l'amendement 9 qui concerne les primes.

Welnu, mijnheer de voorzitter, mag ik u vragen, zodra het amendement nummer 9 ter stemming wordt gebracht, een afzonderlijke stemming te houden over de septimo?

De **voorzitter:** Ik zal de zaken even nakijken, mijnheer Erdman. U spreekt dus over het amendement nummer 9.

14.29 Fred Erdman (SP.A): Inderdaad, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter:** De septimo gaat over een weddebijslag.

14.30 Fred Erdman (SP.A): Inderdaad, en ik verzoek u daarover afzonderlijke te laten stemmen.

14.31 Geert Bourgeois (VU&ID): Heren voorzitters, ik kan het niet nalaten nogmaals te interveniëren wat deze aangelegenheid betreft.

14.31 Geert Bourgeois (VU&ID): A l'occasion des discussions approfondies que nous avons consacrées à la désignation de juges unilingues à Bruxelles, M. Erdman a posé une série de conditions, dont l'instauration d'une prime de bilinguisme. Il demande à présent un vote séparé. S'exprime-t-il en son nom personnel ou s'agit-il d'un signal que souhaite donner le SP.A?

Wij hebben zware discussies gevoerd naar aanleiding van het ontwerp op de toegevoegde rechters. Ik heb toen gezegd dat ik de houding van commissievoorzitter Erdman waardeerde, want ik wist dat hij niet met zijn hart bij die regeling was. Op dat punt heeft hij al herhaaldelijk getoond dat hij als Vlaamse socialist bepaalde Vlaamse reflexen heeft.

La thèse selon laquelle cet amendement ne peut être adopté en l'absence du budget nécessaire à la mise en œuvre de la mesure qu'il instaure est totalement erronée. Dans le cadre du débat budgétaire qui est en cours, nous pouvons parfaitement modifier le budget.

Mijnheer Erdman, u stelde toen een aantal voorwaarden die moesten worden vervuld en een ervan was precies de invoering van de tweetaligheidspremie. Vanuit uw visie en trouwens vanuit een visie op het algemeen belang kan ik dat onderschrijven, zij het dat het voor mij geen afdoende reden was om het ontwerp over de eentalige toegevoegde rechters goed te keuren.

Dit is het moment van de waarheid. Ik begrijp dat u vraagt om een gesplitste stemming. U zal wellicht een signaal geven, maar ik hoop dat de volledige SP.A-fractie daarachter staat en dat het niet de houding is van een eenzaat in het Parlement, hoezeer gewaardeerd en achtingsvol hij ook moge zijn. Ik hoop dat het een signaal wordt vanwege de volledige fractie.

Pouvez-vous nous garantir que le projet de loi sera déposé sous la présente législature et que les

Vervolgens ben ik het niet eens met uw stelling dat het niet voldoende is om het amendement goed te keuren, omdat daarmee

de middelen nog niet ter beschikking staan. De heer Van Parys heeft hierop reeds gereageerd en ik voeg daaraan het volgende toe. Wij zijn uitgerekend nu bezig met de begroting. Uiteraard kunnen wij gezamenlijk de begroting inzake Justitie amenderen. Indien het de wil is van het Parlement om een tweetaligheidpremie in te voeren, wat belet ons dan om de begroting aan te passen?

moyens budgétaires nécessaires à sa mise en œuvre seront dégagés?

Naar ik hoor, mijnheer Erdman, behoudt u op het punt het vertrouwen in de minister. Dat lijkt mij een logische houding te zijn van een lid van de meerderheid, anders zou er zich een majeur incident voordoen. De vraag is evenwel welke garanties er terzake worden geboden. Tijdens de parlementaire voorbereiding van het ontwerp, zei de minister hier dat hij het punt zou opnemen in een afzonderlijk ontwerp. Momenteel werken wij aan de begroting 2003. Binnenkort zijn er verkiezingen. Wij horen en zien een eerste minister die verkondigt dat hij niet zal moeten bijsturen, dat er geen begrotingscontrole zal gebeuren voor de verkiezingen en dat hij op rozen zit gezien de groei van 2,1%. De vraag is evenwel welke garantie er bestaat dat zo'n ontwerp nog van kracht zal worden tijdens deze regeerperiode en of de volledige meerderheid erachter staat. Welke garanties bestaan er bovendien dat het ontwerp budgettair wordt vertaald?

14.32 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik heb in de Kamer inderdaad gezegd dat omtrent de tweetaligheidpremie een initiatief zou worden genomen in de vorm van een wetsontwerp.

14.32 **Marc Verwilghen**, ministre: J'ai en effet annoncé un projet de loi concernant la prime linguistique. Le texte est prêt: il instaure une prime linguistique pour les magistrats contraints au bilinguisme en vertu de la loi et ce, en fonction du niveau de bilinguisme. Je demanderai l'approbation du gouvernement à ce sujet.

Dat initiatief is wat mij betreft rond, in die zin dat ik een tekst heb klaargemaakt waarin wordt voorzien in de uitkering van een taalpremie aan magistraten, die de wettelijke verplichting hebben om tweetalig te zijn. Om een incentive te geven om daartoe over te gaan weet u dat ingevolge de opsplitsing van het taalexamen – dat op twee niveaus gebeurt – er ook een regeling op twee niveaus moet worden uitgewerkt. Het spreekt voor zich dat degene die een grondige kennis heeft van de andere taal, uiteraard een belangrijkere premie moet krijgen dan degene die niet zo'n grondige kennis aantoonst. Voor mij is het werk klaar en ik zal het ontwerp voorleggen aan mijn collega's in de regering om hun goedkeuring te vragen.

De **voorzitter**: Ik houd het amendement aan en ik zal later op de avond laten overgaan tot een afzonderlijke stemming.

Mijnheer Van Parys, u had ook nog het subamendement nummer 27 op artikel 4 ingediend, ertoe strekkend het artikel aan te vullen met een derde punt.

14.33 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, dat amendement beoogt de halvering af te schaffen van het maximumbedrag van de weekend- en nachtpremies voor de eerste substituut-procureurs des Konings. De halvering heeft trouwens geen reden tot bestaan, aangezien de vergoedingen werden ingegeven als vergoeding voor uitzonderlijke prestaties die ook na vierentwintig jaar anciënniteit eenzelfde inspanning als voorheen blijven vragen. Als jurist begrijpt u wellicht onmiddellijk waarover het gaat en ik ben ervan overtuigd dat u gevoelig zult zijn voor het amendement, waarvan de inhoud bijna evident is, mijnheer de minister.

14.33 **Tony Van Parys** (CD&V): Le sous-amendement n° 27 tend à supprimer la réduction de moitié du montant maximum pour les gardes de nuit assurées par les premiers substitués. En effet, l'effort fourni est identique.

De **voorzitter**: Ad hominem.

14.34 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, die aangelegenheid werd reeds uitvoerig besproken in de commissie en ik verwijs naar de argumenten die ik toen aanwendde om het amendement te verwerpen.

14.34 **Marc Verwilghen**, ministre: Je vous renvoie aux arguments que j'ai exposés en commission pour justifier le rejet de cet amendement.

De **voorzitter**: Er werd geen amendement ingediend op artikel 5. Artikel 5 is aangenomen.

Op artikel 6 werd het amendement nummer 24 ingediend door de heren Van Parys en Bourgeois en mevrouw Schauvliege.

14.35 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het amendement, dat ik heb ingediend samen met de heer Bourgeois en mevrouw Schauvliege, moet recht laten wedervaren aan de vrederechters en de politierechters.

14.35 **Tony Van Parys** (CD&V): Par l'amendement n° 24, mes collègues, M. Bourgeois et Mme Schauvliege, et moi-même voulons nous assurer que les juges de paix et les juges de police bénéficient d'un traitement équitable. Nous voulons leur garantir une augmentation de traitement similaire à celle accordée aux autres juges de première ligne.

Het werd, ten eerste, toegezegd. Ten tweede betekent het het behoud van de gelijkschakeling met de substituut-procureurs-generaal en het is, ten derde, de vertaling van de evidente waardering voor die eerstelijnsrechters, die wij allemaal waarderen en appreciëren. Wij vragen uitdrukkelijk dat te willen omzetten in een gelijkaardige weddeverhoging zoals voor de andere eerstelijnsmagistraten. Er is geen enkele reden om dat niet te doen. Wij moeten met volle overtuiging ingaan op de gerechtvaardigde eisen en verzuchtingen van de vrederechters en de politierechters.

14.36 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik zal antwoorden in mijn algemene interventie.

14.36 **Marc Verwilghen**, ministre: Je répondrai à cette intervention dans un instant.

De **voorzitter**: De heer Van Parys heeft ook nog het amendement nummer 17 ingediend tot invoering van een nieuw artikel 7bis. Dat is meteen het laatste amendement van de heer Van Parys.

14.37 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, dat is het amendement waarover de heer Bourgeois het daarnet had, met name in verband met het wetenschappelijk onderzoek.

14.37 **Tony Van Parys** (CD&V): L'amendement n° 17 tend à insérer un nouvel article 7bis permettant de tenir compte des années de recherche scientifique dans le calcul de l'ancienneté. Le ministre avait laissé entendre qu'il était prêt à prendre une telle mesure, mais le projet de loi ne nous offre aucune garantie à cet égard.

Dat amendement hebben we opnieuw ingediend, omdat wij van oordeel zijn dat op basis van de huidige teksten de jaren van wetenschappelijk onderzoek niet in aanmerking komen voor de anciënniteit. Alle commissieleden waren het erover eens dat zulks niet verantwoord is. De minister van Justitie was hiervoor gevoelig, maar momenteel hebben wij geen garantie en ik meen dat wij de garantie best inbouwen door op het wetsontwerp een amendement goed te keuren dat de jaren wetenschappelijk onderzoek als jaren juridische ervaring erkent. Er is geen enkele reden om de jaren onderwijs en de jaren aan de balie te erkennen, maar niet de jaren dat aan wetenschappelijk onderzoek werd gedaan.

14.38 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, aangezien het een concrete opmerking is met betrekking tot een amendement, bevestig ik wat ik zei tijdens het debat in de commissie voor de Justitie, te weten dat de valorisatie van de ervaring van assistenten en vorsers – voor zover ze voltijds werkten, want dat is de conditio sine qua non – wordt geregeld door het statuut van de ambtenaren van Justitie en dat hiervan perfect gebruik kan worden gemaakt.

14.38 **Marc Verwilghen**, ministre: C'est le statut des fonctionnaires du SPF Justice qui règle la validation de l'expérience des assistants à temps plein et des chercheurs.

De **voorzitter**: Er werden geen amendementen ingediend op artikel 8. Artikel 8 wordt aangenomen.

Op artikel 7 werd er evenmin een amendement ingediend.

Er werd wel een amendement ingediend ertoe strekkend een nieuw artikel 7bis te creëren. Dat was het amendement nummer 17 van de heer Van Parys.

Er werden geen amendementen ingediend op artikel 9.

Regeling van de werkzaamheden ***Ordre des travaux***

Om praktische redenen stel ik volgende werkwijze voor.

Afin de permettre au ministre de la Défense nationale de se libérer et pour d'autres raisons encore, je souhaiterais savoir qui interviendra dans le cadre du projet suivant. Mme Minne est rapporteur et Mme Pelzer souhaite faire une brève intervention. Je vous pose cette question pour savoir quand je peux clôturer la séance de l'après-midi.

14.39 Mirella Minne (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, je me référerai au rapport écrit.

Le **président**: Je demande donc au ministre de la Justice quelle sera l'ampleur de son intervention.

14.40 Marc Verwilghen, ministre: Elle sera de maximum dix minutes.

Le **président**: Après l'intervention du ministre de la Justice, je vais passer à l'examen du projet relatif à la Défense nationale. Ensuite, je clôturerai la séance de l'après-midi. Après une interruption d'environ trois quarts d'heure, nous entamerons la séance du soir. Si tout va bien, les votes auront lieu vers 20 heures 15.

14.41 Mirella Minne (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, comptez-vous interrompre la séance après l'intervention de M. le ministre ou après celle de Mme Pelzer?

Le **président**: Je veux permettre au ministre de la Défense nationale de se libérer. Si l'intervention de Mme Pelzer est courte, vous serez libérés vers 18 heures 45.

Bespreking van de artikelen (voortzetting) ***Discussion des articles (continuation)***

14.42 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn betoog zal kort zijn en bestaat uit drie punten.

Ten eerste, de taak van de magistraat bestaat erin recht te spreken. Daarin verschilt het ambt dat de magistraten vervullen niet naar gelang van het niveau waarop zij functioneren. Of zij vrederechter of politierechter zijn, rechter bij de rechtbank van eerste aanleg, bij de rechtbank van koophandel of bij de arbeidsrechtbank, of raadsheer op het niveau van het hof van beroep of van het hof van cassatie, in elk van de gevallen moeten zij dezelfde taak volbrengen. Dat is zodanig waar dat ik even wil verwijzen naar het Octopusakkoord.

Je cite cet accord Octopus: "Le statut du magistrat doit être repensé et rendu plus attrayant. Il convient de donner la préférence à

14.42 Minister Marc Verwilghen: Les magistrats sont chargés de dire le droit. Cette mission ne diffère pas en fonction du niveau. Je vous renvoie aux accords Octopus.

l'engagement de personnes très qualifiées et stimulées par un statut répondant mieux aux responsabilités des magistrats. Concrètement, cela implique notamment l'introduction de la carrière plane. Le principe de la carrière plane est directement lié au caractère temporaire du mandat". Cela veut dire qu'on se focalise déjà sur ce point, surtout au tribunal de première instance.

Dat is normaal, mijnheer de voorzitter, omdat wij eigenlijk een dubbele keuze wilden maken. Wij wilden kwalitatief hoogstaande eerstelijnsrechtspraak. Dat betekent dat wij niet wensen dat mensen de vlucht nemen uit de rechtbanken van eerste aanleg of uit de parketten van eerste aanleg naar het niveau van hoger beroep en, vervolgens, dat wij willen vermijden dat de eerste aanleg als een soort van opwarmingsronde moet dienen voor het ernstige werk dat op niveau van het hoger beroep zou moeten worden uitgevoerd.

Vandaar dat de regering een belangrijke financiële inspanning leverde van meer dan een vierde van een miljard. Die financiële inspanning werd ingeschreven in het huidige wetsontwerp. Vanzelfsprekend was het de bedoeling de rechters van de rechtbanken van eerste aanleg en de parketmagistraten te viseren. De reden hiervoor was dat wij een belangrijk spanningsveld bij de rechterlijke macht vaststelden, dat moeilijk uitlegbaar is, met name tussen vrederechters en politierechters waarvan de inkomens bijna een derde hoger liggen dan de inkomens van de rechters bij de rechtbank van eerste aanleg of van de parketmagistraten.

Dat is de reden waarom wij een inhaalbeweging uitvoerden, conform de bepalingen van het Octopusakkoord, die ik daarnet voorlas. Wij hebben dus een aantal spanningen weggenomen. De eerste spanning is die tussen de substituut-procureur-generaal en de raadsheer. Het zijn twee basisambten op het niveau van hoger beroep en het leek ons noodzakelijk een gezamenlijke inspanning te leveren.

Waarover men vandaag evenwel zedig zwijgt, is de wedde die wordt toegekend aan de toegevoegde vrederechter en aan de toegevoegde rechter bij de politierechtbank. Een spectaculair verschil wordt vastgesteld tussen de wedde van de politierechters en vrederechters. Ook dat wordt weggewerkt.

Voor een aantal basiscategorieën werd de wedde opgetrokken. Dat is voornamelijk voor de ondervoorzitter en de eerste substituut, voor de rechter bij de rechtbank van eerste aanleg en de substituut bij de parketten van eerste aanleg.

Bovendien werd voor alle magistraten aan het einde van de loopbaan een lineaire verhoging toegestaan van 4%.

Pour la plupart des magistrats, 4% correspondent à une augmentation de revenu de 120.000 francs belges par an, soit 10.000 francs par mois. Ceci vous donne une idée de l'effort consenti par le gouvernement.

Het derde punt betreft de vrederechters. Ik hoorde hier herhaaldelijk

Nous étions confrontés à un double choix. D'une part, nous voulions assurer un haut niveau qualitatif pour les magistrats de première ligne et, d'autre part, nous tenions à éviter que la première instance ne devienne une sorte de tour de chauffe avant le niveau supérieur. A cette fin, le gouvernement a consenti un effort de plus d'un quart de milliard.

L'écart est important avec les juges de paix et de police. Leur traitement dépasse de près d'un tiers celui des juges de première instance. Cet écart a été en partie réduit. Tous les magistrats se verront octroyer une augmentation linéaire de 4 pour cent en fin de carrière.

Voor de meeste magistraten stemt 4 procent overeen met een inkomstenverhoging van 120.000 Belgische frank per jaar, of 10.000 frank per maand. Dit geeft u een idee van de inspanning die werd geleverd door de regering.

D'aucuns estiment que les

ervoor pleiten dat politierechters en vrederechters eigenlijk mee zouden moeten worden opgewaardeerd zoals de rechtbank van eerste aanleg wordt opgewaardeerd. Dat was echter niet het voorwerp van de inspanning van de regering, niet omdat zij geen vertrouwen heeft in de vrederechter, noch omdat zij hem niet belangrijk vindt, integendeel. Wij hebben inspanningen geleverd – en de betrokkenen hebben dat onderstreept in de hoorzitting die met hen werd gehouden. Er vond een algemene vergadering plaats met de betrokkenen en er werd overleg gepleegd met de vrederechters en de politierechters.

Men mag vooral niet vergeten dat zij als enige eerstelijnsrechters hun eigen korps vormen als het ware en meteen ook hun eigen baas zijn.

Historisch is te verklaren waarom vrederechters gelijkgeschakeld zijn met substituut-procureurs-generaal. Dat er iets onwezenlijks is aan de houding uit het verleden, dat konden wij lezen in het advies van de Hoge Raad voor de Justitie, waarin duidelijk wordt aangetoond dat een vereenvoudiging van de weddenscalen raadzaam is.

Er zouden nog drie weddenscalen zijn per basisfunctie, per adjunct-mandaatfunctie of per titularis-korpsmandaat. Daar situeert men de vrederechter, de toegevoegde vrederechter en de politierechter die op het adjunct-mandaat van de eerste aanleg wordt gearceerd. Het is in die context dat wij hebben gewerkt. Ik stel vast dat dezelfde Hoge Raad voor de Justitie met betrekking tot de voorgelegde, oorspronkelijke tekst – u weet dat we bij amendering nog een verbetering hebben aangebracht – de herwaardering van de wedden gunstig heeft geadviseerd. Ik vind het dan ook bijzonder gemakkelijk, mijnheer de voorzitter, wanneer men mij vandaag komt vertellen dat we voor de vrederechters en politierechters, nadat hun bevoegdheden *ratione materiae* *ratione loci* werden uitgebreid door vroegere hervormingen en voorlopige maatregelen die hen zijn toegekend – denken we maar aan het consumentenkrediet, de verhoging van eerste en laatste aanleg en van het bedrag van hun bevoegdheid *ratione summae* –, nadat de politierechter tot een heuse verkeersrechter is omgevormd, voor wie nu een verhoging van 4% weliswaar op het einde van de loopbaan – maar dat is toch voor meer dan de helft het geval – wordt toegekend, een grotere inspanning moeten leveren.

Mijn antwoord daarop is – en dat zullen ook mijn slotwoorden zijn –: als men het werkelijk zo gemeend had, dan had men die inspanningen moeten leveren op het moment dat de bevoegdheden werden uitgebreid. In de twaalf jaar voorafgaand aan deze legislatuur, had men daarvoor meer dan tijd.

Président: Robert Denis, vice-président.

Voorzitter: Robert Denis, ondervoorzitter.

De voorzitter:

De stemming over de amendementen en artikelen wordt aangehouden.

Le vote sur les amendements et les articles est réservé.

De artikelen 1 en 2, 5 en 7 tot 9, alsmede de bijlage, worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 et 2, 5 et 7 à 9, ainsi que l'annexe, sont adoptés article par article.

traitements des juges de paix et des juges de police devraient également être revalorisés. Ce n'était pas là l'objectif du gouvernement.

L'alignement des salaires sur ceux des substituts du procureur général est une donnée historique. A la suite de la simplification, il ne restera plus que trois catégories. Le Conseil supérieur de la Justice a rendu un avis positif à propos du projet initial.

Les compétences des juges de paix et de police ont été élargies. On nous demande à présent un effort supplémentaire. Cette demande aurait dû nous être adressée au moment de l'élargissement des compétences. Il s'est écoulé suffisamment de temps depuis lors.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen en artikelen en over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements et les articles réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

15 Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (2044/1 en 2)

- Wetsontwerp tot wijziging van artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (2045/1 en 2)

- Wetsvoorstel van de heer Vincent Decroly, de dames Martine Dardenne, Claudine Drion, Kristien Grauwels, Géraldine Pelzer-Salandra, de heer Jef Tavernier en mevrouw Leen Laenens tot instelling van een status van tijdelijke bescherming ter aanvulling van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (708/1)

- Wetsvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet en de heren Jacques Lefevre en Jean-Jacques Viseur tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de procedure tot verlening van de status van vluchteling te hervormen en een status van tijdelijk beschermde in te stellen (1825/1)

- Wetvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet en de heren Jacques Lefevre en Jean-Jacques Viseur tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de procedure tot verlening van de status van vluchteling te hervormen (1826/1)

15 Projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (2044/1 et 2)

- Projet de loi modifiant l'article 71 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (2045/1 et 2)

- Proposition de loi de M. Vincent Decroly, Mmes Martine Dardenne, Claudine Drion, Kristien Grauwels, Géraldine Pelzer-Salandra, M. Jef Tavernier et Mme Leen Laenens créant un statut de protection temporaire complémentaire à la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés et modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (708/1)

- Proposition de loi de Mme Joëlle Milquet et MM. Jacques Lefevre et Jean-Jacques Viseur modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de réformer la procédure d'octroi du statut du réfugié et de créer un statut de protection temporaire (1825/1)

- Proposition de loi de Mme Joëlle Milquet et MM. Jacques Lefevre et Jean-Jacques Viseur modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de réformer la procédure d'octroi du statut de réfugié (1826/1)

Ik stel u voor een enkele bespreking aan deze twee wetsontwerpen te wijden. (*Instemming*)

Je vous propose de consacrer une seule discussion à ces deux projets de loi. (*Assentiment*)

Algemene bespreking

Discussion générale

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

15.01 **Géraldine Pelzer-Salandra**, rapporteur: Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, le projet de loi qui nous est soumis aujourd'hui a pour objectif d'introduire dans la loi de 1980 sur l'accès au territoire et au séjour des étrangers, la possibilité d'octroyer un régime de protection temporaire destiné aux personnes déplacées à la suite d'événements intervenus dans leur pays

15.01 **Géraldine Pelzer-Salandra**, rapporteur: Dat ontwerp strekt ertoe in de wet van 15 december 1980 de mogelijkheid in te bouwen van een tijdelijke beschermingsregeling voor

d'origine et qui pourraient arriver massivement dans notre pays.

Ce projet vise la transposition de la directive européenne du 20 juillet 2001 concernant la norme minimale pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif des personnes déportées et des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les différents Etats membres pour accueillir ces personnes.

La procédure de protection temporaire a déjà été utilisée à plusieurs reprises en Belgique, notamment vis-à-vis de ressortissants rwandais ou vis-à-vis de ressortissants de l'ex république de Yougoslavie.

La mise en place d'un système européen à ce sujet nécessite de lui donner un statut légal dans chaque Etat membre et d'en fixer les aspects pour l'avenir. Il ne s'agit pas ici de mettre en place une troisième forme de protection à côté du statut de réfugié basé sur la Convention de Genève et sur la protection subsidiaire. Il s'agit pour les Etats membres de se doter d'un outil qui permette au système d'asile européen de fonctionner et qui vise un équilibre sur une base d'efforts de solidarité, mais il s'agit aussi de garantir l'intégrité de la Convention de Genève.

La transposition de la directive prévoit donc la mise en œuvre de la protection temporaire. Elle est définie comme une mesure à caractère exceptionnel assurant, en cas d'afflux massif ou d'afflux massif imminent, une protection immédiate mais temporaire, notamment si le système d'asile risque de ne pouvoir traiter les demandes comme elles méritent de l'être, ce dans l'intérêt des réfugiés.

Les personnes visées sont les ressortissants de pays tiers, qui ont dû quitter leur région ou pays d'origine ou qui ont été appelées à quitter leur pays à l'appel d'organisations internationales et pour qui le retour dans le pays d'origine ne peut être assuré dans des conditions de sécurité suffisantes. Ces personnes pourraient relever de l'article 1.1 de la Convention de Genève ou d'autres instruments internationaux ou nationaux de protection internationale s'appliquant aux personnes ayant fui des zones ou ayant été victimes de violation généralisée ou systématique des droits de l'homme.

Le système de la directive prévoit la mise en œuvre de la protection temporaire européenne. Cette décision devra être adoptée à la majorité qualifiée. Elle définira une description du groupe bénéficiaire de la mesure, le début de l'entrée en vigueur de celle-ci et les capacités déterminées par chacun des Etats membres. Cette protection a une durée limitée à trois ans maximum. C'est une décision du Conseil qui peut, par ailleurs, y mettre fin à tout moment.

Les obligations des Etats membres vis-à-vis des bénéficiaires sont, bien entendu, d'accorder des facilités pour accorder les visas et les droits de séjour, d'accorder l'accessibilité à une activité salariée, de garantir l'accès au logement ou l'aide sociale nécessaire, le droit au regroupement familial et enfin, l'accès des mineurs au système éducatif ainsi qu'un système de tutelle garantissant une protection juridique pour les mineurs non accompagnés.

La directive prévoit également que les Etats peuvent décider une impossibilité de cumul entre statut temporaire et statut de demandeur

ontheemden die ten gevolge van gebeurtenissen die in hun land van oorsprong hebben plaatsgevonden, massaal naar ons land zouden kunnen toestromen. Die nieuwe regeling vloeit voort uit de goedkeuring door de Raad van de Europese Unie van een richtlijn 2001/55/EG betreffende minimale normen voor een tijdelijke bescherming van ontheemden en de coördinatie van de inspanningen van de lidstaten op het stuk van de opvang.

Die procedure werd in België al toegepast voor onderdanen van het voormalige Joegoslavië en van Rwanda. De instelling van een Europese regeling verplicht ons land ertoe een wettelijk statuut voor die bescherming uit te werken.

Het is de bedoeling te voorzien in een hulpmiddel waardoor de regelingen inzake asiel van de diverse lidstaten kunnen functioneren, waardoor de integriteit van het Verdrag van Genève kan worden gewaarborgd en waardoor kan worden voorzien in de mogelijkheid om een financiële solidariteit tussen de lidstaten tot stand te brengen. De regeling werd omschreven als een procedure met een uitzonderlijk karakter.

Zij heeft betrekking op onderdanen van derde landen die hun land van oorsprong hebben moeten verlaten, wier terugkeer onmogelijk is en die onder de toepassing van artikel 1A van het Verdrag van Genève zouden kunnen vallen.

De richtlijn bepaalt dat de Raad van de Europese Unie over het instellen van de tijdelijke regeling beslist. De duur ervan is beperkt tot maximum drie jaar.

De lidstaten zijn verplicht de begunstigde faciliteiten toe te kennen om de vereiste visa te

d'asile. C'est le choix qui a été opéré dans le présent projet de loi. Elle prévoit également que lorsque la protection temporaire prend fin, le droit commun des Etats en matière de protection et relatif aux étrangers s'applique. Sont également prévues les possibilités accordées aux Etats membres pour exclure certaines personnes du bénéfice de la protection et ce, pour motifs graves. Le texte prévoit, toutefois, que des mesures d'expulsion pourront faire l'objet de recours auprès du Conseil d'Etat.

En ce qui concerne le deuxième objectif poursuivi par la directive, à savoir l'esprit de solidarité et de collaboration entre les différents Etats, il a été déterminé une série de règles dont je vous épargnerai l'énumération. Je soulignerai cependant que les Etats membres pourront bénéficier du soutien du Fonds européen pour les réfugiés.

Voilà, chers collègues, l'essentiel des éléments du projet qui est soumis à notre approbation aujourd'hui. Différentes propositions de loi étaient jointes à ce projet. Seule la proposition de loi déposée par le groupe Ecolo-Agalev, dont M. Decroly était signataire, a fait l'objet d'un exposé de la part d'un de ses auteurs et d'une discussion au sein de la commission. Le projet de loi ayant été adopté, les propositions ont donc perdu leur raison d'être.

Je terminerai mon rapport en soulignant que ce projet est vraiment important, qu'il était attendu et qu'il va permettre de résoudre toute une série de problèmes en cas de conflits et en cas de crise. C'est donc avec plaisir, chers collègues, que je me suis portée volontaire pour rédiger ce rapport et vous le présenter aujourd'hui.

15.02 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij hebben over het ontwerp een belangrijke bespreking gevoerd in de bevoegde kamercommissie. Mevrouw Pelzer heeft hier al de aanhef gegeven van onze bespreking.

Ons land geeft gevolg aan de omzetting van een Europese richtlijn in het nationaal recht. Iedereen is het er waarschijnlijk wel over eens – ik zie dat alle collega's het erover eens zijn gezien hun grote aandacht voor de bespreking – dat de asiel- en vreemdelingenproblematiek best op Europees niveau wordt gecoördineerd. Europa blijft hoe dan ook het einddoel van belangrijke migratiestromen over de hele wereld. Veel van die migratiestromen komen niet alleen in de buitengrenzen van Europa tot stand, maar ook in ver verwijderde continenten. Velen leggen tienduizenden kilometers af om op het grondgebied van Europa te kunnen aankomen.

De Europese richtlijn waarover sprake was, kwam tot stand in de naweeën van het Kosovo-gebeuren. Er was toen inderdaad nood aan een gecoördineerd optreden van de Europese lidstaten om vluchtelingen uit dat oorlogsgebied op te vangen. Het spreekt natuurlijk voor zichzelf dat alleen door een weloverwogen

verkrijgen. Tevens moeten zij hen volgende rechten toekennen: de toelating om een bezoldigde activiteit uit te oefenen, de toegang tot een fatsoenlijk onderkomen, het recht op gezinshereniging, de toegang van minderjarigen tot onderwijs en de bescherming van niet-begeleide minderjarigen.

In België werd beslist dat gebruikmaking van die tijdelijke bescherming en het genot van de status van asielzoeker niet mogen worden gecombineerd. Wanneer de tijdelijke bescherming eindigt, is opnieuw het algemeen recht inzake de toegang tot het grondgebied en het verlenen van asiel van toepassing. Er is voorzien in de mogelijkheid om beroep bij de Raad van State in te stellen tegen de uitwijzing. Een aantal bepalingen regelen de steun aan de lidstaten.

Diverse voorstellen waren aan het ontwerp toegevoegd. Aangezien het ontwerp in de commissie werd aangenomen, komen de voorstellen te vervallen.

Dank zij het ontwerp kunnen een hele reeks problemen worden opgelost.

15.02 Pieter De Crem (CD&V): Ce projet de loi transpose une directive européenne. Il est en effet préférable de coordonner la politique en matière d'asile et d'étrangers au niveau européen. L'Europe constitue en effet le but final d'importants flux migratoires.

La directive a été élaborée à la suite de la crise au Kosovo, lorsque le flux migratoire a nécessité une action coordonnée. Il était indispensable d'instaurer une uniformité et de mener une politique de répartition.

Les projets constituent un pas dans la bonne direction en ce qui concerne une politique d'asile européenne et engagent les institutions européennes dans la

spreidingsbeleid en eenvormige opvangmogelijkheden aan dergelijke situaties het hoofd kon worden geboden. Wij hebben dat ook gezien, niet alleen in ons land, maar ook in andere landen. Ik denk vooral aan Duitsland, waar een migratiestroom van Kosovaren aankwam van ongeveer 800.000 mensen. De grootste Kosovaarse entiteit buiten het grondgebied van de enclave of de geografische afbakening van het latere Kosovo, bevond zich in de Bondsrepubliek Duitsland.

De ontwerpen zijn een stap in de goede richting wanneer het erop aankomt om een Europees asielbeleid tot stand te brengen, te meer daar de Europese instellingen nauw betrokken worden bij de implementatie van de regelgeving. De Europese instellingen spelen hierin een bijzonder belangrijke rol. Het is niet meer zo dat – zoals zovele jaren geleden – de nationale wetgevingen en nationale instellingen die heel belangrijke rol spelen. De Europese instellingen zijn hierbij een eerste partner.

Het ontwerp dat we hebben besproken en waarover wij nog moeten stemmen, houdt duidelijk in dat een besluit van de Raad van de Europese Unie het bestaan van een massale toestroom van ontheemden moet vaststellen. Ik zal er in mijn later betoog nog op terugkomen. Dat is een beetje de contradictie die we in het ontwerp zien. Er is een dislocatie van de toepassing van de wetswijziging ten opzichte van de realiteit.

Het besluit moet ook een duidelijke omschrijving geven van de specifieke groepen waarop de tijdelijke bescherming van toepassing is. Belangrijk is dat er een datumfixatie is. De datum waarop de periode ingaat en de duur van de periode moeten hoe dan ook worden vastgelegd. Dat was vroeger niet het geval.

Ten slotte moet er ook rekening worden gehouden met de opvangcapaciteiten van de lidstaten. Dat werd wel in theorie naar voren geschoven, maar het is duidelijk dat de opvangcapaciteit wegens praktische, organisatorische, historische en emotionele redenen van bepaalde landen niet altijd dezelfde is. Het was dus moeilijk om die parameters over alle Europese lidstaten als gelijk te beschouwen.

Niettegenstaande het een belangrijke stap is, is het toch bijzonder merkwaardig dat er nu een regeling komt voor de problematiek van de ontheemden. Op het moment – de periode 2001-2002 – worden we immers niet getroffen door een golf aan vluchtelingen uit een of ander oorlogsgebied. Natuurlijk is de situatie er in de wereld niet eenvoudiger op geworden na het einde van de Koude Oorlog en de daarbij horende machtsverhoudingen in de internationale betrekkingen. Conflicten smeulen, ze blijven smeulen en ze smeulen zowat overal, maar vaak – om niet te zeggen het meest – in landen die economisch onder aan de ladder staan. Op handen zijnde oorlogen zijn niet meer van de lucht en de aanslagen die we vandaag hebben gezien in Afrika en Israël, zijn alleen maar een bevestiging van de hele sfeerschepping van steeds moeilijker wordende internationale verhoudingen tussen gemeenschappen, landen, gewesten, entiteiten enzovoort.

De voorstellen die zijn ingediend, kunnen worden aanzien als een daad van voorzienigheid, van vooruitzien op een bepaalde situatie,

mise en oeuvre de cette politique. Une décision du Conseil de l'UE doit déterminer l'afflux d'expatriés et définir le groupe auquel s'applique la réglementation temporaire ainsi que la date. L'arrêté doit tenir compte de la capacité d'accueil.

Il est étrange que cette réglementation voie le jour à ce moment précis. En effet, il n'y a pas pour l'heure d'afflux de réfugiés même si le monde ne s'est guère simplifié depuis la fin de la guerre froide. Les conflits couvent principalement dans les pays pauvres. Les propositions constituent donc une mesure de précaution.

Il est incompréhensible que le gouvernement, en dépit de ses promesses et des annonces faites, n'ait pas procédé à une réforme en profondeur de la procédure d'asile et qu'il n'ait plus l'intention de le faire. Tout ce à quoi nous avons eu droit est la procédure de naturalisation accélérée et la procédure de régularisation. Qu'est-il advenu des trois unités déconcentrées et des dix postes frontières de l'Office des étrangers?

L'Office des étrangers doit encore traiter 100.000 dossiers inachevés, sans parler des étrangers en situation illégale. La réglementation légale en matière d'asile est totalement inadaptée à la situation actuelle. Les innombrables possibilités de recours incitent à l'abus. Récemment, certains incidents pénibles ont prouvé une fois encore que l'accueil de demandeurs d'asile mineurs présentait de graves lacunes. Le projet de loi que nous examinons actuellement ne constitue qu'une solution très partielle.

Fin 2000, début 2001, la régularisation a déclenché d'énormes flux migratoires. La plupart des nouveaux-venus n'ont

een prévoyance of een inspelen op een toestand die zich mogelijk ooit kan voordoen. La prévoyance social il fût un temps is nu de prévoyance en voorzorg geworden. Dat is de P en V. Binnenkort zien we weer de kerstboom, wanneer we de tunnel uitrijden.

(...)

Inderdaad, maar het is nog altijd een rode kerstboom, ondanks dat veel zelfstandigen aangesloten zijn bij de Kas van de prévoyance en voorzorg.

Hoe dan ook, regeren is ook vooruitzien. Collega Leterme heeft een belangrijke parenthesis gemaakt: "Gouverner est prévoir". In die optiek is het dan ook onbegrijpelijk dat onze regering de asielprocedure niet grondig heeft hervormd en ook geen intenties maakt om die grondig te hervormen.

Hoewel minister Flahaut zijn collega van Buitenlandse Zaken, die vandaag een andere verplichting heeft, vervangt – dat is althans wat mij gezegd werd – zal ik even stilstaan bij de vele aankondigingen omtrent de asielprocedure. Er was – ten eerste – het regeerakkoord, dat voorzag in een historisch rendez-vous. Dat historisch rendez-vous bestond uit drie polen: de eerste pool was de aanpassing aan de asielwetgeving, de tweede pool was de aanpassing van de nationaliteitswetgeving – de snel-Belg-wet – en de derde pool was een stevige uitwijzingspolitiek.

Dat is er allemaal niet gekomen. Ik verbeter mijzelf een beetje. Er is natuurlijk wel een snel-Belg-wet, maar op de vraag of die snel-Belg-wet een goede wet was, kennen we ondertussen het antwoord. De VLD was ertegen, maar de groenen waren voor het gemeentelijk stemrecht voor migranten. Omdat dat er niet is gekomen, is er niet alleen de snel-Belg-wet gekomen. De snel-à-gogo-Belg-wet werd gekoppeld – collega Leterme, voor zover ik uw geheugen moet opfrissen – aan de regularisatieprocedure. De regularisatieprocedure is er geweest. Die regularisatieprocedure was bijzonder interessant. Heel veel mensen die nog nooit op het grondgebied aanwezig waren, hebben zich naar ons grondgebied begeven. Ook de nationaliteitswetgeving is bijzonder interessant. Mensen die nog nooit op het grondgebied van ons kleine koninkrijk aan de Noordzee waren geweest, konden Belg worden. Hiermee wil ik maar zeggen dat er een bijzonder geïntegreerde blik was op dat historisch rendez-vous.

Ik wil ook nog even in herinnering brengen dat er ooit effectief een aankondiging is geweest over de asielwetgeving. Collega's van de meerderheid, herinner u de namen. Het gaat om gedeconcentreerde eenheden van de dienst Vreemdelingenzaken, een in het noorden en een in het zuiden van het land, tien permanent bemande grensposten die niet alleen een lange procedure, die al bestond – u zult zich dat wel herinneren collega Coveliers – zouden toepassen, maar ook een korte procedure. Die procedure besloeg 21 dagen.

(...)

Dat heeft bijzonder veel met de zaak te maken.

De regering heeft met de asielproblematiek niets gedaan, behalve een snel-Belg-wet uitvaardigen en een regularisatie doorvoeren, die natuurlijk een complete mislukking is. Ik wil het hier niet hebben over de vele maatregelen die de nog hangende asioldossiers in ons land

pas été régularisés et sont tombés dans la clandestinité. Les requêtes reposant sur l'article 9, 3° représentent 87 pour cent des dossiers traités par le Conseil d'Etat. La question de l'asile va donc jusqu'à compromettre le bon fonctionnement de nos institutions. Chaque mois, plus de 6.000 demandes se fondant sur cet article de la loi sur les étrangers sont introduites.

Cent mille demandeurs d'asile s'ajoutent chaque année. Nonante pour cent n'a pas de raison valable pour entamer une telle procédure.

Il faut prendre une initiative à l'échelle européenne car la circulaire du ministre Van den Bossche n'a pas force de loi.

Toutefois, ce qui importe le plus, c'est que nous parlons ici de personnes humaines, d'adultes et de mineurs d'âge qui ont droit à l'asile mais restent néanmoins dans l'illégalité. Tout le monde a encore en mémoire l'expulsion scandaleuse des tsiganes Rom voici quelques années. Mais aujourd'hui nous nous apercevons que cette expulsion n'était que le début d'une interminable série d'épisodes douloureux dont les protagonistes sont des demandeurs d'asile. Le ministère reste les bras croisés, le ministre est de mauvaise volonté ou incapable d'agir et la politique qu'il mène n'est pas une politique digne de ce nom. Car dans ce dossier, il n'y a aucune unanimité au sein du gouvernement arc-en-ciel qui est en proie à des dissensions intestines entre libéraux, socialistes et écologistes, ainsi qu'entre partis flamands et francophones. Conséquence: le gouvernement applique une non-politique et ne cesse d'improviser sans observer aucune règle ni respecter aucun accord.

Nous souhaitons que le gouvernement transpose

zijn beschoren. De heer Pascal Smet, de big boss van de dienst Vreemdelingenzaken, heeft het fameuze lifo-principe uitgevonden, het last in, first out-principe, gekoppeld natuurlijk aan het fino-principe of first in, never out.

Ik wil de geachte collega's die nog in de zaal zijn, herinneren aan het feit dat op het moment in ons land nog 100.000 regularisatiedossiers hangende zijn bij de dienst Vreemdelingenzaken, om nog niet te spreken over de illegalen die zich over het grondgebied hebben verspreid.

Het is algemeen geweten dat de wettelijke regeling onaangepast is aan de huidige situatie. Ons land werd reeds verschillende keren, op verschillende punten met de vinger gewezen voor de gebrekkige asielprocedure. Het gaat niet alleen om de duur van de procedure met ontelbare beroepsmogelijkheden. Ik wil ze nog eventjes in herinnering brengen: de procedure in ontvankelijkheid, de procedure in gegrondheid, de procedure in slow motion, de procedure in de hinkstap, de procedure in een schorsend beroep op het even welk moment van de procedure van ontvankelijkheid en gegrondheid, het schorsend beroep, het niet-schorsend beroep, het beroep bij de uiterst dringende noodzakelijkheid. Er zijn ongeveer 51 stappen in de procedure, die natuurlijk aanzetten tot onnoemelijk veel misbruiken. Die zijn er ook geweest. Het zijn niet de beroepsmogelijkheden noch de duur die de procedure waarop internationaal kritiek is geformuleerd, behoudens enkele aspecten ervan.

Ons land en de coalitie werd wel op een zeer pijnlijke manier geconfronteerd met het feit dat België nog steeds geen modelstaat is, zoals de huidige regering altijd al heeft vooropgesteld. Herinner u dat toen de stemlokalen dichtgingen op 13 juni 1999 om 20 uur, de indruk werd gewekt dat de donkere middeleeuwen achter ons lagen en dat een verlichte epoque was aangebroken. Zeker wat de opvang van de minderjarige asielzoekers betreft, is aangetoond dat er absoluut terzake een aangepaste regeling moet worden uitgewerkt. Het kabinet heeft geweigerd om de vreemdelingenwet grondig te hervormen. Nochtans was dat een vraag van de VLD in haar verkiezingsprogramma, haar V-plan, het zogenaamde Veiligheidsplan of zal ik het het Verleidingsplan of het Verwilghen-plan noemen. Er is met de nationaliteiten gesmeten en toch heeft de regering, met de VLD daarin prominent aanwezig, zich niet tot discuswerper ontpopt, maar tot nationaliteitswerper. Iedereen weet hoe een en ander is geëvolueerd. Collega Coveliers heeft dat destijds met veel verve verdedigd, maar ik zie dat hij de Kamer nu letterlijk en figuurlijk de rug toekeert. Ik kan het begrijpen. Na de verkiezingen van 2003 roept het rode pluche hem opnieuw.

Hoe dan ook, de weigering om die procedure te hervormen werd in het verleden door verschillende argumenten gestaafd. Nochtans had de regering bij haar aantreden in 1999 – ik heb het reeds gezegd – die hervorming als haar grootste prioriteit naar voren geschoven. Ook daar ging het om government by announcement. Zij regeert bij aankondiging; het publiek is ermee weg en we zien allemaal wel wat ermee gebeurt.

We zijn ondertussen eind 2002. Pour qui sonne le glas, for whom the bell tolls? De doodsklokken luiden over de regering. Eigenlijk luiden wij ze niet, de touwentrekkers en de klokkenluiders bevinden zich

d'urgence la norme européenne concernée. Tant qu'il y aura des verts au gouvernement, un nouveau système, plus performant, ne pourra être mis en place. Pour instaurer ce nouveau système, nous ne devons d'ailleurs pas attendre un consensus européen; nous pouvons parfaitement en décider seuls, au sein de notre Parlement.

binnen de coalitie zelf. Wat zien we eind 2002? Dit ontwerp is enkel een schaamlapje, een doekje voor het bloeden, un leurre, een misleiding, een bedrog. Eerlijk gezegd is dit een bijzonder bedroevend resultaat, waarachter de minister van Binnenlandse Zaken zich heeft verscholen. Het was niet van de poes, het waren op het eerste gezicht een aantal belangrijke argumenten, maar ze bleken eigenlijk net zo doorprikbaar te zijn als de hete luchtballon die deze coalitie heel vaak is.

Iedereen herinnert zich ongetwijfeld twee jaar geleden, rond deze tijd van het jaar. Laten we de teletijdmachine van professor Barabas nemen en terugflitsen naar twee jaar geleden, december 2000, januari en februari 2001, naar de lange rijen wachtenden aan Northgate. De beslissing van deze regering met betrekking tot de regularisatie was de oorzaak van een gigantische verplaatsing – ik zie veel gegniffel in de tribune, misschien omdat men zich de mooie en onfraaie saga van de regularisatie herinnert en dat opnieuw als een film voor de ogen ziet. Deze regeringsbeslissing om over te gaan tot een regularisatie heeft een gigantische vluchtelingen- en illegalenstroom op het grondgebied op gang gebracht. Toen reeds, tijdens de eindejaarsperiode 2000-2001 – u herinnert zich allemaal nog de verlenging van de regularisatieprocedure – werd de roep om hervorming van de wetgeving al gehoord. We konden de kranten niet openslaan, we konden de perscommuniqués van de partijbureaus niet volgen, er was een roep om te komen tot een hervorming van deze procedure. Alleen was de hervorming van de procedure niet een oproep in één richting, men begon tous azimuts, in alle richtingen te bewegen. De rijen wachtenden verdwenen beetje bij beetje. Het gros van deze mensen werd niet geregulariseerd. Het gros van deze mensen is doodgewoon in de illegaliteit verdwenen, in de illegale circuits van mensenhandel, in de illegale circuits van tewerkstelling, in de illegale circuits van prostitutie, in de illegale misdaadcircuits, in de illegaliteit tout court.

De rijen zijn dus verdwenen, de illegalen zijn misschien wel onzichtbaar geworden, maar ze zijn er nog altijd. De grootse plannen van de regering zijn ook met stille trom afgevoerd, de hervorming was plots geen prioriteit meer, en niets zegt echter dat de oorzaak of de noodzaak om een snellere en inderdaad ook menselijke procedure daarom evenmin nog nodig zou zijn. Laten we dit dus niet vergeten, laten we dit alstublieft niet uit ons collectief geheugen wissen. De officiële asielaanvragen kunnen misschien wel in dalende lijn gaan en het aantal mensen dat nog de moed heeft om die aanvraag te doen, daalt misschien. Dat wil echter helemaal niets zeggen. Immers, op basis van het artikel 9, 3° blijkt het aantal dossiers schrikwekkend, schrikbarend op te lopen, en dat is natuurlijk een gigantisch probleem.

Ik wil nog even vermelden dat de Raad van State, de hoogste administratieve rechtbank van ons land, zich voor 87% van zijn dossiers bezighoudt met het vreemdelingencontentieux, daar waar het de bedoeling was te statueren, te legifereren, uitspraken te doen in administratieve aangelegenheden, gaande van beroepsprocedures bij benoemingen, milieudelicten, ambtelijke delicten enzovoort. Dit illustreert toch dat de falende asielprocedure de goede werking van onze rechtsstaat en van de overheden totaal in de gracht heeft doen rijden.

Er zijn meer dan 6.000 aanvragen per maand op basis van het artikel 9, 3° van de Vreemdelingenwet. U moet goed weten dat 6.000 aanvragen per maand op jaarbasis 72.000 aanvragen betekent en dat dit, gekoppeld aan 28.000 mensen die asiel aanvragen op basis van de normale procedure, dus 100.000 mensen zijn. Dat is een stad op het niveau van Oostende, Kortrijk, Hasselt en Genk samen die jaarlijks op ons grondgebied komen en waarvan 90% ook hier blijft. Er wordt op dat vlak niet ingegrepen. Mensen die aan het einde van een procedure zijn, die economische vluchtelingen zijn en dus niet ressorteren onder de Conventie van Genève van 1951, die op geen enkele manier ook maar één voorrecht of één recht kunnen laten gelden met betrekking tot een vervolging op basis van ras, godsdienst, overtuiging, politieke overtuiging, politieke situatie of persoonlijke levenssfeer, zijn hier toch op het grondgebied.

Nog deze maand, 14 dagen geleden – de minister van Landsverdediging zal het goed weten – is Slowakije lid geworden van de NAVO. Deze ochtend hebben Slovakken politiek asiel aangevraagd in dit land. Het is toch heel duidelijk dat er op dat vlak bijzondere incongruenties zijn. Op Europees vlak moet er een initiatief worden genomen. Ondertussen wacht de minister om de Vreemdelingenwet te hervormen. De laatste keer dat deze Vreemdelingenwet werd hervormd, dateert van 16 december 1998. De circulaire, de rondzendbrief van minister Van den Bossche – we weten allemaal wat een rondzendbrief is, een rondzendbrief is geen wet, heeft geen kracht van wet, legt hoogstens een wet uit en geeft een aantal praktische voorstellen om een wet te kunnen gaan toepassen – was de laatste wijziging. Ondertussen is er niks gebeurd, en ook op het Europees vlak lopen we letterlijk en figuurlijk een blauwtje, onafgezien van het feit dat er helemaal geen eensgezindheid bestaat binnen de Europese Raad.

Deze veranderingen van wetgeving, deze inpassing van onze wetgeving aan Europese standaarden, het toepassen van Europese standaarden in onze wetgeving, de reciprociteit verloopt bijzonder traag. Ondertussen – dat is onze belangrijkste afweging – gaat het nog altijd om mensen die, wanneer ze recht hebben op asiel en op bescherming, niet weten wat de finaliteit van hun dossier is. Ze blijven in de illegaliteit, ze blijven ten prooi aan criminaliteit en worden heel vaak meegesleurd in circuits die hen een uitzichtloze toekomst bieden. Minderjarigen in ons land worden van crisette naar crisette gevoerd, het is een beetje zoals deze regering die nu aan het einde van haar adem is gekomen en ook van crisette naar crisette strompelt.

Laten we bovendien niet vergeten dat ons land ook nog een veroordeling heeft opgelopen bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake de Roma-zigeuners. Ik herinner eraan dat diegene die vandaag door de minister van Landsverdediging wordt vervangen in het najaar van 1999 een schabouwelijke regeling heeft getroffen met betrekking tot de repatriëring van de Roma-zigeuners uit het Gentse. Daarbij – en dat was een echte schande – werd er nog eens een ongelofelijke vervloeking en verdoemenis van het Gentse stadsbestuur en van de Gentse politiediensten uitgesproken, daar waar zij allen hadden gedaan wat hen door de wet was opgelegd en in samenspraak met het kabinet van de minister was uitgewerkt. Natuurlijk tempus fugit, de tijd vliegt, we vergeten dat allemaal, maar het was het begin van een neverending black story

op het vlak van de problematiek van de vreemdelingenpolitiek van deze regering.

We zitten dus met een niet-werkend ministerie en met een soms onmachtige – ik vraag mij soms af onwillige – minister? En waarom doet de minister niets? Dat is de politieke afweging die ik in dit dossier wil maken om af te ronden. De minister doet niets omdat er eens te meer in dit dossier geen eensgezindheid bestaat, er is een blauwe opvatting, een rode opvatting en een groene opvatting over deze aangelegenheid. En laten we eerlijk toegeven, er is ook een Vlaamse en een Franstalige opvatting over deze zaak. Vlamingen gaan anders met deze problematiek om. Wij hebben hier de discussie gevoerd, de soms wel eens aan schandaal grenzende discussie waarbij de enen de vrijgevigens zouden geweest zijn en de anderen de groepsegoïsten. Dat was een bijzonder onfraaie episode in het falen van deze regering.

Wat hebben we als beleid? We hebben als beleid een non-beleid. Er is geen beleid. Wij zouden liever hebben dat er een beleid is, zelfs al is het niet de lijn die wij hebben uitgestippeld, maar dan is er tenminste een beleid, dan zijn er standaarden, regels, wetten, decreten en reglementen. Die zijn er nu echter niet en het eerste slachtoffer daarvan zijn diegenen die echt aanspraak kunnen maken op politiek asiel, het zijn in de eerste plaats de minderjarigen die wanneer ze aanspraak kunnen maken op asiel eigenlijk in de kou blijven staan.

Wij willen dus dat deze regering nogmaals werk maakt – ik hoop dat we dat nu zullen kunnen doen – om deze Europese richtlijn te kunnen omzetten naar het nationale, het Belgische recht. Over een kortere en een betere asielprocedure maken wij ons geen enkele illusie. Het is onmogelijk om met de groenen in de regering daarvan werk te maken. Het zal misschien na de verkiezingsuitslag van juni 2003, zonder de groenen, wel mogelijk zijn om een menselijker opvang uit te werken voor minderjarige asielzoekers en om de absolute misbruiken in de Vreemdelingenwet aan te pakken. Een aantal dringende wijzigingen zijn nodig en daarvoor hoeven we niet te wachten op de Europese consensus. We kunnen dat in dit Parlement, in deze Kamer, die tot nader order de enige legifererende entiteit van deze federale Staat is, zeker zelf doen.

15.03 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, sur un projet comme celui-ci, il est utile de rappeler la façon dont le dossier est géré par la majorité arc-en-ciel depuis son intronisation par notre assemblée à la mi-juillet 1999.

Au cours des dix dernières années, notamment lors de l'épouvantable génocide du Rwanda ou lors des événements survenus au Liberia, en Sierra Leone, au Soudan ou au Kosovo – pays dont on a parlé plusieurs fois aujourd'hui –, des associations, des ONG et parfois certains parlementaires ont dû développer une énergie colossale pour obtenir in extremis et de façon très aléatoire, l'accueil par notre pays de quelques centaines ou même parfois seulement de quelques dizaines de réfugiés, alors que la situation de crise commandait à l'un des pays les plus riches du monde d'adopter une autre attitude.

15.03 Vincent Decroly (onafhankelijke): Het is nuttig na te gaan hoe de paars-groene meerderheid dit dossier tot nu toe heeft beheerd. De dramatische gebeurtenissen in Rwanda, Liberia, Sierra Leone en Kosovo hebben keer op keer een enorme energie vrijgemaakt om ervoor te zorgen dat enkele tientallen of honderdtallen vluchtelingen konden worden opgevangen.

De tekst die ons vandaag wordt voorgelegd is een afzwakking van het regeerakkoord over het asielbeleid, dat de Kamer half juli

Vint ensuite l'accord de gouvernement qui a été adopté par notre assemblée. Je cite un passage du chapitre intitulé "Une politique d'asile réaliste et humaine": "Le gouvernement élaborera un statut cohérent pour les personnes déplacées en raison d'une situation de guerre. Ce statut aura un caractère temporaire et renouvelable. Il impliquera le retour effectif des personnes déplacées dès que prend fin l'état de guerre dans leur pays d'origine, et ceci pour autant que leur retour soit effectivement possible". Il me paraît important de revenir sur les termes précis de l'accord gouvernemental parce que je pense que le projet qui nous est soumis aujourd'hui est déjà en net recul par rapport à ce libellé-là.

Il faut dire que M. Duquesne et ses alliés du gouvernement ont avancé dans ce domaine en traînant vraiment les pieds. En dépit de cet accord gouvernemental de juillet 1999, on constatait assez régulièrement, pendant les mois qui ont suivi et jusqu'il y a très peu de temps, des refoulements, des détentions et des expulsions. Elles restaient monnaie courante, même pour les personnes qui fuyaient des événements avérés de nature politique (des guerres, des génocides, des purifications ethniques) ou encore de nature économique (des famines particulièrement graves) ou des phénomènes environnementaux (comme des inondations, des cataclysmes ou des tremblements de terre). Ce sont autant de phénomènes dont l'impact ne pouvait malheureusement être suffisamment atténué sur place par une action humanitaire de la communauté internationale.

En dépit de cela, on a continué à assister, jusqu'à aujourd'hui encore, à des refoulements, des détentions et des expulsions de personnes qui venaient de pays frappés par des phénomènes aussi graves et aussi aigus, et ce, comme je viens de le dire, malgré ce qui figure au chapitre que je viens de rappeler de la déclaration gouvernementale, malgré les arrêts du Conseil d'Etat, malgré les décisions de la Commission permanente de recours des réfugiés, malgré les précédents historiques intéressants qui montrent la dimension politique de la gestion de ce genre de problème. A cet égard, je rappellerai qu'en 1956, lors de l'intervention soviétique en Hongrie, notre pays a accueilli des milliers de réfugiés hongrois sur une base strictement collective. A ce moment-là, c'était possible, mais ce ne l'est plus ni en 1999, ni en 2000, ni en 2001, ni même en 2002, sous une majorité qui s'était pourtant engagée à mener en ce domaine une action concrète, pratique, humaine et réaliste, pour citer les termes du paragraphe en question de l'accord gouvernemental.

Il est intéressant de noter que tout cela se passe malgré l'enseignement que pourraient nous donner les Africains en la matière puisque la Convention de l'Organisation de l'unité africaine de 1969 intègre, elle, des phénomènes du même type que ceux que je viens de citer. Elle élargit la notion de réfugié à – je cite – "toute personne qui fuit son pays du fait d'une agression, d'une occupation extérieure, d'une domination étrangère ou d'événements troublant gravement l'ordre public". Même en tant qu'Européens, non concernés par la convention de l'OUA de 1969, nous sommes tout à fait en mesure – et nous l'avons toujours été – de procéder comme les Africains puisque la Convention de Genève ne définit pas un plafond en matière d'accueil des demandeurs d'asile, mais des règles minimales, des socles, des planchers sous lesquels il convient que les Etats parties ne descendent pas.

1999 heeft goedgekeurd.

Terugleiding, opsluiting en uitwijzing blijven echter schering en inslag, ook ten aanzien van mensen die op de vlucht zijn voor politieke, economische of milieurampen. Daarbij wordt geen rekening gehouden met de arresten van de Raad van State, de beslissingen van de permanente beroepscommissie voor de vluchtelingen en met interessante precedentes uit het verleden, zoals de bezetting van Hongarije door Sovjetrussische troepen in 1956, toen duizenden vluchtelingen in België werden opgevangen en op een collectieve basis werden erkend. Dat is in 1999 niet meer mogelijk.

Om die reden dienden we in maart 2000 wetsvoorstel nr. 708 in, naar aanleiding van de zaak Matthew Selu, een onderdaan van Sierra Leone die naar een transitland werd uitgewezen. De krachtlijnen van dat voorstel zijn de volgende. Het statuut van tijdelijke bescherming wordt toegekend op basis van een landenlijst, die regelmatig wordt bijgewerkt door een onafhankelijke commissie die de crisissituaties evalueert. Die commissie zou bestaan uit parlementsleden, ambtenaren en onafhankelijke organen, zoals het HCR, het CGVS en NGO's. Tweede krachtlijn: het enige criterium zou zijn dat men afkomstig is van een land of een streek die zijn opgenomen op de lijst van landen die in een ernstige crisis zijn verwickeld. Verder zou moeten worden voorzien in een periode van 6 maand, te rekenen vanaf het ogenblik waarop het statuut van tijdelijke bescherming wordt ingetrokken, om de persoon de mogelijkheid te bieden zijn terugkeer te organiseren op een vrijwillige basis. Tot slot zou dit statuut evenwaardig moeten zijn aan het statuut dat wordt toegekend op basis van de Conventie van Genève, behalve

D'où notre proposition de loi n° 708 – Mme Pelzer a eu l'amabilité de la rappeler tout à l'heure – que nous avons déposée en mars 2000, dans le strict et loyal prolongement du paragraphe précité de la déclaration gouvernementale. Nous l'avons déposée à la suite de l'affaire qui a défrayé la chronique et un peu énervé le ministre de l'Intérieur, à savoir l'affaire de cet homme d'origine sierra léonaise, M. Matthew Selu, dont la nationalité n'avait nullement été contestée par l'Office des étrangers. Et alors que des combats extrêmement violents faisaient rage dans son pays, il s'était vu expulsé de manière particulièrement violente vers son dernier pays de transit, en l'occurrence le Sénégal. Ayant pu reprendre contact avec lui par l'intermédiaire du Collectif contre les expulsions, j'ai été stupéfait de le retrouver hébergé par une famille démunie de ce pays beaucoup plus pauvre que le nôtre. Il se trouvait dans ce pays avec lequel il n'avait aucun lien particulier, sinon celui d'être passé par là avant d'être arrivé chez nous. Cela avait permis à M. Duquesne de nous dire benoîtement qu'il ne renvoyait pas les personnes provenant de pays en guerre vers ces mêmes pays, oubliant hypocritement de préciser qu'il les expulsait bel et bien vers des pays tiers, en particulier des pays de transit.

Je rappellerai les axes principaux de cette proposition de loi n° 708 de mars 2000. L'un des éléments que je développerai dans mon commentaire, c'est la grande différence entre notre proposition de loi et le projet qui nous est soumis aujourd'hui.

Premier axe de notre proposition de loi n° 708: le statut de protection temporaire est octroyé sur la base d'une liste de pays régulièrement actualisée par une commission indépendante chargée d'évaluer régulièrement les situations de crise grave dans le monde. Sur la base de ce principe, le mécanisme était simple: soit on pouvait prouver que l'on était ressortissant d'un Etat repris sur cette liste au moment de demander d'accès au territoire belge au titre de réfugié bénéficiant d'une protection temporaire, soit on ne pouvait pas prouver que l'on était ressortissant d'un pays figurant sur la liste et il en allait autrement.

La composition de cette commission, outre son indépendance, est intéressante aussi. Elle était composée de membres du pouvoir législatif et du pouvoir exécutif comme, par exemple, des parlementaires et des fonctionnaires mais également de représentants d'organismes indépendants comme le HCR ou le Commissariat général aux réfugiés et apatrides, ainsi que d'ONG particulièrement compétentes et spécialisées en ces matières.

Le critère de reconnaissance du droit à bénéficier de la protection temporaire était donc extrêmement simple. Il fallait être originaire d'un pays inscrit sur la liste des pays considérés comme en crise grave par cette commission d'évaluation indépendante. On disposait de six mois pour organiser le retour sur base volontaire après notification claire et précise au bénéficiaire du retrait de son statut de protection temporaire. Ce statut de protection temporaire était strictement équivalent au statut conféré par la Convention de Genève, mis à part l'aspect de limitation dans le temps.

Malheureusement, le chemin qu'ont suivi le gouvernement et sa majorité sur l'engagement initial de légiférer de façon cohérente et

pour wat de beperking in de tijd betreft.

Jammer genoeg krabbelt de regering terug ondanks haar engagement van juli 1999. Ze heeft zo lang mogelijk gewacht en uiteindelijk een richtlijn omgezet die niet veel meer heeft uit te staan met het oorspronkelijke wetsvoorstel. De richtlijn bevat bovendien minimumnormen, en men had verder kunnen gaan dan dat, wat ook nuttig geweest zou zijn.

Het wetsvoorstel voert een aanvullende bescherming in bij het Verdrag van Genève, terwijl het ontwerp er vooral toe strekt te verhinderen dat men zich op dat verdrag beroept. Voorkomen is beter, is de logica die hier gevolgd wordt.

Daarenboven moet nu een totaal andere instantie beslissen over het activeren van het aanvullende beschermingsmechanisme. De Raad van de Europese Unie beslist, op voorstel van de Commissie, die op eigen initiatief of op verzoek van de regering van een lidstaat handelt. Wat een logge procedure is me dat! Dat staat mijlenver af van een onafhankelijke Commissie en het principe van de landenlijst die opgesteld wordt met medewerking van leden van de wetgevende macht, gespecialiseerde onafhankelijke organen en gespecialiseerde NGO's.

Een ander verschil betreft het einde van de tijdelijke bescherming. In het ontwerp gaat het om een periode van maximaal drie jaar, en het vertrek vindt binnen die termijn plaats. In de tekst van het voorstel wordt er geregulariseerd na drie of vier jaar, als het probleem blijft bestaan.

Om de richtlijn volledig in Belgisch nationaal recht om te zetten, moeten er overigens

novatrice en la matière s'apparente, pour l'essentiel, à un chemin de Damas puisque c'est à une lente mais inexorable marche arrière qu'il s'est adonné sur cet engagement de juillet 1999.

Nous avons d'abord eu une première phase avec un ministre de l'Intérieur qui nous a fait plusieurs professions de foi relatives à sa volonté de respecter les droits de l'homme et à son statut de membre de la Ligue des droits de l'homme. Nous avons vu plusieurs ministres de notre gouvernement, M. Louis Michel en tête, ministre des Affaires étrangères, s'émouvoir apparemment sincèrement du sort de Yagin et Fodé découverts le 4 août 1999, sous le train d'atterrissage d'un avion, malheureusement morts de froid ou d'asphyxie.

Après cette période de réelle et peut-être – je le crois – sincère humanité dans la ligne que le gouvernement et ses représentants s'étaient assignée, on a vite changé de ton, et en particulier sur ce point-ci des engagements gouvernementaux, puisque l'on a entendu M. Duquesne commencer à dire que, bien sûr, cette notion de réfugié de guerre et de protection temporaire figurait dans l'accord de gouvernement mais qu'elle n'était pas possible à appliquer avant une concertation européenne à cet égard comme si la Belgique, sur un sujet qui par définition n'est précisément pas de compétence strictement européenne, ne pouvait pas procéder à des avancées et à des progrès unilatéraux. En tout cas, cette précision sur l'accord nécessaire au plan européen avant de procéder à l'application de l'accord gouvernemental ne figure absolument pas dans le texte. On a dès lors senti le vent tourner sur la volonté politique du gouvernement d'appliquer cette partie de l'accord gouvernemental. De fait, il a attendu le tout dernier moment puisque la directive dont nous parlons aujourd'hui devrait être entrée en application en droit belge pour le 31 de ce mois, c'est-à-dire dans quelques jours, pour transcrire partiellement et avec des semelles de plomb une directive en texte qui finalement n'a pas grand chose à voir avec la proposition de loi initiale, ni même avec l'accord de gouvernement.

Le projet se met, en effet, à l'intérieur d'une directive qui trace des normes minimales. C'est important car lorsque l'on a une directive qui trace des normes minimales, d'une part, on doit la respecter pour ne pas descendre en dessous des standards fondamentaux qu'elle définit mais, d'autre part, dès lors que ces normes sont minimales, quand on est un pays comme le nôtre avec cette volonté d'humanité et de réalisme qui figure en tête de toutes les déclarations gouvernementales en matière d'asile, on devrait aussi pouvoir aller plus loin dans certains domaines. Aller plus loin aurait été possible; ç'aurait été utile non seulement pour rapprocher le texte qui nous est soumis aujourd'hui de l'engagement gouvernemental de juillet 1999 et de la proposition de loi initiale mais aussi pour simplement respecter ce principe qui veut que lorsque l'on a des normes minimales, il ne faut pas les confondre avec des normes plafond.

La proposition de loi crée une protection temporaire complémentaire à la Convention de Genève, essentiellement pour ceux qui n'ont pas obtenu le statut conféré par la Convention de Genève. Ce caractère complémentaire est extrêmement important parce qu'à la lecture de ce projet, ce qui saute aux yeux, c'est qu'il poursuit surtout l'objectif d'empêcher que la Convention de Genève ne puisse être invoquée par des demandeurs d'asile au titre de la protection temporaire. Je cite, par exemple, dans l'exposé des motifs, au paragraphe 3 de la

wetsontwerpen worden goedgekeurd op het stuk van het recht op arbeid, op maatschappelijke dienstverlening, op onderwijs, enz. En op de meeste gebieden is er wat dat betreft nog veel werk aan de winkel.

De regering is een politieke verbintenis aangegaan, maar is die sinds 1999 nooit nagekomen. Men schoof die verbintenis steeds maar voor zich uit, met als excuus dat men op een richtlijn wachtte, en die werd uiteindelijk maar gedeeltelijk in nationaal recht omgezet. Het is gewoon een nieuwe truc van paars-groen om vluchtelingen asiel te weigeren. Ik zal het ontwerp niet goedkeuren.

page 5: "Le ministre indique qu'il faut éviter que des afflux massifs ne viennent engorger le système d'asile au détriment des Etats". Si c'est cela la préoccupation majeure, s'il faut absolument éviter que le système ne s'engorge, je comprends alors qu'effectivement on n'est plus dans une logique de complément mais davantage dans une logique de prévention et de dissuasion même.

L'instance appelée à décider de l'activation du mécanisme de protection temporaire est totalement différente dans le projet et dans la proposition. Le projet fixe le Conseil de l'Union européenne comme instance chargée d'évaluer la situation et de proposer que cette situation soit prise en compte en termes de protection temporaire. Il le fait sur proposition de la Commission européenne qui agit elle-même soit de sa propre initiative, soit à la demande du gouvernement d'un Etat membre. Quelle lourdeur!

Dans la proposition de loi, on proposait tout simplement qu'une commission indépendante puisse statuer et on parlait d'une liste, régulièrement établie et actualisée avec le concours de membres du pouvoir législatif et exécutif, d'instances indépendantes et d'ONG spécialisées.

Dans le projet qui vous est soumis, le Parlement européen sera tout au plus informé: exit toute forme de consultation ou de pouvoir législatif proprement dit. Aucune instance spécialisée n'est même consultée: exit toute forme d'association au processus, par exemple, du Haut Commissariat des Nations unies pour les Réfugiés, sans parler des ONG spécialisées qui ne figurent évidemment pas au rang des partenaires éventuels de la commission pour évaluer ce genre de situation alors que pourtant, en toute première ligne bien souvent et parfois à même de donner l'alerte précocement, ces ONG seraient d'un secours tout à fait utile aux politiques dans ce genre d'évaluation.

Il y a aussi une énorme différence quant à la fin de la protection. Dans le projet, la protection est instaurée pour une période maximale de trois ans et le départ doit avoir lieu à l'issue de ces trois ans sauf en cas de maladie dont le traitement ne peut être interrompu ou en cas d'enfant en âge de scolarité avec un sursis à exécution qui est instauré jusqu'à la fin de l'année scolaire.

Dans la proposition de loi, à la fin de la période de protection, si le problème subsiste dans le pays d'origine, c'est-à-dire si la communauté internationale – nous tous, la Belgique aussi – n'est pas parvenue à des investissements suffisants pour réduire l'impact dévastateur du phénomène de crise aiguë constaté au départ dans ce pays, si on en est toujours là après trois ou quatre ans, il y a régularisation des personnes bénéficiaires jusque là du statut de protection temporaire alors que le projet qui nous est soumis, en ce domaine-là, ne prévoit strictement rien. A la fin des trois ans, si le problème est toujours aussi aigu voire s'il s'est aggravé, le projet ne dit absolument mot de ce qui peut se passer.

Enfin, pour terminer, une autre remarque. Pour transposer complètement cette directive en droit belge et rester le bon élève de l'Union que le gouvernement prétend être, des projets de loi seraient nécessaires non seulement sur cette problématique de la protection temporaire mais également en matière de droit au travail, de droit à

l'aide sociale, de droit à la formation et à l'éducation, et de tutelle des enfants non accompagnés. Je pense que l'on est loin du compte dans la plupart de ces domaines. Et là où peut-être un projet pointe le bout du nez, je veux parler de ces quelques articulets perdus dans les 476 articles de votre loi-programme, je crains que l'on n'aille pas dans le bon sens.

En conclusion, mesdames et messieurs, le gouvernement et sa majorité ont pris en juillet 1999 un engagement politique, un engagement qui n'a jamais été respecté dans la pratique parce qu'aussi bien, même en l'absence d'une législation de protection temporaire, le gouvernement pouvait, dès le lendemain de l'adoption de cette déclaration gouvernementale par les chambres, cesser d'expulser alors des Sierra-Léonais et aujourd'hui d'autres ressortissants venant de pays en guerre ou de pays en situation de crise très grave.

Cet engagement n'a jamais été respecté dans la pratique et il a été reporté dans son application sous prétexte d'attendre une directive européenne. Nous voilà maintenant avec la directive. On a attendu le dernier moment pour la transposer en droit belge et, de plus, on ne la transpose que partiellement en négligeant, dans l'immense majorité des cas, la possibilité qu'aurait eue la législation belge d'aller un plus loin dans certains domaines par rapport à certains points sur lesquels je pourrais revenir et même souvent, bien au contraire, en descendant en dessous des standards minimaux fixés par la directive européenne au lieu de les rapprocher de la déclaration gouvernementale ou éventuellement de la proposition de loi déposée en mars 2000.

Le résultat de tout cela est clair. Il apparaît que c'est un nouveau truc arc-en-ciel pour empêcher les réfugiés d'introduire une demande d'asile quand tout va mal dans leur pays. C'est un projet sans réponse pour les cas où il y a crise aiguë sans afflux massif ou pour les cas où après trois ans la crise n'a pas cessé, la Convention de Genève n'étant soi-disant pas d'application. C'est donc un très mauvais truc surtout de la part de cette majorité qui continue à vendre des armes à des pays pauvres et en guerre et développe un véritable zèle mondialisateur en matière de politique transnationale de l'investissement. Je pense notamment aux accords bilatéraux sur les investissements, en matière de politique de commercialisation des services et en particulier des services publics. Je souligne aussi la passivité et l'indolence actuelles du gouvernement belge sur le processus AGCS et en matière de coopération au développement avec l'accord catastrophique qui a été adopté par la majorité de votre parlement il y a une semaine, à savoir les accords de Cotonou. Tout cela contribue à l'aggravation des causes de l'exil, des causes que cette directive sur la protection temporaire prétend résoudre et annuler.

Par conséquent, je ne voterai pas ce projet.

De **voorzitter**:

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen

Discussion des articles

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsontwerp nr. 2044. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(2044/1)**

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi n° 2044. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(2044/1)**

Het wetsontwerp telt 20 artikelen.
Le projet de loi compte 20 articles.

Le **président**: A l'article 1, il n'y a pas d'amendement. Il est adopté.

A l'article 2, il n'y a pas d'amendement. Il est adopté.

A l'article 3, ...

15.04 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, je souhaiterais intervenir. Je ne veux pas de discussion pour chaque article mais, dans un certain nombre de cas, se posent et subsistent des problèmes qui me paraissent tout à fait particuliers et utiles à signaler au législateur.

Le **président**: Monsieur Decroly, vous avez eu l'occasion de développer les articles. Je ne vais pas vous donner à nouveau la parole.

15.05 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, il n'y a pas de discussion article par article?

Le **président**: Certainement pas. Vous aviez la possibilité de développer votre argumentation sur les articles. C'est la raison pour laquelle vous étiez là!

15.06 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, je vais le faire maintenant. Nous sommes à l'article 3 et j'ai un commentaire sur cet article.

Je voudrais signaler à la majorité que l'article 3 prévoit un délai de 8 jours. Ce délai paraît très court au moment où la protection temporaire est arrivée à échéance; c'est un délai de réaction très bref. De plus, tant pour cet article 3 que pour l'article 17 sur lequel je ne reviendrai pas au moment où vous le mettrez en discussion, monsieur le président, se pose le problème du manque, dans le projet, des modalités de notification de la fin de la protection temporaire aux intéressés et de l'explication aux intéressés de la faculté qu'ils ont de déposer une demande d'asile. Ce problème est d'autant plus aigu que le délai de 8 jours est à ce point bref.

15.06 Vincent Decroly (indépendant): Dat artikel bepaalt dat de asielaanvraag opgeschort wordt tijdens de periode van tijdelijke bescherming. Dat heeft een averechts effect. Het statuut van vluchteling wordt een bijkomend statuut bij de tijdelijke bescherming, en dat staat haaks op de geest van het wetsvoorstel.

Le **président**: A l'article 3, il n'y a pas d'amendement. Il est adopté.

A l'article 4, il n'y a pas d'amendement. Il est adopté.

A l'article 5, ...

15.07 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, l'article 5 indique que l'examen de la demande d'asile est suspendu jusqu'à la fin de la protection temporaire. Le projet justifie cela en invoquant l'article 10, alinéa 1er de la directive. Quand on lit attentivement cet alinéa, on constate qu'il ne prescrit absolument aucune obligation aux Etats membres chargés de transposer cette directive; il indique

une option autorisée, une faculté pour les gouvernements d'agir ainsi. Or, je pense que cet article 5 et cette suspension de l'examen de la demande d'asile qu'il instaure aura un effet extrêmement pervers. Sous couvert de protection, on organise en effet les choses pour que la demande d'asile ne puisse pas être examinée pendant la période où les choses vont le plus mal dans le pays d'origine du ressortissant. Au contraire, on crée la situation dans laquelle les choses pourront éventuellement être examinées en termes de demande d'asile uniquement après que le Conseil de l'Union européenne aura décrété que le problème est résolu. Dès lors, et ce n'est pas le moindre des effets pervers du dispositif qui est proposé ici et qui me paraît une transposition tendancieuse de la directive européenne, le statut de réfugié conféré par la Convention de Genève devient subsidiaire à la protection temporaire, ce qui est exactement l'inverse de ce qui était prévu par la proposition de loi dans laquelle la protection temporaire ne joue que si et seulement si la personne a vu sa demande d'asile

15.08 Daniel Bacquelaine (MR): Monsieur le président, ce n'est pas parce que M. Decroly n'a pas fait son travail en commission que nous devons subir les entorses au règlement de notre institution. Je regrette pour lui qu'il n'ait pas pu exprimer sans doute ses arguments là où il aurait dû le faire mais nous ne sommes pas ici pour rediscuter article par article!

15.08 Daniel Bacquelaine (MR): Ik betreur dat de heer Decroly zijn argumenten niet in die commissie heeft kunnen uiteenzetten en het debat opnieuw opent in de plenaire vergadering.

Le **président**: C'est le règlement.

15.09 Vincent Decroly (indépendant): Quel est le point du règlement, monsieur Bacquelaine? Il y a une discussion générale et je m'y suis associé. Il y a un commentaire article par article et je m'y associe. Ce n'est pas parce qu'en commission je n'ai pas pu m'associer aux travaux qu'ici je suis automatiquement privé du droit de le faire. Je vous demande de me préciser le point du règlement que vous mettez en avant pour me couper la parole maintenant!

15.09 Vincent Decroly (onafhankelijke): Welk punt van het Reglement verbiedt mij dat?

15.10 Daniel Bacquelaine (MR): Bien sûr. Il est d'usage courant dans cette assemblée que la discussion des articles et les arguments sur les différents articles sont émis en commission et que l'on ne refait pas le même débat en séance plénière que celui que l'on a fait en commission. Vous pouvez infliger tout ce que vous voulez à vos collègues si vous estimez devoir le faire, c'est vrai, mais je trouve que nous n'avons pas à subir vos insuffisances en commission!

15.10 Daniel Bacquelaine (MR): Het is gebruikelijk om het debat in de commissie niet nog een keertje in de plenaire vergadering over te doen.

15.11 Vincent Decroly (indépendant): Ce n'est pas du tout le propos, monsieur Bacquelaine. Je vous fais remarquer que vous subissez apparemment beaucoup plus volontiers un certain nombre d'autres discours, y compris de membres de l'extrême droite quand leur radicalisme et leur extrémisme devaient, à mon avis, aussi soulever des questions de gestion du temps.

15.11 Vincent Decroly (onafhankelijke): Het discours van extreem rechts ondergaat u blijkbaar een stuk gewilliger. Elk parlamentslid heeft het recht om zich in het debat te mengen.

Ici, ce n'est pas du tout une question qui consiste à infliger quoi que ce soit à mes collègues mais je trouve qu'il est du droit de chaque parlementaire de s'associer au débat en séance plénière au moment de la discussion générale et puis au moment de la discussion article par article. Je vous assure que je reste exactement sur le point de chaque article et que les commentaires que je veux faire partager, si pas à l'assemblée, à ceux qui liront nos travaux, sont tout à fait

précis. Ce n'est ni un combat retardataire, ni une manœuvre vexatoire. Pas du tout, mais j'ai aussi le droit de faire ma part du boulot à ce stade-ci des travaux!

Le **président**: Monsieur Decroly, continuez, je vous laisserai parler article par article mais s'il vous plaît, faites-le brièvement!

15.12 Vincent Decroly (indépendant): Ce sera le cas. C'est tout pour l'article 5, monsieur le président.

Le **président**: A l'article 6, il n'y a pas d'amendement. Il est adopté.

A l'article 7 ...

15.13 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, à mon avis, l'article 7 pose problème parce qu'il réintroduit la faculté d'assignation à résidence sur base de l'article 22 de la loi existante. Or, à nouveau, je pense qu'il y a une interprétation un peu extensive de l'article 22 par le gouvernement car si on le lit bien, cet article 22 permet au ministre d'ordonner à la personne de résider dans un lieu à déterminer ou de quitter des lieux déterminés ou de se tenir éloigné de lieux déterminés si et seulement si elle a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale.

Or, le libellé actuel permet au ministre de prendre une telle mesure d'assignation à résidence, qui est quand même une mesure coercitive, même si la personne n'a pas porté atteinte à l'ordre public ou à la sûreté nationale. En effet, cette mesure peut être prise contre n'importe quel demandeur d'asile; on sort donc carrément du cadre de la protection temporaire. A l'occasion de la transposition d'une directive spécifique sur la protection temporaire, on instaure une faculté coercitive pour l'ensemble des demandeurs d'asile et pas seulement pour ceux visés par la protection temporaire.

La deuxième remarque c'est que, même si le demandeur d'asile n'a pas porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, cette mesure peut être prise contre lui simplement si le ministre l'estime nécessaire pour la sauvegarde de ladite sécurité nationale ou dudit ordre public. C'est un glissement qui est assez important et dangereux.

Troisième et avant-dernière remarque, comme le bénéficiaire de la protection temporaire qui aurait introduit une demande d'asile ne verra pas sa demande d'asile examinée ou qu'il ne la verra examinée qu'après la fin de la protection temporaire et comme cette protection temporaire peut durer jusqu'à trois ans, le résultat de tout cela, c'est que finalement le ministre, sur base de sa simple estimation de la nécessité de sauvegarder l'ordre public ou la sécurité nationale, pourra assigner à résidence dans les faits, pendant 3 ans voire plus, une personne qui n'a commis aucun acte préjudiciable à la Belgique. C'est aller un peu loin surtout avec des notions d'ordre public et de sécurité nationale dont les juristes savent très bien qu'elles sont parfois appliquées de façon extrêmement élastique.

Quatrième et dernière remarque, cette mesure d'assignation à résidence peut être prise en contradiction avec l'esprit de la directive

15.13 Vincent Decroly (onafhankelijke) Artikel 7 van het ontwerp voert het verplicht verblijf in een bepaalde plaats weer in op basis van artikel 22 van de bestaande wet.

Wij hebben echter te maken met een extensieve interpretatie: artikel 22 legt verplicht verblijf op wanneer de betrokkene de openbare orde heeft aangetast of een gevaar betekent voor de nationale veiligheid, dit ontwerp legt die verplichting op wanneer de minister oordeelt dat betrokkene een gevaar zou kunnen betekenen.

Bovendien wordt de omzetting van een richtlijn betreffende de tijdelijke bescherming aangegrepen om de mogelijkheid tot verplicht verblijf in een bepaalde plaats uit te breiden tot alle asielzoekers.

De asielaanvraag van iemand die België op geen enkele manier nadeel heeft berokkend kan maar worden onderzocht nadat de betrokkene een verplichte plaats van verblijf werd aangewezen, voor een periode die kan oplopen tot drie jaar.

Tot slot kan dit project meebrengen dat de asielzoeker geen gebruik kan maken van de rechten waarin de richtlijn voorziet, omdat hem een verplichte plaats van verblijf werd opgelegd.

et non en bonne logique d'honnête transposition à mon avis

En effet, la directive indique que les Etats doivent permettre aux bénéficiaires de travailler, de se former, de conduire leurs enfants à l'école, de disposer d'un logement approprié, etc. Tous droits qui me paraissent beaucoup plus difficiles à exercer si on est assigné à résidence que si on a la liberté d'aller et venir sur le territoire national.

Le **président**: Article 7, pas d'amendement, adopté. Article 8, pas d'amendement, adopté.

15.14 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, j'ai une remarque à propos de l'article 8. Je disais tout à l'heure que, sur certains points, à l'occasion de cette transposition de directive, le gouvernement avait procédé à un véritable détricotage de la proposition de loi et de ses engagements initiaux mais je pense qu'il viole aussi ou il prend le risque de violer une partie de la directive ou, en tout cas, de la vider de son sens.

A l'article 8, il est prévu que si le gouvernement préfère, pour une raison politique qui lui est propre, ne pas avoir à respecter les droits prévus par cette directive, il lui suffira alors, sur une base tout à fait unilatérale, de décider de l'octroi d'une autre forme de protection temporaire, et de le faire avant la décision du Conseil. C'est le type de mesure qui, tout en transposant la directive, me paraît la vider potentiellement de son sens. Je voulais en faire part à l'assemblée car cela me paraît être un vrai problème.

Le **président**: Article 8, pas d'amendement, adopté. Article 9, pas d'amendement, adopté.

15.15 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, à l'article 10, je pense qu'on vide à nouveau une partie de la directive de son sens et de ses visées initiales. L'article 10 prévoit que le ministre peut refuser le titre de séjour en cas, je cite, "de dépassement de la capacité d'accueil". C'est ainsi qu'est libellé le chapitre 2 de l'article 57/30. Mais c'est un motif qui n'est pas du tout fait prévu par la directive. Celle-ci ne prévoit absolument pas que le dépassement de la capacité d'accueil puisse permettre au gouvernement de renoncer à l'application de la directive. Le Conseil d'Etat l'a souligné. Je pense que si les Etats membres devaient disposer de cette faculté de refus d'accorder la protection temporaire au motif que leur capacité d'accueil serait dépassée, la directive l'aurait explicitement et expressément prévu. Au contraire, la directive a précisé qu'elle édictait des normes "plancher", c'est-à-dire des normes sous lesquelles le gouvernement ne peut, en principe, jamais descendre, ce qu'il se permet tout simplement de faire avec ce type d'article. Je le regrette.

Le **président**: Article 10, pas d'amendement, adopté.

15.16 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, l'article 11 concerne la prise d'empreintes. A nouveau, un peu comme tout à l'heure dans le domaine des mesures coercitives d'assignation à résidence, le gouvernement, à l'occasion de la transposition d'une directive spécifique sur la protection temporaire, généralise une mesure de prise d'empreintes à l'ensemble des demandeurs d'asile sous couvert de la transposition d'une directive. Je pense que c'est

15.14 Vincent Decroly (onafhankelijke): Door artikel 8 dreigt de richtlijn een holle doos te worden, want de regering kan kiezen voor een andere vorm van bescherming indien ze niet bereid is de rechten toe te kennen die samenhangen met de tijdelijke bescherming.

15.15 Vincent Decroly (onafhankelijke): Artikel 10 bepaalt dat de regering elke verblijfsvergunning kan weigeren wanneer de opvangcapaciteit wordt overschreden. Dat criterium staat echter niet in de richtlijn, die wel voorziet in minimale normen.

15.16 Vincent Decroly (onafhankelijke): In artikel 11 maakt de regering dan weer gebruik van de omzetting om van alle asielzoekers vingerafdrukken te nemen en aldus die vernederende praktijk te

une pratique stigmatisante, éminemment contestable en son principe-même. Je voulais vous le signaler.

Le **président**: Article 11, pas d'amendement, adopté.

15.17 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, l'article 12 porte sur les motifs d'exclusion de la protection temporaire. Je pense que ces motifs se caractérisent par une extension extrêmement importante. Je reviens à ce que j'ai dit tout à l'heure, la notion d'ordre public et de sécurité nationale est, par définition, dans son application aujourd'hui, une notion à contenu et à géométrie extrêmement variables. Certes, les motifs invoqués par le projet sont prévus par la directive. Cette fois-ci, ils sont explicitement prévus. Mais le gouvernement pouvait toujours en assouplir certains aspects. Ce type de disposition soulève un problème de principe important, dans le sens, et j'en aurai terminé pour cet article, où c'est à un fonctionnaire, une administration et non pas à une juridiction qu'il reviendra d'exclure quelqu'un du bénéfice de la protection temporaire, uniquement parce que l'on pense que cette personne pourrait rentrer dans les critères de type pénal ou devant être soumis à la contradiction et à une juridiction perméable à des notions comme les droits de la défense ou appliquant la présomption d'innocence. Ce n'est pas à une juridiction mais à un fonctionnaire que cette mission sera confiée. Je pense que cela soulève un véritable problème, nonobstant ce que j'ai dit tout à l'heure de l'aspect beaucoup trop extensif de ces motifs d'exclusion de la protection temporaire de l'article 12.

Le **président**: Article 12, pas d'amendement, adopté. Article 13, pas d'amendement, adopté.

15.18 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, l'article 14 définit les modalités de prise en considération du regroupement familial. Ici, il faut être honnête, c'est à peu près le seul endroit dans l'ensemble du projet où le gouvernement va légèrement plus loin et entrouvre un peu plus la porte que ce que la directive prévoyait, et c'est fort bien.

Le seul domaine où il le fait, c'est que le projet du gouvernement n'exige pas, en matière de regroupement familial, que les familles soient déjà constituées dans le pays d'origine, c'est bien. Par contre dans ce même article 14, plusieurs inconvénients figurent dans le projet par rapport à la directive, au moins dans deux domaines. D'abord, le projet ne concerne que le conjoint et les enfants mineurs célibataires de l'un ou l'autre des conjoints, alors que la directive concerne aussi le partenaire non marié et les enfants, qu'ils soient légitimes, qu'ils soient nés hors mariage ou qu'ils aient été adoptés. Donc, ici encore, le projet est en deçà de la directive et en retrait par rapport à des normes qui avaient été pourtant définies comme minimales par la Commission européenne.

Ensuite, et c'est le deuxième domaine où je pense que cet article 14 pose problème, le projet exclut le regroupement si l'intéressé est signalé dans le dispositif de signalement Schengen, s'il peut compromettre les relations internationales ou la tranquillité en Belgique. La tranquillité est une notion encore plus élastique, plus vague, plus floue que les notions d'ordre public et de sûreté nationale. Ainsi, ce que j'ai dit tout à l'heure à propos de l'ordre public

15.17 Vincent Decroly (onafhankelijke): In artikel 12 vinden we de redenen tot uitwijzing terug, die sterk worden uitgebreid. Niet alleen zijn openbare orde en nationale veiligheid zeer rekbare begrippen, ook het feit dat een administratie en niet een rechtsmacht over de uitwijzing beslist, vormt een principieel probleem.

15.18 Vincent Decroly (onafhankelijke): Enkel in artikel 14 gaat de regering iets verder dan de richtlijn, wanneer ze voor de gezinshereniging ook rekening houdt met gezinnen die in het land van oorsprong nog niet waren gevormd. Het ontwerp beperkt de gezinshereniging echter tot de partner en de niet gehuwde minderjarige kinderen van een van beide echtgenoten.

Daarnaast is gezinshereniging niet mogelijk wanneer de persoon geseind is op het niveau van Schengen, als hij de internationale betrekkingen of de rust in gevaar kan brengen - eens te meer rekbare begrippen - of wanneer hij niet behoort tot de welbepaalde groep die bescherming geniet; zulks dreigt etnische identificatie in de hand te werken.

et de la sûreté nationale est a fortiori valable ici. Ce sont des notions vraiment beaucoup trop larges.

Par ailleurs, dans le projet, n'est pas prévue la possibilité d'un regroupement pour des personnes qui ne font pas partie du groupe spécifique protégé. Je me corrige, pour des personnes qui ne font pas partie du groupe spécifique protégé, il est prévu de les exclure du bénéfice de la protection temporaire. Là, je pense que cela pose différents problèmes. Que faire, par exemple, de la situation où une personne albanaise du Kosovo sollicite, dans le cadre de la protection temporaire, le regroupement familial avec son conjoint serbe du Kosovo? Je pense qu'en mettant en avant le fait que la personne fait ou non partie du groupe spécifique protégé avec un tel luxe de détails et de précisions, on s'expose à des problèmes qui vont finalement relever de l'identification ethnique. A mon avis, il n'est pas si sain qu'un pays comme le nôtre aille s'embellir dans des distinctions aussi contestables sur le plan politique et aussi délicates sur le plan juridique.

Le **président**: Article 14, pas d'amendement, adopté. Article 15, pas d'amendement, adopté.

15.19 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, ce sera ma dernière contribution au débat. L'article 16 concerne la fin de la période de protection temporaire et prévoit que le ministre peut retirer les titres de séjour dès que le Conseil de l'Union européenne met fin à cette protection temporaire.

Je crois que les bénéficiaires pourront alors assez brusquement se voir signifier qu'ils doivent quitter le territoire dans le mois qui suit, sauf s'ils ont introduit une demande d'asile, laquelle risque d'être rejetée puisque, d'après le Conseil de l'Union européenne, le problème aura été résolu. Je veux signaler que l'on se trouve quand même aux antipodes de la proposition de loi initiale. Je n'y retrouve vraiment pas "mes jeunes" puisqu'au départ, la proposition de loi proposait la régularisation à l'échéance de la protection temporaire, si elle dure trois ans et si la communauté internationale n'est pas parvenue à juguler les facteurs de crise de façon à en réduire significativement l'impact pour les personnes qui frappent à notre porte. J'estime que c'est une différence importante de plus entre la proposition de loi initiale et ce projet et entre l'engagement consigné dans la déclaration gouvernementale et le projet qui est censé le traduire.

J'en aurai terminé avec cette contribution au débat, tout en relevant après avoir vérifié, monsieur Bacquellaine, la consistance, la teneur et l'épaisseur des travaux de la commission à laquelle vous me reprochez de ne pas avoir pris part, que la contribution de mes collègues s'est limitée, il faut lui faire justice, à une quinzaine de lignes de Mme Grauwels du groupe Ecolo-Agalev.

Le **président**: Article 16, pas d'amendement, adopté. Article 17, pas d'amendement, adopté. Article 18, pas d'amendement, adopté. Article 19, pas d'amendement, adopté. Article 20, pas d'amendement, adopté.

*Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.*

*De artikelen 1 tot 20 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 20 sont adoptés article par article.*

15.19 Vincent Decroly (onafhankelijke): Tot slot bepaalt artikel 16 dat de minister de verblijfsvergunningen kan stopzetten van zodra de Europese Unie een eind maakt aan de tijdelijke bescherming. De asielzoeker dreigt dus het grondgebied binnen de maand te moeten verlaten, tenzij hij een asielaanvraag heeft ingediend, die echter maar weinig kans op slagen maakt. Het ontwerp stelt een regularisatie voor na drie jaar, indien de internationale gemeenschap er niet in geslaagd is de crisis te bedwingen.

Mijnheer Bacquellaine, ik doe opmerken dat de grondige bespreking in commissie, waarbij ik niet aanwezig was, volgens het verslag in 15 lijntjes samen te vatten is.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsontwerp nr. 2045. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(2045/1)**
Nous passons à la discussion des articles du projet de loi n° 2045. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(2045/1)**

Het wetsontwerp telt 3 artikelen.
Le projet de loi compte 3 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 3 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 3 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

16 Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten (1573/1 tot 10)

16 Projet de loi modifiant la loi du 18 septembre 1986 instituant le congé politique pour les membres du personnel des services publics (1573/1 à 10)

Algemene bespreking ***Discussion générale***

De algemene bespreking is geopend.
La discussion générale est ouverte.

Mevrouw Kristien Grauwels, rapporteur, verwijst naar het schriftelijk verslag.
Mme Kristien Grauwels, rapporteur, se réfère au rapport écrit.

Vraagt iemand het woord? *(Nee)*
Quelqu'un demande-t-il la parole? *(Non)*

De algemene bespreking is gesloten.
La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen ***Discussion des articles***

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(1573/10)**
Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(1573/10)**

Het opschrift werd door de commissie gewijzigd in "wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen inzake het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten".
L'intitulé a été modifié par la commission en "projet de loi modifiant diverses dispositions en matière de congé politique pour les membres du personnel des services publics".

Het wetsontwerp telt 17 artikelen.
Le projet de loi compte 17 articles.

*Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.*

*De artikelen 1 tot 17 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 17 sont adoptés article par article.*

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

17 Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst (2046/1 en 2)

17 Projet de loi modifiant la loi du 11 juillet 1978 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats du personnel militaire des forces terrestre, aérienne et navale et du service médical (2046/1 et 2)

Algemene bespreking Discussion générale

De algemene bespreking is geopend.
La discussion générale est ouverte.

17.01 Mirella Minne, rapporteur: Monsieur le président, je me réfère au rapport écrit.

De **voorzitter**:
Vraagt nog iemand het woord? (*Nee*)
Quelqu'un demande-t-il encore la parole? (*Non*)

De algemene bespreking is gesloten.
La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen Discussion des articles

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(2046/1)**
Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(2046/1)**

Het wetsontwerp telt 11 artikelen.
Le projet de loi compte 11 articles.

*Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.*

*De artikelen 1 tot 11, alsmede de bijlage, worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 11, ainsi que l'annexe, sont adoptés article par article.*

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Chers collègues, nous allons suspendre la séance pendant une demi-heure, ce qui permettra à la commission de l'Economie de se réunir.

La séance est levée.
De vergadering is gesloten.

La séance est levée à 19.45 heures. Prochaine séance jeudi 28 novembre 2002 à 20.15 heures.

De vergadering wordt gesloten om 19.45 uur. Volgende vergadering donderdag 28 november 2002 om 20.15 uur.

BIJLAGE**ANNEXE****PLENUMVERGADERING****SÉANCE PLÉNIÈRE**

DONDERDAG 28 NOVEMBER 2002

JEUDI 28 NOVEMBRE 2002

INTERNE BESLUITEN**DECISIONS INTERNES****COMMISSIES****COMMISSIONS**

Samenstelling

Composition

De volgende wijziging werd door de Vlaams Blok-fractie voorgesteld:

Commissie voor de Verzoekschriften*Plaatsvervangers*

De heer Koen Bultinck vervangen door de heer Bert Schoofs.

La modification suivante a été proposée par le groupe Vlaams Blok:

Commission des Pétitions*Membres suppléants*

Remplacer M. Koen Bultinck par M. Bert Schoofs.

INTERPELLATIEVERZOEKEN**DEMANDES D'INTERPELLATION**

Ingekomen

Demandes

1. mevrouw Simonne Creyf tot de eerste minister over "de houding van de regering ten aanzien van de ondraaglijke hinder bij de omwonenden door de concentratie van de nachtvluchten van Zaventem boven de Noordrand rond Brussel".

(nr. 1478 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

2. de heer Bart Laeremans tot de eerste minister en tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "de concentratie van de nachtvluchten, de impactstudie en de berichtgeving aan de bevolking".

(nr. 1479 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

3. mevrouw Magda De Meyer tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de houding van de Bush-administratie ten overstaan van het Actieprogramma van de Internationale Conferentie voor Bevolking en Ontwikkeling (ICPD)".

(nr. 1480 – omgewerkt in mondelinge vraag)

4. mevrouw Frieda Brepoels tot de eerste minister over "het standpunt van de regering rond de concentratie van de nachtvluchten".

(nr. 1482 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

1. Mme Simonne Creyf au premier ministre sur "l'attitude du gouvernement en ce qui concerne les nuisances insupportables que provoque chez les riverains de l'aéroport de Zaventem la concentration des vols de nuit au-dessus de la périphérie nord de Bruxelles".

(n° 1478 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

2. M. Bart Laeremans au premier ministre et à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "la concentration des vols de nuit, l'étude d'incidence et l'information de la population".

(n° 1479 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

3. Mme Magda De Meyer au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "l'attitude de l'administration Bush à l'égard du programme d'action de la Conférence internationale sur la population et le développement (CIPD)".

(n° 1480 – transformée en question orale)

4. Mme Frieda Brepoels au premier ministre sur "le point de vue du gouvernement en ce qui concerne la concentration des vols de nuit".

(n° 1482 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

5. de heer Hans Bonte tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "de concentratie van nachtvluchten boven de noordrand van Brussel".

(nr. 1483 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

6. de heer Pieter De Crem tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de resultaten van de tweede diplomatieke missie naar Nepal en de gevolgen hiervan voor de Belgische wapenleveringen aan dat land".

(nr. 1484 – verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

7. de heer Josy Arens tot de minister toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, belast met Landbouw, over "de tegemoetkoming van het landbouwrampenfonds ten gevolge de door de spintkevers aangerichte schade".

(nr. 1485 – verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw)

8. de heer Willy Cortois tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "het beleid van de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer inzake het beheersen van de lawaaihinder van de luchthaven voor alle inwoners rond Zaventem".

(nr. 1486 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

9. de heer Pieter De Crem tot de eerste minister over "de in een buitenlandse krant verschenen bijdrage omtrent manipulatie van nieuwsgaring, berichtgeving en duiding uitgaande van het kabinet en de diensten van de eerste minister".

(nr. 1487 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

Ingetrokken

de heer Francis Van den Eynde tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de beweringen van de AEL-leider Abou Jahjah dat hij vanuit Israël bedreigd wordt".

(nr. 1481 – ingetrokken bij brief van 28 november 2002)

VOORSTELLEN

5. M. Hans Bonte à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "la concentration des vols de nuit au-dessus de la périphérie nord de Bruxelles".

(n° 1483 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

6. M. Pieter De Crem au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "les résultats de la seconde mission diplomatique au Népal et leurs conséquences sur les livraisons d'armes belges à ce pays".

(n° 1484 – renvoi à la commission des Relations extérieures)

7. M. Josy Arens à la ministre adjointe au ministre des Affaires étrangères, chargée de l'Agriculture, sur "l'intervention du fonds des calamités agricoles suite aux dégâts causés par les scolytes".

(n° 1485 – renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture)

8. M. Willy Cortois à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "la politique de la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports en ce qui concerne la maîtrise des nuisances sonores que provoque l'aéroport de Zaventem pour tous les habitants des communes riveraines".

(n° 1486 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

9. M. Pieter De Crem au premier ministre sur "l'article publié dans un journal étranger concernant la manipulation, par le cabinet et les services du premier ministre, d'informations recueillies et communiquées ainsi que de commentaires fournis".

(n° 1487 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

Retrait

M. Francis Van den Eynde au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "les affirmations du dirigeant de la Ligue arabe européenne, M. Abou Jahjah, selon lesquelles il serait menacé par Israël".

(n° 1481 – retirée par lettre du 28 novembre 2002)

PROPOSITIONS

Toelating tot drukken

Autorisation d'impression

1. Wetsvoorstel van de heer Yvan Mayeur en mevrouw Colette Burgeon tot wijziging van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn om de fundamentele rechten te waarborgen van personen die hulp krijgen van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met name daklozen (nr. 2134/1).
2. Wetsvoorstel van de heer Olivier Maingain tot wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek betreffende de wettelijke samenwoning (nr. 2135/1).
3. Voorstel van bijzondere wet van de heer Jean-Jacques Viseur houdende reorganisatie van het Hoog Comité van Toezicht en tot opname ervan in het Rekenhof (nr. 2136/1).
4. Wetsvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet en de heer Jean-Jacques Viseur tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 om de aftrek mogelijk te maken van de studiekosten in het hoger onderwijs (nr. 2137/1).
5. Wetsvoorstel van de dames Michèle Gilkinet en Anne-Mie Descheemaeker tot wijziging, wat de sociale bijstand aan de daklozen betreft, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn (nr. 2138/1).
6. Wetsvoorstel van de heer Yvan Mayeur tot wijziging van het Wetboek van vennootschappen en van de wet van 2 maart 1989 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in ter beurze genoteerde vennootschappen en tot reglementering van de openbare overnameaanbiedingen (nr. 2139/1).
7. Wetsvoorstel van de heer Geert Bourgeois en mevrouw Frieda Brepoels tot invoeging van het tarief van 6% voor eet- en drinkwaren die worden aangewend voor menselijke consumptie in hotels, restaurants of cafés in het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de BTW en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven (nr. 2140/1).
8. Wetsvoorstel van de heer Hugo Coveliers tot invoeging van bijzondere maatregelen inzake aanstelling, bevordering en evaluatie van de leden gedetacheerd uit een politiedienst in de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten (nr. 2142/1).

1. Proposition de loi de M. Yvan Mayeur et Mme Colette Burgeon modifiant la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale en vue de garantir les droits fondamentaux des personnes bénéficiant d'une aide d'un centre public d'aide sociale et notamment des sans-abri (n° 2134/1).
2. Proposition de loi de M. Olivier Maingain portant modification des dispositions du Code civil relatives à la cohabitation légale (n° 2135/1).
3. Proposition de loi spéciale de M. Jean-Jacques Viseur portant réorganisation du Comité supérieur de contrôle et opérant son rattachement à la Cour des comptes (n° 2136/1).
4. Proposition de loi de Mme Joëlle Milquet et M. Jean-Jacques Viseur modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 afin de permettre la déductibilité des frais d'études dans l'enseignement supérieur (n° 2137/1).
5. Proposition de loi de Mmes Michèle Gilkinet et Anne-Mie Descheemaeker modifiant, en ce qui concerne l'aide sociale accordée aux sans-abri, la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale et la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale (n° 2138/1).
6. Proposition de loi de M. Yvan Mayeur modifiant le Code des sociétés et la loi du 2 mars 1989 relative à la publicité des participations dans les sociétés cotées en bourse et réglementant les offres publiques d'acquisition (n° 2139/1).
7. Proposition de loi de M. Geert Bourgeois et Mme Frieda Brepoels visant à prévoir, dans l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux, l'application du taux de 6% aux aliments et boissons destinés à la consommation humaine dans les hôtels, restaurants ou cafés (n° 2140/1).
8. Proposition de loi de M. Hugo Coveliers insérant des dispositions particulières en matière de commissionnement, de promotion et d'évaluation des membres détachés d'un service de police dans la loi organique du 18 juillet 1991 de contrôle des services de police et de renseignements (n° 2142/1).

9. Voorstel van de heren Olivier Maingain, Daniel Bacquelaine, Jacques Simonet en Claude Eerdeken tot instelling van een parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek naar de eventuele verantwoordelijkheden die België op bestuurlijk, gerechtelijk en politiek vlak ten laste kunnen worden gelegd voor de vervolging en de deportatie van de tijdens de Tweede Wereldoorlog in België verblijvende joden (nr. 2146/1).

10. Wetsvoorstel van de heer Marc Van Peel houdende wijziging van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek houdende gebiedsomschrijving en zetel van hoven en rechtbanken wat betreft de gebiedsomschrijving van het vierde en het elfde gerechtelijk kanton Antwerpen (nr. 2147/1).

11. Wetsvoorstel van de dames Els Haegeman en Magda De Meyer tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de collectieve schuldenregeling (nr. 2149/1).

9. Proposition de MM. Olivier Maingain, Daniel Bacquelaine, Jacques Simonet et Claude Eerdeken visant à instituer une commission d'enquête parlementaire chargée d'examiner les éventuelles responsabilités administratives, judiciaires et politiques belges dans la persécution et la déportation des juifs de Belgique au cours de la deuxième guerre mondiale (n° 2146/1).

10. Proposition de loi de M. Marc Van Peel modifiant l'annexe au Code judiciaire - Limites territoriales et siège des cours et tribunaux - en ce qui concerne les limites territoriales des quatrième et onzième cantons judiciaires d'Anvers (n° 2147/1).

11. Proposition de loi de Mmes Els Haegeman et Magda De Meyer modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne le règlement collectif de dettes (n° 2149/1).

MEDEDELINGEN

COMMISSIES

Verslagen

Volgende verslagen werden ingediend:

- namens de commissie voor de Justitie,
- door mevrouw Fientje Moerman, over het wetsontwerp tot wijziging, wat de wedden van de magistraten van de rechterlijke orde betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (nr. 1911/10);
- namens de commissie voor de Landsverdediging,
- door mevrouw Mirella Minne, over het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst (nr. 2046/2);
- namens de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing,
- door mevrouw Michèle Gilkinet, over het wetsontwerp houdende oprichting van de federale databank van de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen (nr. 2022/5);
- namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,
- door de heer Hubert Brouns, over het wetsontwerp tot invoeging van artikel 466bis in het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en tot regeling van de toepassing van artikel 244bis van hetzelfde wetboek op de inwoners van Nederland (nr. 2062/2);
- namens de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt,
- door mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra, over:

COMMUNICATIONS

COMMISSIONS

Rapports

Les rapports suivants ont été déposés:

- au nom de la commission de la Justice,
- par Mme Fientje Moerman, sur le projet de loi modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne les traitements des magistrats de l'ordre judiciaire (n° 1911/10);
- au nom de la commission de la Défense nationale,
- par Mme Mirella Minne, sur le projet de loi modifiant la loi du 11 juillet 1978 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats du personnel militaire des forces terrestres, aérienne et navale et du service médical (n° 2046/2);
- au nom de la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société,
- par Mme Michèle Gilkinet, sur le projet de loi portant création de la banque de données fédérale des professionnels des soins de santé (n° 2022/5);
- au nom de la commission des Finances et du Budget,
- par M. Hubert Brouns, sur le projet de loi insérant l'article 466bis dans le Code des impôts sur les revenus 1992 et réglant l'application de l'article 244bis du même code aux résidents des Pays-Bas (n° 2062/2);
- au nom de la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique,
- par Mme Géraldine Pelzer-Salandra, sur:

. het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (nr. 2044/2);

. het wetsontwerp tot wijziging van artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (nr. 2045/2);

. het wetsvoorstel van de heer Vincent Decroly, de dames Martine Dardenne, Claudine Drion, Kristien Grauwels, Géraldine Pelzer-Salandra, de heer *Jef Tavernier* en mevrouw Leen Laenens tot instelling van een status van tijdelijke bescherming ter aanvulling van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (nr. 708/2);

. het wetsvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet en de heren Jacques Lefevre en Jean-Jacques Viseur tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de procedure tot verlening van de status van vluchteling te hervormen en een status van tijdelijk beschermde in te stellen (nr. 1825/2);

. het wetsvoorstel van mevrouw Joëlle Milquet en de heren Jacques Lefevre en Jean-Jacques Viseur tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de procedure tot verlening van de status van vluchteling te hervormen (nr. 1826/2);

- door mevrouw Kristien Grauwels, over het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten (nr. 1573/9);

namens de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw,

- door mevrouw Dalila Douifi, over het wetsontwerp houdende de geleidelijke uitstap uit kernenergie voor industriële elektriciteitsproductie (nr. 1910/4);

- door mevrouw Muriel Gerkens, over:

. het wetsvoorstel van mevrouw Karine Lalieux tot instelling van een universele bankdienstverlening (nr. 1370/10);

. het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet (nr. 1730/6).

. le projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (n° 2044/2);

. le projet de loi modifiant l'article 71 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (n° 2045/2);

. la proposition de loi de M. Vincent Decroly, Mmes Martine Dardenne, Claudine Drion, Kristien Grauwels, Géraldine Pelzer-Salandra, M. *Jef Tavernier* et Mme Leen Laenens créant un statut de protection temporaire complémentaire à la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés et modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (n° 708/2);

. la proposition de loi de Mme Joëlle Milquet et MM. Jacques Lefevre et Jean-Jacques Viseur modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de réformer la procédure d'octroi du statut du réfugié et de créer un statut de protection temporaire (n° 1825/2);

. la proposition de loi de Mme Joëlle Milquet et MM. Jacques Lefevre et Jean-Jacques Viseur modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de réformer la procédure d'octroi du statut de réfugié (n° 1826/2);

- par Mme Kristien Grauwels, sur le projet de loi modifiant la loi du 18 septembre 1986 instituant le congé politique pour les membres du personnel des services publics (n° 1573/9);

au nom de la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture,

- par Mme Dalila Douifi, sur le projet de loi sur la sortie progressive de l'énergie nucléaire à des fins de production industrielle d'électricité (n° 1910/4);

- par Mme Muriel Gerkens, sur:

. la proposition de loi de Mme Karine Lalieux instaurant un service universel bancaire (n° 1370/10);

. le projet de loi modifiant la loi du 12 juin 1991 relative au crédit à la consommation (n° 1730/6).

SENAAT

Aangenomen wetsontwerpen

Bij brieven van 21 november 2002 zendt de Senaat de volgende wetsontwerpen over, zoals hij ze in vergadering van die datum heeft aangenomen:

- wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen van het Burgerlijk Wetboek en van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de bescherming van de goederen van de minderjarigen (nr. 1772/10) waarover de Kamer een beslissing moet nemen binnen een termijn die 15 dagen niet te boven mag gaan, overeenkomstig artikelen 81 en 79, derde lid, van de Grondwet;

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

- wetsontwerp tot wijziging van de datum van inwerkingtreding van de wet van 10 december 1997 houdende verbod op de reclame voor tabaksproducten en tot oprichting van een Fonds ter bestrijding van het tabaksgebruik (nr. 2143/1), waarover de Kamer een beslissing moet nemen binnen een termijn die 60 dagen niet te boven mag gaan, overeenkomstig artikel 81 van de Grondwet.

Verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing

Evocatie

Bij brief van 22 november 2002 deelt de Senaat mee dat hij op 22 november 2002, met toepassing van artikel 78 van de Grondwet, het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europees Parlement wat betreft de vermelding van de politieke partijen boven de kandidatenlijsten op de stembiljetten heeft geëvoceerd (nr. 1648/14).

Ter kennisgeving

REGERING

Verslag

Bij brief van 21 november 2002 zendt de minister van Landsverdediging, in uitvoering van artikel 32 van de wet van 30 juli 1938 op het gebruik der talen bij het leger, het verslag over voor het jaar 2001 betreffende de toepassing van deze wet.

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek

Uitgaven gedaan buiten de begroting

SENAT

Projets de loi adoptés

Par messages du 21 novembre 2002, le Sénat transmet, tel qu'il les a adoptés en séance de cette date, les projets de loi suivants:

- projet de loi modifiant certaines dispositions du Code civil et du Code judiciaire en ce qui concerne la protection des biens des mineurs (n° 1772/10), sur lequel la Chambre doit se prononcer dans un délai ne pouvant dépasser 15 jours, conformément aux articles 81 et 79, alinéa 3, de la Constitution;

Renvoi à la commission de la Justice

- projet de loi modifiant la date de l'entrée en vigueur de la loi du 10 décembre 1997 interdisant la publicité pour les produits du tabac et créant un Fonds de lutte contre le tabagisme (n° 2143/1), sur lequel la Chambre doit se prononcer dans un délai ne pouvant dépasser 60 jours, conformément à l'article 81 de la Constitution.

Renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société

Evocation

Par message du 22 novembre 2002, le Sénat informe qu'il a évoqué, en application de l'article 78 de la Constitution, le 22 novembre 2002, le projet de loi modifiant la loi du 23 mars 1989 relative à l'élection du Parlement européen en ce qui concerne l'indication des partis politiques au-dessus des listes de candidats sur les bulletins de vote (n° 1648/14).

Pour information

GOUVERNEMENT

Rapport

Par lettre du 21 novembre 2002, le ministre de la Défense nationale transmet, en exécution de l'article 32 de la loi du 30 juillet 1938 concernant l'usage des langues à l'armée, le rapport de l'année 2001 sur l'application de cette loi.

Dépôt au greffe et à la bibliothèque

Dépenses faites en marge du budget

Bij brief van 20 november 2002 zendt de eerste minister, in uitvoering van artikel 44, § 1, lid 2, van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, exemplaren over van de beraadslaging nr. 3190 door de Ministerraad getroffen betreffende uitgaven gedaan buiten de begroting.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Algemene uitgavenbegroting 2002

In uitvoering van artikel 15, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over:

- bij brief van 19 november 2002, zes lijsten met herverdelingen van basisallocaties betreffende de FOD Justitie;
- bij brief van 20 november 2002, een lijst met herverdelingen van basisallocaties betreffende het ministerie van Verkeer en Infrastructuur.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

REKENHOF

Opmerkingen

Bij brief van 20 november 2002 deelt het Rekenhof mede dat het een afschrift heeft ontvangen van de beraadslaging nr. 3189 die de Ministerraad op 8 november 2002 heeft genomen en waarbij machtiging wordt verleend tot het vastleggen, het ordonnanceren en het betalen van uitgaven ten belope van een bedrag van 8 miljoen EUR, bestemd voor de medefinanciering van het Multilateraal Meer-landen Programma voor Demobilisatie en Herintegratie in Centraal-Afrika, boven de niet-gesplitste kredieten geopend in de aangepaste algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2002, voor het programma 15-54-3 luidend "Multilaterale samenwerking".

Zijn College heeft, wat de aanwending betreft van de procedure voorzien in artikel 44 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, in het onderhavige geval geen opmerkingen te formuleren.

Ter kennisgeving

Opvolging van een audit van het goed beheer van overheidsgeld

Par lettre du 20 novembre 2002, le premier ministre transmet, en exécution de l'article 44, § 1er, alinéa 2, des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, des exemplaires de la délibération n° 3190 prise par le Conseil des ministres, relative à des dépenses faites en marge du budget.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Budget général des dépenses 2002

En exécution de l'article 15, 2ème alinéa, des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale transmet:

- par lettre du 19 novembre 2002, six bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le SPF Justice;
- par lettre du 20 novembre 2002, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Communications et de l'Infrastructure.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

COUR DES COMPTES

Observations

Par lettre du 20 novembre 2002, la Cour des comptes fait savoir qu'elle a reçu copie de la délibération n° 3189 du Conseil des ministres du 8 novembre 2002 autorisant l'engagement, l'ordonnancement et le paiement de dépenses pour un montant de 8 millions EUR, en vue du cofinancement du Programme Multi-Pays de Démobilisation et de Réinsertion Multilatéral en Afrique centrale, au-delà des crédits non dissociés ouverts au budget général des dépenses ajusté de l'année budgétaire 2002 pour le programme 15-54-3 libellé "Coopération multilatérale".

Son Collège n'a pas de remarque à formuler concernant le respect, par cette délibération, des conditions prévues à l'article 44 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat.

Pour information

Suivi d'un audit du bon emploi des deniers publics

Bij brief van 20 november 2002 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof de resultaten over betreffende de opvolging van de audit van de financiële hulp van de Staat aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Dit verslag werd goedgekeurd in algemene vergadering van het Rekenhof op 20 november 2002.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

VARIA

Hoge Raad voor de Justitie

Bij brief van 22 november 2002 zendt de voorzitter van de Verenigde Advies- en Onderzoekscommissie een documentatie over betreffende de gerechtelijke betwistingen inzake heffingen op de waterverontreiniging in het Vlaamse Gewest.

De voorzitter van het hof van beroep te Gent vestigt de aandacht op twee problemen die het gevolg zijn van de exclusieve bevoegdheid van de rechtbank en van het hof van beroep te Gent voor de gerechtelijke betwistingen inzake heffingen op de watervoorziening in het Vlaamse Gewest.

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

Par lettre du 20 novembre 2002, le premier président de la Cour des comptes transmet les résultats du suivi de l'audit de l'aide financière de l'Etat aux victimes d'actes intentionnels de violence.

Ce rapport a été adopté en assemblée générale de la Cour des comptes du 20 novembre 2002.

Renvoi à la commission de la Justice

DIVERS

Conseil supérieur de la Justice

Par lettre du 22 novembre 2002, la présidente de la commission d'avis et d'enquête réunie transmet une documentation relative aux procédures judiciaires concernant les taxes sur la pollution de l'eau en région flamande.

Le président de la cour d'appel de Gand attire l'attention sur deux problèmes qui découlent de la compétence exclusive du tribunal et de la cour d'appel de Gand en ce qui concerne les procédures judiciaires en matière de taxes sur la distribution d'eau en région flamande.

Renvoi à la commission de la Justice